

నీతికథామంజరి

035,31344
HLR

గ్రంథకర్త:
మాదిరాజు రఘునాథరావు

035,3L34,1 7552
HIR
Raghunathrao, Madî-
raja.
Nithikatha manjari

SHRI JAGADGURU VISHWARADHYA JNANAMANDIR
(LIBRARY)
JANGAMAWADIMATH, VARANASI

• • • • •

Please return this volume on or before the date last stamped
Overdue volume will be charged 1/- per day.

[illegible]

035,3L34,1 7552

HIR

Raghunathrao, Madi-
raja.

Nithikatha manjari

శ్రీరస్తు.

నీతి కథామంజరి

ఇది

మాదిరాజు రఘునాథరావుగారిచే

రచియింపబడి

గుంటూరు

ప్రభాకర ముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపబడినది.

1941

సర్వస్వామ్య సంకలితము]

[వెల పండ్రెండు అణాలు

0353L34,1
HLR

GURU VISHWARADHYA
SRI HASAN JNANAMANDIR
LIBRARY

Jangamwadi Math, Varanasi

Acc. No. 7552

గ్రంథకర్తృదంపతులు

పండితాభిప్రాయములు

(శ్రీ) మాదిరాజు రఘునాథామాత్యప్రణీతంబగు
 'నీతికథామంజరి' యను గద్యపద్యాత్మకమగు గ్రంథమును
 జూచితిని. పాకము దాక్షిణ్యపాకము. నీతిని బోధించి,
 విద్యాధులను సన్మార్గమున నడపుటకు మహోపకారము.
 తత్ప్రతి ఆంధ్ర విద్యాధులకుఁ జదువుట కుత్సాహమును
 గల్గించుట కెంతయు నొప్పియున్నది. అర్థావబోధము
 కానప్పుడే విద్యాధులు గ్రంథపఠనమునకుఁ గడంగరు. ఈ
 గ్రంథ మాలోపమును దీర్చినది. కావున విద్యాధుల తేమముఁ
 గోరినచో నిట్టిగ్రంథములను విద్యాశాఖవారు, అవశ్యపఠనీయ
 ములఁగఁ జేయుదురని నేను నమ్ముచున్నాను.

గుంటూరు, }
 16-6-1941. }

కాశీ కృష్ణాచార్యులు,
 ఆవధానికోమణి.

అయ్యలారా !

మాదిరాజు రఘునాథామాత్యునిచే రచింపఁబడిన
నీతికథామంజరియనుగ్రంథంబును స్థాలీపులాకన్యాయంబునఁ
బరిశీలించియుంటిని. ఇయ్యది పరవస్తు చిన్నయసూరిచే
రచింపఁబడిన నీతిచంద్రికయను గ్రంథము ననుసరించి నీతికథ
లన్నియుఁ బద్యరూపమున రచింపఁబడినది. ఈ ప్రబంధము
పాఠశాలలయందు బాలురకుగాని తదితరులకుఁగాని యత్యం
తోపకారయని గ్రంథనామముననే వెల్లడియగుచున్నది.

ఈకవి యిదివరలోఁ గొన్నిశతకములుగూడ రచించి
యున్నాడు. ఈప్రబంధమందలి శైలినాతి కఠినమై, రసవత్తరమై
పాఠకుల హృదయారవిందములఁ దనుపార్చుచున్నది. అచ్చ
టచ్చటఁ గొన్నికొన్నికథలయందలి వర్ణనములఁ బరికింపఁ
బూర్వకపులను జ్ఞాపకముచేయుచుండును. వీరికిఁగల వ్యవహార
కార్యములిట్టివని చెప్పనలవిగాదు. ఒకగడియయైనను తీరికలేని
పనులున్నను, విసువుజెందక యాకార్యంబులన్నియుఁ జక్క
బెట్టుకొనుచు మధ్యలో నేదియోయొకసమయమునఁ దనకు
గల మేధాశక్తిచే నిట్టిగ్రంథములను రచించుచు వచ్చు
చుండెడివాఁడు. ఇట్టి గ్రంథరచనాశక్తి సామాన్యముగ
కార్యంతరములుగలవాని కుండుట యరుదని నానమ్మకము.

ఎప్పుడుచూచినను వారిచిత్తము భావప్రపంచమునఁ
 దేలియాడుచుండును. కావుననే యెన్నిదుష్కరంబులగు
 కార్యంబులున్నను, భగవదనుగ్రహమువలన నిట్టిగ్రంథంబులు
 రచింపగలిగిరి. ఇక ముందైనను శ్రద్ధతో నిట్టికావ్యంబులనే
 రచించి శారదాపీఠంబున శారదాదేవికిఁ బుష్పమాలికలవలె
 నర్పింతురని నేను విశ్వసించుచున్నాను.

గుంటూరు, }
 20-6-1941.

ఇట్లు,
 రత్నాకరం అనంతాచార్యులు,
 ఉభయభాషాప్రవీణ, శతావధాని.

విజ్ఞాపనము.

ఈ గ్రంథరచన కెంతయుం బట్టుదలయే కారణము గాని వేరొందుకాదు. లేనియెడల నాకున్న కష్టములలో నిది నెఱవేఱెడిది కాదు. పురుషప్రియత్నమువలనఁగానిపనియే లేదని మొదటినుండియు నావిశ్వాసము. అందువలన నే నీపని నిర్వహింపఁగల్గితిని.

కం॥ గుడికూలును, నయిపూడును,

వడినీరునఁ జెఱువుతెగును వననిధులింకుక

జెడవిది పద్యంబొక్కటి

కుడియెడమలఁ జూడకన్న గువ్వలచెన్న.

అనుకరణి గ్రంథములవలె నితరము లెవ్వియు శాశ్వతములు గావని యెంచి మొదటినుండియు నెన్ని పనులు నన్ను బాధించుచున్నను “కవికిని శిల్పికిక కలముఁగైకొని వ్రాయుచు నున్న నూతెడుక, నవనవచిత్రకల్పనలు” నను నార్యోక్తి ననుసరించి మధ్యమధ్యలో నేదియోయొక గద్యమో, పద్యమో, కీర్తనయో, శతకమో, వ్రాయుచుండెడివాఁడను. ఇదివరలోఁ గొన్ని శతకములను వ్రాసితిని.

మా మాతామహస్థానమువారు కవులేగాక వైద్య శాస్త్రవేత్తలుగూడ నగుటంబట్టి నేనుఁ గొంత వైద్య శాస్త్రమునందుఁ బరిశ్రమఁబొనరించి “చికిత్సానిధి” యను వైద్యశాస్త్రగ్రంథము నొకదానిని రచించియుంటిని.

ప్రస్తుతకాలమున నిట్టి గ్రంథములు చూచువారు లేకపోయినను “కాలోహ్యాయం నిరవధిర్విపులాచ పృథ్వీ” యన్నట్లు విశాలభూమండలమునం దెప్పుడైనను జూచువారు ద్భవింపకమానరని తలచి దేహబలముకంటె బుద్ధిబల మెక్కుడని బోధించు నీతిగ్రంథమొకటి పద్యరూపమున నున్న సమంజసమని యూహించి యీ నీతికథామంజరియను గ్రంథమును రచించితిని. కాన పండితులెల్లరు సుహృద్భావమున మన్నింపఁ బొగ్గితులు.

ఈ గ్రంథమును శ్రద్ధగాఁ బరికించి తమ యభిప్రాయ మొసంగిన శ్రీమాన్ ఉభయభాషాప్రవీణ, శతావధానియు నగు రత్నాకరం అనంతాచార్యులవారికిని, అవధానిశిరోమణి, శ్రీ కాశీ కృష్ణాచార్యులవారికిని నేనెంతయుం గృతజ్ఞుడను.

ఇట్లు,

మాదిరాజు రఘునాథరావు.

విషయ సూచిక.

ప్రథమాశ్వాసము

		పుట
1. పావురములకథ	...	19
2. మృగముకథ	...	17
3. జరద్ధవముకథ	...	19
4. సన్యాసులకథ	...	28
5. జంబుకముకథ	...	30

ద్వితీయాశ్వాసము

6. వానరముకథ	...	39
7. రాసభముకథ	...	41
8. జంబుకముకథ	...	44
9. ఆషాఢభూతికథ	...	47
10. కాకభుజంగములకథ	...	52
11. కుండేలుకథ	...	62
12. చీరపాతుకథ	...	67

తృతీయాశ్వాసము

13. ఒంటెకథ	...	72
14. వడ్లంగికథ	...	77
15. టిట్టెభముకథ	...	80
16. తాబేలుకథ	...	82
17. చేపలకథ	...	84
18. నూచీముఖముకథ	...	89
19. వర్రులకథ	...	91
20. కొంగకథ	...	96
21. ధనగుస్తునికథ	...	99

శ్రీరస్తు.
శ్రీరామాయ నమః.

నీతికథామంజరి

ప్రథమాశ్వాసము

ప్ర॥ రాధారమణుండు భక్తజనహృద్ధిఁ దీనిమూలయుండుగ్రహ
కారాతి ద్రుహిణాదినిర్జర కిరీఁ టాంచన్మణీంద్రప్రభా
వారాలంకృతపాదపంకజాఁడునాఁ ది వైకుంఠవాసుండు వి
స్తారైశ్వర్యములకుఁ శుభంబులనునిఁ చ్చల్తాకుఁజేకూర్చుతఁ.

చ॥ కలుములరాణి పావని జఁ గంబులకుఁ జనయితి తన్నిలం
గొలుచుచునుండువారలకుఁ ది గోరినసంపదలిచ్చిప్రోవుగా
దిద్ది జలజాయతేక్షణుని ది దేవియై నై చెలువాటుచుండునా
కులుకుమిఁగారి పాల్గడ్డలిఁకూతురుమాకిడిప్రోచుతఁసిరుల్.

ఉ॥ శీర్షముసన్ వియన్నదినిఁ ది జేర్చి భవాని ధరించి మేన, సం
ఘర్షముమాన్పియిర్వరనుఁగౌఁగిటఁదన్నుచు దక్షిణుండునా
హర్షముతోఁ దదీస్థితముఁలన్నియుఁ దీర్చిన శంకరుండు దు
ర్ధన్వ సమస్తసంపదలొఁసంగిక్రమముఁబ్రోచుఁగావుతఁ.

ఉ॥ గుబ్బలజ్ఞేనికిం గలిగి ♦ గుబ్బలివిల్తునిఁ బెండ్లియాడి తా
గబ్బున లోకము ల్గలఁచు ♦ కాసర దైత్యు నణంచి దిక్కులం
బ్రబ్బిన సద్యశంబుఁగని ♦ భక్తులఁగాచు భవాని మమ్మిల
నిబ్బరికంబుతో నెపుడు నిత్యశుభంబు లొసంగి ప్రోచుతఁ.

చ॥ ఎలమిఁదలిర్ప లోకముల ♦ నెల్ల సృజించుచు వెల్లు నాల్గుమో
ముల నివసించఁజేసి యల ♦ ముద్దలపల్కుల కుల్లులాడి; ని
ర్మలకమలాసనంబున ర ♦ మాపతిఁగొల్పుచునుండునట్టి యా
పలుకులబోటిచెల్వఁడెడ ♦ బాయక మాకుఁజిరాయువీవుతఁ.

చ॥ కులుకామిటారియై కలల ♦ కున్ నిధియై వెనువెంటఁ బ్రాతమి
నుకలతుద లేయెడం జెలుల ♦ కూటువులై వినుతింపముద్దురా
చిలుకకుఁ బాటలం గఱపు ♦ చిన్మయరూపిణి నల్వరాణితా
నలరుచు నావిశాలరస ♦ నాంగణమందు నటించుఁగావుతఁ.

ఉ॥ అబ్బురపాటుదోప లవ ♦ కాంబుధి రాము ననుజ్ఞదాటి ప
ల్లబ్బితనంబున న్మెలఁగు ♦ కర్పరవీరులఁజంపి లంకఁ దా
నుబ్బునఁగాల్చి సీతకు ర ♦ ఘోతము ముద్రికనిచ్చితగ్గతిం
దెబ్బన రామచంద్రునకుఁ ♦ దెల్పినమారుతి సన్నుతించెడఁ.

— ♦ ను క వి స్తు తి — ♦ —

మ॥ నెనరుంబూని మురారిబాణకవి దం ♦ డిక్షిబిల్వ ణుం గాళిదా
సుని మాఘున్ భవభూతిశంకరులభా ♦ సున్ ముమ్మటున్
భారవీం
ద్రునిక్షే మేంద్రునివిశ్వనాథకవిచం ♦ గ్రంథగుంతకాచార్యువా
మనునింజోళకవీంద్రునిన్ వచనసం ♦ పచ్చున్ది కర్ణించెడఁ.

—♦ కవివంశాభివర్ణనము ♦—

చ॥ ఘనతరసద్యశోయుతుఁడు ♦ గౌరవనీయుఁడుఁ
 గాశ్యపాన్వయాం
 బునిధి విభావరీశ్వరుఁడు ♦ భూరికలానిపుణుండు లోకపా
 వనగుణవంతుఁ డార్యజన ♦ వందితుఁడు త్తమ నిత్యసత్యవా
 గ్వినుతుఁడుమాదిరాజుచెలఁ♦గెధరణింగవిమాననీయుఁడై.

సీ॥ బీదసాదులనెల్లఁ ♦ బేర్చితోనెపుడు రా
 వించి వారల నాద ♦ రించునెవఁడుఁ
 దగవులందీరుచు ♦ తఱిఁ బక్షపాతంబుఁ
 బాసి న్యాయంబె తాఁ ♦ బల్కునెవఁడు
 ధర్మకార్యములందు ♦ ద్రవ్యచుర్వింప సం
 ప్రీతితో ముందు గా ♦ లెవ్విట్టునెవఁడు
 నిరతంబుఁదాఁజేయ ♦ నివ్వటిల్లిన యత్ను
 ముల భగీరథుఁడ్రోయఁ ♦ గలుగునెవఁడు

గీ॥ నట్టి నగధీరుడధిక సా ♦ హసుఁడు మాది
 రాజుకులమందు నాయక ♦ రత్నమగుట
 మాకులంబునకీధాత్రి ♦ మాదిరాజు
 నామమేయెడ విఖ్యాతి ♦ నామమయ్యె. 10

గీ॥ అవని నా మాదిరాజున ♦ కబ్బరాజు
 కలిగె నాతఁడు మిగుల వి ♦ ఖ్యాతిఁగాంచి
 ప్రబ్బంగీరితి తనపేర ♦ నబ్బరాజు
 పాలెమనుపురి నిర్మిం పఁ ♦ జాలెలీల. 11

కం॥ ఆయబ్బరాజు సచివున

కాయతవిద్యాప్రపూర్ణుఁ ♦ డతిశయకరుణా

జ్ఞీయుఁడు లోకనుత తే

జ్ఞోయుతుఁడగు శరభరాజు ♦ ఖ్విణిజనించె.

12

వ॥ వానికి సోమరాజు, వీరరాజు, రామరాజు, శివరామరాజు
నను నల్వరుపుత్రు లుదయించిరి. అందు రామరాజునకు
శంకరయ్యయు, సమ్మిరాజు నను నిర్వరుకుమారు లుద
యించిరి. అందు శంకరామాత్యునకుఁ గోటయాఖ్యుండు
జనించె. అట్టి కోటయాఖ్యునకు నబ్బరాజు, రామబ్రహ్మము,
కృష్ణయమంత్రి, ముత్యముబుధుండు నను నల్వరు కుమారు
లుదయించిరి. అందు—

13

సీ॥ ఎవ్వఁడు నిరతంబు ♦ నీశ్వరారాధనం

బుల మహాభక్తితో ♦ సలుపుచుండు

నెవ్వఁడుఁ దగవుల ♦ నేర్చుకాలములందు

వెఱచినాయంబుఁ ♦ దా వీడకుండు

నెవ్వఁడు సత్యంబు ♦ నివ్వట్లెఱఁ బరోప

కారంబు నొనరించి ♦ ఘనతఁగాంచు

నెవ్వఁడు బీదల ♦ నెలమిమీఱఁగఁగాంచి

యన్నప్రదానంబు ♦ నాచరించు

గీ॥ నట్టి లోకైకపూజ్యుండు ♦ నమలకీర్తి

మంతుఁ డౌచార్య గాంభీర్య ♦ మానసీయుఁ

డతికృపాళుండు మాతండ్రి ♦ యబ్బరాజు

సచివు డలరారుచుండె నై ♦ శ్వర్యశాలి.

14

శా॥ ఆయుస్సంతలు సత్తవులు తులుసే యన్ సర్వధా త్రీశ్వరో
 ద్దేయుండై స్వయశంబు తాదశచిశా ♦ కీర్ణంబుగా సర్వదా
 చేయంజాలి పతివ్రతాతిలకమై ♦ శీలంబు బాటించు జ
 గ్గాయమ్మన్ సుగుణంబురాశి నిలఁ బెం ♦ డ్లాడెన్ మదిం
 గూరిమిన్. 15

సీ॥ ఏ రామ ప్రాక్త నా ♦ చారంబులఁ దలఁచి
 సద్రవతంబులభక్తి ♦ సల్పుచుండు
 నేసాధ్వికాంతల ♦ కెపుడు నాథునిసేవ
 ఘనమోక్షదాయక ♦ మనితలంచు
 నేసతీమణి మహా ♦ ల్లాసంబుతోఁ దుల
 నీపూజ లెపుడుఁ దాఁ ♦ జేయుచుండు
 నేయింతి బీదల ♦ కెల్లవేళలఁ జికి
 త్సావిధానంబులు ♦ సల్పుచుండు

గీ॥ నట్టి మాయమ్మ సుగుణమా ♦ న్యంగరుణాత్మఁ
 దారకపవిత్ర హృత్సీమ ♦ ధన్య జగ్గ
 మాంగనామణి నా మాన ♦ సాంబుజమునఁ
 దలఁతు నీయెడ సధిక మో ♦ దంబుతోడ. 16

వ॥ వార లిర్వరుఁ బురాణదంపతులకై వడి మెలంగుచుండ
 వారికి సదాశివ, రఘునాథ, సోమసుందరులను సుత
 త్రయంబును, కామాంబయు, నఖిలాండాంబయు, రత్న
 మాంబయు, రంగనాయకమ్మయు, శశిరేఖాంబయు నను
 పుత్రికారత్నపంచకంబును గలిగె. అందు ద్వితీయపుత్రుండ
 నగు నేను— 17

సీ॥ ఎలమితోఁ గాళహా ♦ స్తీశ్వర శతకంబుఁ
 గోరిసద్భక్తితోఁ ♦ గూర్చినాడ
 నీతిబోధక భవా ♦ నీ శంకరశతకం
 బిలబుధుల్నుతియింప ♦ సలిపినాడ
 శివునిభక్తిం బ్రతి ♦ ప్పించు వేశం జంద్ర
 హాసంబు సంకితం ♦ బందినాడఁ
 దఱచి మీదటఁ జకి ♦ త్సానిధి పృథ్వితిక
 గ్రంథంబులొనరింపఁ ♦ గలిగినాడ

గీ॥ నేటి కారాఘవుని దయ ♦ నీతిఁగూర్చు
 దనరు నీతికథామంజు ♦ రి నొనరింపఁ
 బూనితినిఁ గానఁ గల దోష ♦ ములను వీడి
 గుణములె గ్రహింపుడో సూరి ♦ గణములార. 18

కం॥ ఘనతర తుఘ్పూరి కులాం
 బునిధి సుధాకరుని లోక ♦ పూజతుఁ గవివం
 ద్యునిఁ బిచ్చయాఖ్యు మాతులు
 మనమునఁ దలపోతు సుగుణ ♦ మాన్యుని నెపుడుక. 19

—, షష్ఠ్యం త ము లు ,—

కం॥ శ్రీకరునకు సంబుజభవ
 పాకారి ప్రముఖలోక ♦ పాలార్చితభ
 ద్రాకారునకుం బుణ్య
 శ్లోకునకుఁ హరికి నిఖిల ♦ లోకాత్మనకుఁ. 20

కం॥ ధరణీధరరాట్రునయా
 వరచాపవిభంజనునకు ♦ వనజాత్మునకు
 బరమకృపాంబుధికి శుభ
 కరునకు సీతాహృదబ్జ ♦ కంజాపునకు. 21

కం॥ మేరునగధీరునకు సం
 సారాంబుధితరికి బరమ ♦ శాంతాత్మునకు
 శూరాగ్రేసరునకు బా
 పారణ్య దవానలునకు ♦ బరమాత్మునకు. 22

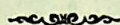
కం॥ సుందరరూపునకు జగ
 ద్వందిత పాదాంబుజునకు ♦ దర్శితరత్నో
 బృందాంతకునకు లోకా
 నందకరునకు మహాత్ము ♦ నకు హతఫణికి. 23

కం॥ నీలాంబుదదేహునకు
 శూలాయుధ సేవితునకు ♦ సుకవినుతునకు
 లీలామందిరకాంచన
 చేలునకుం గేశపునకు ♦ శ్రీరామునకు. 24

వ॥ సమర్పణంబుగా నా యొనర్పంబూనిన నీతికథామంజరియను
 మహా ప్రబంధమునకుఁ గథావిధానంబెట్టిదనిన— 25

నీతి కథామంజరి

కథాపారిరంభము

గీ॥ శ్రీలఁజెల్వారు నాకంబు ♦ లీలనధిక
పుణ్యగంగానదీతటం ♦ బునధర్మిఁ
బొల్పుమిఁజెడిఁ బాటలీ ♦ పుత్రమనెడి
నగరమొక్కండు తొల్లి ప ♦ ల్వగలమించి.

1

ఉ॥ శ్రీరమణీవిహార సర ♦ సీజవిరాజిత భర్మహర్మ్య వి
స్తారనిభానిశాంతమణి ♦ జాలనిబద్ధవిలాసిశృంగసం
వారహతాగరమై మిగుల♦భాసిలెఁ దన్నగరంబు సర్వబృం
దారకమాన్యవాతచలి ♦ తద్వజపాళిపటాహతాబ్దమై.

మ॥ అలరెం దన్నగరంబు పాద్ధివసము♦దృద్ధండయాత్రాస ము
తలలికారింఖదు దీర్ఘవిక్రమనట ♦ తుంఖాణరింఖాహతో
జ్వల దుద్ధండమహీపరాగము మహా♦ వార్యోర్మిజాలాదిని
స్తులవార్ధింబడితద్వినీలిమకు హే♦తుత్వంబుఁగాంచెన్ వెసన్.

గీ॥ ఆపురంబును జగముల ♦ నధికకరుణఁ
గాచునట్టి సుదర్శన ♦ కరుడనంగఁ
దనరునట్టి సుదర్శనుఁ ♦ డనెడిభూమి
పతివరేఖ్యుడు నెపుడుఁ గా ♦ పాడుచుండు.

4

వ॥ ఆతఁ డొక్కనాడు వినోదార్థంబుగ విద్వాంసులతో సల్లా
పంబులు గావించుచుండ నందొక్క బ్రాహ్మణుండు లేచి
లోకంబునఁ బరువంబును, విభవంబును, ప్రభుత్వంబును,
సరయమియు ననునాల్గింటిలో నొక్కక్కటియే యనర్థంబుఁ
గల్గించుచుండ నొక్కచో నీ నాల్గున్నఁ జెప్పవలవియే ?
కావున ననేకసందేహంబుల మాన్ని యగోచరార్థవిజ్ఞా
నముఁ గల్పించు శాస్త్రము లోకులకు లోచనంబు. అట్టి
లోచనం బెవ్వారికి లేకుండునో యట్టివాఁడె యంధుండని
ప్రస్తావవశముగాఁ జేదివెను.

5

సీ॥ ఆసార్యభాముఁ డ ♦ త్యాసందమున లోన
నలరి తత్పద్యంబు ♦ లాలకించి
పిదపఁ దానాత్మీయ ♦ హృదయంబునను విచా
రంబుతో లేనిదుః ♦ ఖంబుఁగాంచి
యతిమూర్ఖులౌచు వి ♦ ద్యాహీనులై సదా
తనరారు నాత్మపు ♦ త్రోకులఁజూచి
వీరు సుజ్ఞానులై ♦ నెలయుఁబెట్లని చెంత
గల బుధేంద్రులతోడఁ ♦ బలికెనిట్లు

గీ॥ మత్సుతులఁగొని మీలోన ♦ మహితనీతి
విదులఁ గావించువారలు ♦ నెలయుచుండి
రా ? యనివచింప విష్ణు శ ♦ ర్మయను విప్ర
పుంగవుఁడుపల్కె నిట్లని ♦ భూమిపతికి.

6

చ॥ పనిగొని దేవ! మీసుతులఁబంపుడునావెనువెంటవారలక
 ఘనతరనీతివిజ్ఞులను ♦ గా నొసరించెదనంచుఁబల్కి- తో
 డనెకొనిపోయి వారల దృఢప్రతిభాత్ములఁజేయనెంచి
 ట్లనివచియించె నీకథల ♦ నా ధరణీసురుడంత వారికిఁ.

—, పా వు ర ము ల క థ ,—

నీ॥ క్షౌతలంబున విత్త ♦ సాధనసంపత్తి
 లేనివారయ్యు వి ♦ జ్ఞులైపుడు
 సన్యోన్యమిత్రత్వ ♦ మాన్జించికొని యైక్య
 మునఁ గాకమృగకూర్మ ♦ మూషికములఁ
 గై వడి నాత్మీయ ♦ కార్యంబులెల్ల సా
 ధించుకొందురన నా ♦ లించి రాజ
 తనయు లేకార్యంబు ♦ లను గాకమృగకూర్మ
 మూషికంబులు నై క్య ♦ మునవసించి

గీ॥ మించి సాధించె వినిపింపు ♦ డంచుఁబలుక
 వివిధశాస్త్రప్రవీణుండు ♦ విష్ణుశర్మ
 డెందమున లేనిసంతోష ♦ మొంది వారి
 చెంతఁగూర్చుండి యిట్లని ♦ చెప్పఁదొడఁగె.

నీ॥ దివ్య గోదావరీ ♦ తీరమందొక మహా
 శాల్యలీ వృక్షరా ♦ జంబుగలదు
 అన్నిదిక్కులనుండి ♦ యరుగుదెంచి ఖగంబు
 లందు రాత్రుల నిద్ర ♦ లందుచుండు

నొకనాడు వేకువ ♦ నుత్సాహమున లఘు
 పతనకంబనునట్టి ♦ వాయసంబు
 తాలేచి రెండవ ♦ కాలునింబలె సంచ
 రించుబోయనిజ్ఞాచి ♦ యెంచె నిటుల

గీ॥ నేను వటువాత మేల్కొంచి ♦ వీనిమొగముఁ
 గాంచితిని నేడు కీడేమి ♦ గలుగునొక్కొ-
 తెలియదిక పీడువచ్చిన ♦ స్థలమునందు
 నిలువకాచోటు విడిచిపో ♦ వలెనటంచు.

9

గీ॥ యత్న మొనరించుచుండ వాఁ ♦ డా మహీజ-
 మునకుఁ జెంగట నూకలు ♦ పోసిపిడపఁ
 బన్ని వల; పోయి చేరువ ♦ నున్నపొదల
 వేచి ఖగములకై పొంచి ♦ చూచుచుండె.

10

సీ॥ అపుడుఁ జిత్రగ్రీవు ♦ డను కపోతవిభుండు
 సంచరించుచు నాక ♦ సమున నేల
 మీది నూకలుచూచి ♦ మోదంబునం దోడి
 పావురంబులతోడఁ ♦ బలికెన్నిట్లు
 కనన్బిట్టినిర్జన ♦ వనమందు నూకలు
 రానిమి త్రంబేమి ♦ వీనికొఱకు
 మనమాశపడరాదు ♦ మహిన్బిట్టియాశ యా
 పదలకుం కారణ ♦ మెదియుఁగాని

గీ॥ యన్నివిధములఁ దలఁపని ♦ దాచరింపఁ
జేనదు; చక్కవిచారించి ♦ సలిపినట్టి
కార్యమున కెన్నటికి హాని ♦ కలుగబోద
టంచుఁ బెద్దలు వచియింతు ♦ రెంచిచూచి.

1

చ॥ అనవినినవ్వి యచ్చెలుపు ♦ నందుచు నొక్కకపోతవృద్ధ మి
ట్లనియె నివేటిమాట లొక ♦ యాపదగల్గినవేళ నొక్క వృ
ద్ధుని వచనంబులం దెలివితో వినఁగాఁదగుఁగాని సందియం
బునఁ దలపోయుచున్ దొరకుభోజనమున్విడనాడవచ్చునే.

శా॥ స్థానాస్థానవివేకమెల్లడల భ ♦ ద్రంబీయునంచేజనుం
డై నంగాని తలంపకీట్లునికి హా ♦ స్యస్థానభూతంబగుం
గానం బెద్దలుసెప్పువాక్యముల నాఁకన్జించి తన్మార్గముం
బూనంజాలినవాఁడె ధన్యుఁడెలలో ♦ మూర్ఖత్వమింకేటికి.

క॥ దొరకినభోజనమును ని
క్కరణిక్ మానికొని యెట్లు ♦ గాఁ బ్రదుకఁదగున్
వెరపుగలవాఁడె ధన్యుం
డరయఁగ సిరియట్టివాని ♦ కబ్బు ధరిత్రి.

14

క॥ సందేహముగలవానికి
నెందును సౌఖ్యంబుగలుగు ♦ నే యనవిని యా
నందంబునఁ బారావత
బృందంబులు నేలనొక్క ♦ పెట్టునవ్రాలెన్.

15

చ॥ చేదివి సమస్తశాస్త్రముల ♦ సర్వమెఱింగినయట్టి నీతికో
విదులునుపాడులోభమునవిభ్రమమొందుచు జ్ఞానహీనులై
పడఁపడి లేనికష్టముల ♦ పాలగుచుందురు చింతలన్నియుం
గుదురుకొనంగజాలునిలఁ ♦ గ్రూరపులోభగుణంబునన్ సదా.

వ॥ ఇట్లుతలఁచుచుఁ గ పోతంబులు వలలోఁ దగులుకొని వృద్ధ
పారావతంబునుగాంచి యిట్లనియె— 17

ఉ॥ వృద్ధుడవీవు నిర్మలవి ♦ వేకయుతుండవటంచు నీదువా
కృద్ధతి నిట్టులైతినుటఁబాపురె ! యెవ్వఁడు బుద్ధిమంతుఁడో
యిద్ధరలోనతంజెకడు ♦ వృద్ధుఁడుగాని తదన్యఁడేగతిన్
వృద్ధుడటంచుఁ బాపురము ♦ లీవిధినిందలు సేయనత్తరిన్.

క॥ ఆగ్రహమునవిని తాఁ జి
త్రగ్రీవుండ్లిట్టలనియెఁ ♦ దనవారలకున్
నిగ్రహమువచ్చునప్పుడు
నేగ్రహములు తోడుపడునె ? ♦ యిదినిక్కమిలన్. 19

మ॥ తమకుందోచినరీతి నన్యులన న ♦ ద్దానిన్విచారించి కా
ర్యములంజేయఁగ మేలు; లేకిటులఁజేయం గీడువాటిల్లునే
సమయంబందున నేదిచేయఁదగునో ♦ సద్బుద్ధితో దానిఁజే
యుమనీషాయుతుఁ డొందుసౌఖ్యముల నీ ♦ యుర్విక
యశోవంతుడై. 20

ఉ॥ కార్యముతప్పివచ్చుతఱి ♦ గాఁగలయత్తముఁజేయుచున్
మదిన్

ధైర్యముతోఁ బ్రతిక్రియలు ♦ దాఁదలపోయుటమేలు;
దేహి యీ

కార్యముసాధ్యమాయనివి ♦ కారముఁబొందఁగ రాదుకావున్
సైర్యముతోఁవినుండిపుడ ♦ దంబాడసూపినయుక్తి తెల్పెదన్.

ఉ॥ పంతమువీడియైక్యమును ♦ బాయనిచో జనులెట్టి దానిసా
ధితురు గడ్డిపోచలొక ♦ దిట్టతనంబగువెంటియై మహా
దంఢినిఁగట్టుచున్నవిగ ♦ దా మనమల్పులమైనఁగాని యీ
పాంతముతోడఁ బై కెగిరిపోవుదమీ వలనెత్తికొంచినన్.

చ॥ అనవినిపాపురంబులెద ♦ నబ్బురమందుచు మీదుచూచి చె
ప్పినవచనంబెయుక్తమని ♦ బింకమునన్ వలతోవియత్పథం
బునకెగురంగ నప్పుడల ♦ బోయఁ డిదేమనియబ్రమొంది క్రిం
దనె చనుచుండె నీఖగవి ♦ తానముఁబట్టెదనంచునయ్యెదన్.

ఉ॥ కాకముతద్విశేషమును ♦ గన్గొనఁబోవుచునుండెనాఖగా
నీకమువెంబడించి గమనించుచు; ♦ బిమ్మటఁబాపురంబు ల
త్యాకులితాత్మలన్ గగన ♦ మంటివడిం గడుదూరమేగినన్
శోకముతోనతండునిలు ♦ సాచ్చెరయంబునఁదా నిరాశుఁడై.

వ॥ పిమ్మటఁ బక్షులు మనకి త్తరిఁ గర్తవ్యంబేమియని కపోత
నాయకుం బ్రశ్నింపఁ జిత్రగ్రీవుండు ఖగంబులారా!
లోకంబునఁ దల్లిదండ్రులు, సఖుండు నను వీరుమువ్వురు

హితులని నీతికోవిదులు వక్కాణింతురు. కావున గండకీ
తీరంబున నాకొక్క పరమమిత్రుండు హిరణ్యకుండును
మూషికరాజుగలడు. అచ్చటికేగిన మనకు శ్రేయంబులు
వాటిల్లునని చెప్పు నా ఖగంబులన్నియుఁ జిత్రగ్రీవునను
మతంబున నట్లాచరించె. ఆసద్వనాలించి హిరణ్యకుండు
లాఁగదూఱి మెడలకుండుటంబూచి చిత్రగ్రీవుండు బిలంబు
చెంతజేరి యిట్లనియె—

25

మ॥ చెలికాడా! విపదంబుధిక్ మునిగినిఁ ♦ జేరంగమాతోడనెం
దులకుంబల్కవసంగమూషికముసం ♦ తోషంబునకవచ్చివా
రలబంధంబులుచూచియేమిదివిచా ♦ రంబయ్యెడెనంబునక
గలనై జంబికఁ దీనికిందెలుపు మీ ♦ కార్యంబు సేకూర్చెదక.

చ॥ అనవిని యాకపోతమిటు ♦ లాడెఁ బురాకృతకర్మమెందునై
నను గడువందరంబగునె ? ♦ నన్ననిశంబు భజించు వీరి బం
ధసముల ముందుగాఁగొఱికి ♦ నాపనిపిన్ముటజూడుమంచుఁ బ
ల్కిన నలమూషికంబు విచ ♦ లింపనిధైర్యముతోడనిట్లనెక.

మ॥ హితుడా ! ధర్మపథప్రవర్తకుండనై ♦ యిట్లుండనీయంచితా
శ్రితవాత్సల్య మదెన్న నాతర మె ? వి ♦ చ్ఛేదించి నీబంధముక
హితముంగూరిచిమీద వీరిపని నా ♦ కేపాటిపీలుండినక
యతనంబుంబొనరింతుఁజేయుటకు న్యా ♦ యంబిద్ది
యూహించినక.

28

అ॥ నె॥ మహిని నెప్పుడుఁ “దన్ను ♦ మాలిన ధర్మంబు
మొదలు చెడ్డబేర ♦ ము” గలదా య

టంచుఁ బలుకమాట ♦ నాలింపవా ? ధర్మ
విమలచైతఁజేరి ♦ వితరణగుణ !

29

చ॥ అనిశముఁ దాసమ స్తపురు ♦ షార్థములన్మనియుండియేకదా
జనుఁడుఘటించుకొంట మహిఁజేచ్చినపిమ్మట దేనితోడనై
నను పనియేమనంగ విని ♦ న్యాయమె నీవచనంబదెట్లులై
నను నిటునాభటాఁర్చిగనినామదినిల్వదటంచుఁగూరిమిన్.

ఉ॥ ఇంతగనొక్కచెప్పితి ని ♦ కేమనిపలుకుదునంచు బావురం
బెంతయువిన్నవింపఁగ నఁజీనకృపాత్మ హిరణ్యకుండు దా
సంతసమొంది నాకుఁగల ♦ శక్తికిమించిన కార్యమెట్లు కా
వింతుననం గపోతము వి ♦ వేకమతిన్ వచియించెనీగతిన్.

చ॥ హితమతినాప్రభుత్వమున ♦ నింతకువీరికిలాభమేమి ? నీ
మతిఁదలపోసిదీని జనమాన్య యశంబునుగూర్పుమయ్య జీ
వితము లశాశ్వతంబులని ♦ విజ్ఞులుపలుకుచునుండ్రు దీని నీ
క్షీతి నెఱుఁగంగ లేక నిరసించురు దుష్టులు నీతిమార్గమున్.

చ॥ అనఁగ హిరణ్యకుండపుడు ♦ నన్నిటిబంధములూడ్చినై చి వా
నిని గడునాదరించి దయనీకుసమానుఁడెవండు ? ధాత్రి నె
వ్వనికయినం బురాకృతము ♦ పాయునెయంచని

యూరడించి పం

పె నలక పోతరాజమును ♦ ప్రీతిమతిన్ బలగంబుతోనటన్.

క॥ పిమ్మటఁ జిత్రగ్రీవుఁడు

నమ్మినబలగంబుతో జ ♦ సంబులు సంతో

షమ్మునవినుతింపఁగ గే

హమ్మునకరుదెంచె నతిర ♦ యమ్ముననపుడున్. 34

ఉ॥ దీనినిజూచుకాకముమ♦దిమ్ముదమొందుచు నేగుదెంచి య
ద్దానిబిలంబుఁజేరికడుఁ ♦ దాల్చి హిరణ్యకుసన్నుతించి నీ
వానిఁగనన్నఁజూడుము కృ ♦ పామతినీదగు చెల్మిగోరియే
నేనరుదెంచినాడనిక ♦ నీదయ మాదగుభాగ్యమంచనన్.

ఉ॥మూషికనాయకుండువిని♦మోమునహాసముదోపఁ గాకమా!
దోషములెంచు దుర్జనుల ♦ తో సహవాసమదెట్లుకూడు నీ
వేషమునేనెఱుంగ నె ? వి♦వేకమతికదలపోయు మాత్మని
ద్వేషులతోడిమైత్రి తగ ♦ వే? నగ రే యిక మాట లేటికిన్.

వ॥ మఱియు నీకిండులకుఁ దారాణంబుగ నొక్క యితి
హాసంబుఁజెప్పెదను. పూర్వ మొక మృగంబు జంబుకం
బును విశ్వసించి దాని కపటవాక్యంబులకు లొంగి పాశంబు
లం దగుల్కొని వాయసంబుచే రక్షింపఁబడియె
దదృప్తతాంతంబు నాకర్ణింపుమని హిరణ్యకుండు కాకంబున
కిట్లనియె— 37

—♦ మృ గ ము క థ ♦—

సీ॥ మగధదేశంబున ♦ మందారవతియను

కాంతారమొక్కండు ♦ కలదు దాన

బహుదినంబులనుండి ♦ పరమసఖ్యంబున

మృగకాకములు రెండు ♦ మెలఁగుచుండె

నామృగంబు వనంబు ♦ సంచు విచ్చలవిడిఁ
 జరియించుచుండ వం ♦ చకమొకండు
 కని యిట్లుచింతించె ♦ గడులెస్సగాఁ బోత
 రించి యీజంక వ ♦ రించుచుండె

గీ॥ నెట్లు నాకులభించు నీ ♦ మృగపలలమ
 టంచు లోలోనఁ గడు విచా ♦ రించి తుదకు
 దీనికీట నమ్మకము పుట్ట ♦ గా నొనర్ప
 వలెనటంచుట చెంతకు ♦ వచ్చి పలికె.

38

ఉ॥ భద్రమె?మిత్రుఁడా!యనుచుఁబలికెన; నెవ్వఁడవీవటంచునా
 త్సుద్రస్యగాలరాజమును ♦ గూర్చి మృగంబడుగంగ నధిక
 ల్పద్రుమ! నేనుబుద్ధియనువంచక నాధుఁడనన్నుఁజుట్టముల్
 నిద్రలలోననుండుతఱి ♦ నించి వనంబునఁ బోయిరిండ్లకున్.

ఉ॥ సజ్జనదర్శనంబవని ♦ సర్వవిధంబుల మేలటంచు వి
 ద్వజ్జనులాడువాక్యమది ♦ వృథమె? నీవిక నాకుఁజూడ నా
 పజ్జలరాశినొకవని ♦ భావమునంబొడగట్టెగాన నీ
 పజ్జవసెంతు నీచెలిమి ♦ భావ్యమటంచనితోచె నెమ్మదిన్.

ఉ॥ కావున వేటుభావమునఁ ♦ గాదనిచెప్పక నామనోరథం
 బేవిధినై నఁదీర్చుమనఁ నెంతయుఁగూరిమితోమృగంబు తా
 నీ వెటులంటివో యటుల ♦ నే యగుగాకయటంచునక్కతో
 స్వావసధంబుఁజేరెఁ జరఁమాద్రిది నేనుఁడుగుంకునంతకున్.

సీ॥ మందారవృక్షంబు ♦ నందున్న కాకంబు
 తనమిత్రమైన లే ♦ డినటఁగాంచి
 ప్రశ్నింప నీతఁడె ♦ వ్వండంచు నాజింక
 వినుమితండు సుబుద్ధి ♦ యనెడి జంబు
 కేసుండు నాచెల్మి ♦ నాశించి వచ్చినాఁ
 డనివచింపఁ దదుక్తు ♦ లాలకించి
 వాయసంబిట్టుల ♦ వాక్రుచ్చెఁ గ్రొత్తవా
 నినినమ్మి నీవుచే ♦ సినవిధంబు

గీ॥ మేలుగాదెందు నవ్వాని ♦ శీలగుణము
 లెఱుగఁకెవ్వానికిటులఁ దా ♦ విడుటతగదు
 తొల్లిపిల్లికితావిచ్చి ♦ తొఱ్ఱలో జ
 రద్దవనునెడు చీఁకు గృ ♦ ధంబుచచ్చె. 42

గీ॥ హితునికై వడిఁ జెంగటి ♦ కేగుదెంచి
 తగిన సాయంబుఁగాంచి మీ ♦ దటఁజేలంబు
 మీఱదాలోనఁజేసిన ♦ మేలుమఱచు
 వానికంటెను పాపుండు ♦ వసుధఁగలఁడె. 43

—, జ ర ద్ద వ ము క థ ,—

సీ॥ దివ్యభాగీరథి ♦ తీరంబునన్మహా
 పరకటీవృక్షంబు ♦ పరగుచుండె
 నిరతంబు దాని కో ♦ టరములోన జరద్ద
 వమను గృధ్రము నివా ♦ సముగనుండె

నాచెట్టుమీద ను ♦ న్నట్టి పక్షికులంబు
 జీవనంబునకునై ♦ చీకుగృధ్ర
 మునకుఁ దామెచటనై ♦ నను తెచ్చికొన్నట్టి
 యెరలోనఁ గొంచెంబు ♦ నిచ్చుచుండ

గీ॥ జీవనంబది దానిచేఁ ♦ జేయుచుండె
 దీర్ఘకర్ణంబనెడుపిల్లి ♦ తెలివిగలిగి
 పక్షి-కూనలభక్షింప ♦ నొక్క-నాఁడు
 పూని ధ్వనిలేకవచ్చెనా ♦ మ్రానికడకు.

44

ఉ॥ అంతట దానిరాకఁగని ♦ యాఖిగసంతతి కూయసాగె న
 త్యంతభయంబుతోఁబొదలి; ♦ యారవమున్నిని చీకుగద్దయి
 చ్చెంతకు నెవ్వఁడోపరుఁడుఁ ♦ జేరెనటంచుఁదలంచి యెవ్వరా
 పొంతలనుండువారనుచుఁ ♦ బోయెనుదానటకుఁ జవంబునక.

ఉ॥ అప్పుడునాబిడాలము భ♦యంబునఁగన్గొని వృద్ధగృధ్రముం
 దిప్పలువచ్చె దీనికొక ♦ తెన్నుదలంచుట మేలటంచుఁ దా
 ముప్పుదొలంగఁ గేల్పొగిచి ♦ ముందటనిల్వ నెవండవీపు నీ
 చొప్పెఱుఁగంగవచ్చెనని♦చూచెబిడాలముగృధ్రమంతటక.

ఉ॥ అద్దియు దీర్ఘకర్ణమను ♦ నట్టిబిడాలమనేను ; విద్దెలం
 బెద్దవునీవు; లోకమునఁ ♦ బేరువహించినవాడవంచు నీ
 యెద్దవసించి ధర్మముల ♦ నోలివినం జనుదెంచినాడ నా
 ముద్దుఘటింపుమింక నను♦మూర్ఖుని కై వశిఁజూడఁబోకుమీ.

సీ॥ అనిపల్క నామాట ♦ లాలించి గృధ్రమి
 ట్లనియె లోకంబున ♦ నతిశయముగ
 మార్జాలములకెల్ల ♦ మాంసంబునంబ్రీతి
 నిటఁబక్కి-కూస లుం ♦ డుటనుబట్టి
 యిట్లంటిననఁ బిల్లి ♦ యెంతపాపమొనర్చి
 యీజన్మమెత్తితో ♦ యిదియుఁజాల
 కీపాపమునునైత ♦ మిటుకట్టుకోవలె
 నా ? యెంతమాట వి ♦ సంగనయ్యె

గీ॥ నేను చాంద్రాయణవ్రత ♦ మూనియుంటి
 నిట్టిపాపంబు సల్పుదు ♦ నే సమస్త
 దానధర్మంబులఘాత ♦ దయకు సాటి
 రాగలవె ? పోవువేళ ధ ♦ ర్మంబెతోడు.

48

ఉ॥ కట్టిడిపాట్లకిట్టి కడ ♦ గండ్లకు నేయెడఁజిక్కి-యుండు టీ
 పొట్టుకుఁగానిపుణ్యములఁ ♦ బొందుటకా? జనుఁడీధర్మిత్రి నీ
 గుట్టు నెఱింగిధర్మములఁ ♦ గోవిదులేయెడఁ జేయుచుండు రె
 ప్పట్టుననై నఁ; గూళలిది♦పాడియటంచని సేయరెంచినఁ.

మ॥ తగుచందంబున నాబిడాలమిటులఁ ♦ ధర్మోపదేశంబుఁజే
 యఁగఁగృధ్రంబటనాలకించియలుకే♦లానాదువాక్యంబు త
 ప్పుగభావింపకుమోబిడాలమ! మహాపుణ్యస్వరూపుండవై
 జగతిఁ వర్తిలునీదు సద్గుణములఁ♦సాధ్యంబె?వర్తింపఁగఁ.

ఉ॥ కావున దీనినీగృహముఁగాఁదలపోయుచురమ్ము పొమ్ము
భావమెఱుంగవచ్చెనని ♦ పల్క జరగ్గవమంతఁ బిల్లితాఁ
బోవుచువచ్చుచుం జెలిమిఁపుట్టనటించుచుఁ గొంతకాల వి
ల్లేవిధి నై న నమ్మకము ♦ నే కలిగించుచునుండె నచ్చటన్.

మ॥ పిదపందానొకయర్థరాత్రమున నాఁవృక్షంబుపైగూండ్లలో
నిదురం గాంచెడుపక్షిశాబకము లఁన్నింటి న్నెసందెచ్చి యే
రోదలేకుండఁగఁగోటరాంతరమునఁ ద్రుంగించిభక్షించిపో
యెదురాత్మం;దమపిల్లలంగనక యెఁతేనినివిలాపించుచున్.

ఉ॥ అచ్చటిఘోషరవతతు ♦ లచ్చటనచ్చటఁజూచుచుండ నా
ముచ్చుబిడాలమివిషయఁమున్మదిలోననెఱింగిపోయె నీ
చిచ్చుభరింపలేకొకటఁ ♦ జేరిఖగంబులు తొట్టచెంతకున్
వచ్చి సుతాస్థితండముల ♦ వ మిగనుంగొని లోననల్గుచున్.

ఉ॥ ముచ్చువలెనైలంగి మన ♦ ముద్దులబిడ్డల నిద్రిచేంపి తాఁ
దెచ్చిభుజించుచుండెననిఁతీవ్రనఖంబుల ఆక్కిముక్కులన్
వచ్చి జరగ్గవంబునటఁ ♦ బట్టివధించెనుగానఁ గ్రొత్తగా
వచ్చినవాని నమ్మకదగ ♦ వాయని చెప్పితి నంచుఁబల్కినన్.

శా॥ ఆమాటల్వినిజంబుకం బధిక రో ♦ షాయత్తచి త్తంబునన్
నీమార్గంబుసహింపరానిదెవరేనికముందుగాఁ గ్రొత్తయే
సామాన్యంబలెనన్నుఁబల్కెదవుసంశ్లాఘ్యుఁబె? నీవాక్యమే
ధీమంతుల్వచియింపరిల్లెపుడు నీ ♦ తిస్సూర్తిచేతసుకలై.

ఉ॥ ఒంటిగనుట్టిగట్టుకొని ♦ యూగమిటం గలకాలమెప్పుడో
తుంటరిదండపాణి పడఁ♦ద్రోయఁగ వెంటనెకాచియుండె ని
కొంఁటెతనంబునక యశము ♦ గూడునె ? యందఱ
మిట్టులేకమై
యుంట శుభంబుగాదెయన ♦ నొప్పుకొనక మృగ
కాకముల్వెసక. 56

వ॥ అంతట మృగకాకజంబుకంబు లపారమిత్రభావంబుల
వసించుచుండె. ఇట్లు కతిపయదినంబులు గడువ నొక్కనాఁ
డావంచకంబు మృగంబును వెంటఁబెట్టుకొనిపోయి సస్య
శ్యామలకోమలంబగు నొక్కఁజేత్రంబుఁజూప నాహరిణంబు
దినదినంబున నటకేగి నారగింపసాగె. నొక్కనాడు— 57

మ॥ తగుయత్నంబునఁ బొందియుండి యది డే ♦ త్రస్వామి
పీఠించి యీ
మృగమీనైఖిరి బైరుమేయమరిగెక ♦ మేలాగించి
యిద్దానినిం
దెగటార్పందగు నింక నైనయనుచుక ♦ నిమ్నప్రదేశంబునం
దిగఁజూఱన్వలంబున్ని యింటికరిగెం ♦ దీప్రప్రకోపంబునక.

సీ॥ ఎప్పటియలవాటు ♦ చొప్పున మఱునాడు
తగువేగిరంబున ♦ మృగమువచ్చి
పొలములోపలికేగి ♦ వలలోఁదగుల్కొని
చింతించి చింతించి ♦ కొంతవడికి

నూహించెనిట్లు నా ♦ స్నేహితుండగు వంచ
 కవిభుండు వచ్చెనా ♦ కలిగినట్టి
 యీవిపత్తునణంచి ♦ ప్రోవజాలునటంచు
 దలపోయుచుండ న ♦ త్తరి సృగాల

గీ॥ మరుగుదెంచి ఫలించె నా ♦ యత్నమనుచు
 సంతసించుచులోనఁ దా ♦ సఖునిఁ జేర
 మృగము కని దానిఁ జెలుపుఁడా ! ♦ వగపుమాన్ని
 నన్ను రక్షింపుమని చోల ♦ సన్నుతించె.

59

సీ॥ పిదప నాజంబుక ♦ విభుండు చెంతకువచ్చి
 వలఁజూచి యీ వల ♦ నులినరములఁ
 గట్టినయది నేడు ♦ భట్టారకదినంబు
 నరములనెట్లు దం ♦ తములనెట్లు
 దు నటంచునరిగె నం ♦ తనటఁగాకము లేడి
 తావుచేరమికిఁ జిం ♦ తలవగచుచు
 నటకేగుదెంచి యా ♦ హరిణముంగని యేమి
 దియటంచునడిగె స ♦ త్త్రియునిమాట

గీ॥ విననిదానికి ఫలమిద్ది ♦ వినుము పుడమిఁ
 జేటుకాలము దాపరిం ♦ చిన జనుండు
 హితులు బోధించువచనంబు ♦ లేల వినున
 టంచు దుఃఖంబుతోడ నా ♦ హరిణమనియె.

60

గీ॥ అనిన నాలించి యాకాక ♦ మపుడు సఖుడ !

కుమతి నాశనకాలంబు ♦ కూడినపుడు

గనడరుంధతి మిత్రవా ♦ క్యూబువినడు

దీపగంధంబు మూర్కొన ♦ నోపడనియె.

61

చ॥ పలుకుచునిట్లుతోచినయు♦పాయముఁదెల్పెదనాలకింపుమీ
చెలువుడ! కాళ్లుచేచుకొని♦జీవము లేనివిధంబుఁజూపుచు
మెలఁగుము; నేనునీతనువు♦మీదనడించుచుముక్కుతోడఁగ
న్నులు పొడువంజెలంగిన వి ♦ నోదముఁజూపుచునుండి

పిమ్మట. 62

చ॥ సమయముఁజూచికూసెదవె♦సంబడుగెత్తుమటంచుఁదెల్పనా
క్రమముననుండెనామృగము♦కాపటుమీదటవచ్చిచెంతకు
సమసెమ్మగంబటంచు వల♦జార్చిన గాకముకూయసాగె శీ
ఘ్రముగఁ దదారవంబువిని♦గాఢరయంబున లేడిపర్విడ.

ఉ॥ ఎత్తగబంధమిట్టులిది ♦ యెంతటి మాయలమారిలేడియో
యిత్తరిమోసగించెనను♦నేమనుకొన్నఫలంబెయంచు దా
జిత్తమునందుఁగోపమున ♦ జేబడియంగొనివ్రేయఁగాపు ప
ల్లితులమారినక్కసమ ♦ సెన్ గతినంబగు దానితాకున.

గీ॥ ఉల్లమున నెట్లు తలపోయు ♦ చుండెనక్క
తుదకునేమాయె?; బరులకు ♦ ద్రోహమెంచు
వారు చెడిపోదురెపుడు నె ♦ వ్యారలైన
నడిచి తమగోతిలో దామె ♦ పడుదురవని.

65

చ॥ అనవిని యాహిరణ్యకున ♦ కబ్బురమందఁ చుఁగాకమిట్లనెన్
 ఘనతరమిత్రభావము జ ♦ గంబుననన్నిటిలో విశేషమం
 చు నిరతమాయ్యలండ్రు; విను ♦ చున్ బహుధర్మము
 లిట్లుసేయ నా
 మనవినిత్రోసిపుచ్చకుము♦మాన్యులులోకహితార్థతత్పరుల్.

క॥ సజ్జనసాంగత్యము వి
 ద్వజ్జనపూజ్యంబు; నిఖిల ♦ భద్రదాలయమా
 ముజ్జగముల హృద్భంధన
 రజ్జువు; శ్లాఘింపఁగాఁ ద ♦ రమె ? యిద్దానిన్. 67

చ॥ అనఁగహిరణ్యకుండుకడు♦నద్భుతమందుచుఁ జెల్పిఁగాకముం
 గని భవదుక్తులిట్లు వినఁ♦గావినఁగాహృదయంబుపొంగె నెం
 దునఁదలపోసిచూడ నొక♦దోషమునీకడఁ దోషదాయెఁ గా
 వునఁ దగునీదుచెల్పి; నినుఁ ♦ బోలుఘనుండొకడున్నె ?
 మేదినిన్. 68

సీ॥ అనివల్కి యాహిర ♦ ణ్యకుండు యథోచిత
 సత్కారములుచేసి ♦ సంతసమున
 వీడ్కొల్పి కాకంబు ♦ వివరంబుఁ దూతె న
 ప్పటినుండి మూషిక ♦ వాయసంబు
 లన్యోన్యమైత్రీచే ♦ నధివసించుచునుండె
 నొకనాఁడు కాకి మూ ♦ షికముఁ జూచి
 మిత్రుఁడా ! నాకు నీ ♦ క్షేత్రంబునందు నా
 హారంబు సేకూర ♦ దాయెఁగాన

గీ॥ నీవసంబును విడనాడి ♦ యెచటికేనిఁ
దగినచోటికిఁ బోవు య ♦ త్నంబుతోడ
నుంటిననిపల్క- మూషిక ♦ మోసఖండ !
ధర్మమార్గంబు ♦ తలపుమీ దైన్యమేల.

69

గీ॥ తగినవిధమున కేశదం ♦ తనరసఖము
లవనిలో స్థానవిభ్రంశ ♦ మొందెనేని
నెటులనై నను రాణిఁప ♦ వెలమితోడ
వినుము నామాట నీవు కా ♦ దనక తలఁచి.

70

చ॥ అనివచియింప నందులకుఁ నయ్యెడ వాయసమిట్లుపల్కెనో
ఘనసుగుణాంబురాశి ! యొక ♦ కష్టముగల్గిన దానినెట్టులై
ననుఁ గడుఁదాల్చి బాపుకొని ♦ న్యాయపథంబున సంచ
రించుచున్
మనువిబుధుండుకీర్తిఁగనిమాన్యుడనన్ సతతంబువర్ధిల్లున్.

సీ॥ కాన జీవనము స ♦ మ్మానంబు బాంధవు
ల్విద్యాగమములేని ♦ విషయమెపుడుఁ
ద్యాజ్యంబటంచు బె ♦ ద్దలు చెప్పుచుండు నా
మాటలన్నినుము ము ♦ మ్మాటి కిపుడు
గలదొండు కర్పూర ♦ గౌరంబను సరోవ
రంబల్ల దండకా ♦ రణ్యమందు
నందునాప్రియమిత్రుఁ ♦ డలరు మంధరుడను
కూర్మనాథుఁడు మహా ♦ ధార్మికుండు

గీ॥ నిన్ను నాతోడ నాకూర్చు ♦ మున్నచోటి
కిప్పుడుఁ దోడ్కొనిపోయెద ♦ నేల చింత

యనఁగ నిర్వురుఁ బయనమై ♦ చేనుచుఁ గొన్ని
దినములకుఁ జేరి రాహదం ♦ బును ముదమున. 71

ఉ॥ వచ్చినవారి మంధరుడ ♦ వార్యకృపామతి నాదరించి తా
ముచ్చటలాడి కొంతవడిఁమూషికనాయకుఁగాంచిచెల్మితో
నెచ్చెలి ! వచ్చి నీవిటుల ♦ నిర్జనకాననమందునుంట నా
కచ్చెరువాయె నిట్టులగుఁనంతకుఁ గారణమేమి తెల్పుమి.

చ॥ అనఁగహిరణ్యకుండపుడు♦నక్క-మఠంబునుజూచిదుఃఖముం
గనిసుగుణాధ్య! నిన్నిపుడుఁగాంచిన నాహితులెల్లరేగుదెం
చినగతిఁ దోచె నేవనికిఁ ♦ జేరిన సంగతి నీకుఁ దెల్పెదన్
వినుమనిచెప్పఁబూనెదన♦ వింతచరిత్రముమిత్రపాత్రమున్.

—, స న్యా సు ల క థ ,—

క॥ ఘనతరనవరత్నస్థి

తనిలయబృందముల దేవ ♦ తా నగరము నెం
దున నవ్వెడు చంపకవతి

యను నగరమొకండుఁ బుడమి ♦ నలరుచునుండెన్. 74

సీ॥ అచటఁ బెక్కండ్రు స ♦ న్యాసులేయెడ నుందు
రందుఁ జూడాకర్ణుఁ ♦ డనునతండు

భుజియించి మిగిలిన ♦ బోనంబు తనదు భి

తూపాత్రమునఁ బెట్టి ♦ సద్దులేక

కూర్కువేళలఁ జల్లఁ ♦ కొయ్యపై నుంచి తా
నిద్రించుఁ బిమ్మట ♦ నేనుదాని
పైకేగి ప్రతిదినం ♦ బాకూడు భక్షించి
చేనుచుండ నొకదినం ♦ బున సతండు

గీ॥ తనదు హితుని వీణాకర్ణుఁ ♦ గని తలంచి
మాటలాడుచు ననుమాటి ♦ మాటికవనిఁ
గట్టతోఁగొట్టి వెఱపింపఁ ♦ గాఁదొడరగె
నదియుఁగాంచి వీణాకర్ణుఁ ♦ డనియెనిట్లు. 75

ఉ. నేడిదియేమి మీదుఁగని ♦ నేలను దండముతోడఁ దట్టుచు
న్నాడవటంచుఁ దానడిగి♦నంబ్రథముండ నెనొక్క-మూషికం
బేడవసించెనో తెలియ ♦ దిచ్చటికింజనుదెంచి గిన్నెలోఁ
గూడుభుజించిపోవు నతిఁఁ ఘోరముదీనియుపద్రవంబిటన్.

కం॥ అనవిని వీణాకర్ణుఁడు
మనమునఁ దలపోసి యింత ♦ మాత్రంబునకున్
వెనుదీయవలదు దీనికి
ననువగు కారణములేక ♦ యదియుండదిటన్. 78

కం. అని చూటువులం దెల్పుఁగ
విని చూడాకర్ణుఁడిద్ది ♦ విడువక రంధ్రం
బును నొక్కదాని నిటఁగై
కొని వాసముచేయుచుండె ♦ గూఢముగాగన్. 79

మ॥ అనుచున్ నావివరంబుత్రవ్వె యతఁడ ♦ న్యాయంబునన్
నాధనం
బును సర్వంబుహరింప సత్వము జవం♦బుంబోయి నేసీమహా

వనముం జేరితిఁబూర్వపుణ్యమున సంప్రాప్తిచెసితండ్రిటన్
ఘనులేవేళఁ బరోపకారనిరతుల్ ♦ కాలానుకూలంబుగన్.

ఉ॥ కావున నర్థహీనునకుఁ ♦ గాఁగలకార్యమొకండులేదు; నీ
భావమపారనిర్మలకృ ♦ పారసపూరితమంచునెంచి నీ
సేవలొనర్చుచుం జెలిమి ♦ సేయఁగవచ్చి నామనోరథం
బేవిధినై నఁదీర్చుమనియెంతయు వేడె నమస్కరించుచున్.

ఉ. మంధరుఁ డాహిరణ్యకుని ♦ మాటల కుబ్బుచులోననీదుసం
బంధము సర్వదానిఖిల ♦ భద్రనిదానము; కూడిమాడి పు
ష్పంధయమట్లుభక్తిరస♦సారమరందముఁ గ్రోలుచున్ దినా
శింధృతిఁబుచ్చుచుండమవ ♦ లీల నిఁకేటికిఁ ? జింతనీమదిన్.

ఉ॥ భంగములేక కష్టములఁ ♦ బొల్గొనుచుం దనరారునట్టి స
త్సంగతికంఠెలోకమున ♦ సత్కృశలంబు మఱేమిలేదు నీ
వెంగలిపాటుమాని మది♦వేడకవహింపుములోనఁ జింత లె
ల్లంగుదియించిమువ్వరముతాల్యము లేకిటనుందమొగతిన్.

క॥ అతిసంచయేచ్ఛతగదని

మతిమంతులు చెప్పుచుండ్రు ♦ మహితసుగుణ ! యీ

స్థితిఁబూని నక్కయొక్కటి

వెతలంగని సమసెదాని ♦ వినుమనిపలికెన్.

84

—♦ జంబుకముకథ —

గీ॥ కలదు మేదినిఁ గల్యాణ ♦ కటకమనెడు

పట్టణంబొండు; తత్పురి ♦ భైరవుడను

బోయ డొక్కరుడుండె నే ♦ చూయనైన
నతిభయాకృతి రెండవ ♦ యముడనంగ.

85

శా॥ వాడుగ్రాటవికొక్కరోజున ధను ♦ ర్బాణంబులంబూని వే
టాడంబోయిమృగంబు నేసియధికా♦యాసంబునంబోవుచుం
దోడందానడగొండఁబోలు కిరినం♦దుంజూచి మోదంబునక
లేడిందింపి మహాశరంబు నొకదా♦నికవేసె గంపింపఁగక.

ఉ॥ అంతటఁ గోపసంభరిత ♦ మై శరవేదన ఘుర్గురించుచుం
జెంతకువచ్చిపోత్రికడు ♦ చేవఁగిరాతునిఁగొట్టఁ గొమ్ముతో
నెంతయుఁటోలుచుకవిడిచె ♦ నేటునఁ బ్రాణము

లాఖలుండు మూ

లాంతమహీరుహంబువలె♦నాగహనావనిఁగూలి చెచ్చెక.

ఉ॥ త్రాణదొరంగి యాతని ఖరప్రదరంబునదంష్ట్రీకూలితఁ
ప్రాణములంద్యజించె నొక♦సామటవారల కాళ్ళకింద ని
ర్వాణముఁ జెందె నంతనొక♦వంచకమచ్చటి కేగుదెంచి సం
శ్రేణిగఁ గ్రిందఁగూలిన స ♦ రీస్పృహపోత్రి కిరాతవర్గముక.

మ॥ చెలువారంగని పుష్కలంబుగలభిం♦చెకభోజనంబంచుఁ జిం
తలెనీనై ఖరిముఁడుమాసములకీ♦దేహంబులుంజోలుఁ గొం
దలమందంబనియేమి? దేవుఁడెటనై ♦నంగాని భాగ్యంబులం
గలుగంజేయునదృష్టవంతులకు నె♦కాకలంబునంజూచినక.

సీ॥ అనుచు నాకొకమాస ♦ మున కీఖలుని మాంస
ఖండముల్సరిపోవు ♦ రెండుమాస

ముల కీకిరికురంగ ♦ ములుజోలు నొకవాస
 రమున కీ ఘోరస ♦ ర్పంబుజోలుఁ
 దొలియాకలిని నిప్పు ♦ డల వింటినారితో
 నణచివై తునటంచు ♦ నాత్మదలచి
 గొనయంబుచెంతకు ♦ జేనుదెంచి దానిని
 బంటనొక్కిన బెట్టు ♦ వదలి తనదు

గీ॥ తొమ్మనందాఁక నాపెట్టు ♦ సొమ్మసిల్లి
 ధరణిపైఁగూలి విలవిల ♦ తన్నుకొనుచు
 జంబుకముచచ్చెఁ గాన లో ♦ భంబుదెట్టి
 వారికై ననుఁ దుదకు జీ ♦ వములదీయు.

90

చ॥ అనివచియింప నందులకు ♦ నద్భుతమొంది హిరణ్యకుండు నీ
 ఘనసుగుణంబులంబొగడఁ ♦ గానిక నాతరమానె? యిట్టి నీ
 జననమె ధన్యమైవెలయు ♦ త్కొమనుజు స్తవనార్హ సాధుజీ
 వనమున కెద్దితుల్యమగుఁ? ♦ బావనధర్మములాలకింత్రి.

వ॥ ఇట్లు హిరణ్యకుం డమందానందకందశితహృదయారవిం
 దుండై మంధరునినిర్హేతుకజాయమానకరుణాకటాక్షసీక్ష
 ణంబులకు సంతసించె. పిమ్మట వారుమువ్వురు సరససల్లా
 పంబుల యధేచ్ఛావిహారంబులఁ గాలంబుఁబుచ్చుచుండ
 నొక్కనాడు—

92

ఉ॥ వెంగలివేటకాఁడొకఁడు ♦ వింటశరంబునమర్చి వెంటరా
 జేంగెల గజ్జెలునెఱుడకు ♦ జేకదనంబుఘటింప నిందును
 డంగనిపెట్టి జీవముల ♦ డంచునతండని సోలిపోయి చి
 త్రాంగుడు నాఁగురంగముభయంపడివచ్చెనువారిచెంతకు.

ఉ॥ వచ్చినతతుకరంగము న ♦ పారదయామతి నాదరించి నీ
 విచ్చటికేగుదేరఁ బని ♦ యేనుని కూర్మముపుచ్చసేయనో
 సచ్చరితాగ్రగణ్య! ననుఁజింపఁగిరాతుఁడు వెంటరా వనిం
 జొచ్చిభయంబుతో నిటకుఁసోలుచువచ్చితిసన్నుఁగావుమీ.

గీ॥ సర్వదాసవ్రతంబులు ♦ సర్వయాగ
 ములును శరణాగతత్రాణ ♦ మునకు సరియె?
 కాన శరణాగతుని వీడఁ ♦ గా ఘటిల్లు
 పాపమునకంటె వేఱు పా ♦ పంబుగలదె?

95

మ॥ అనుచుఁ మ్రొక్కులొనర్చుచుఁమిగులఁ జిత్రాంగుండు
 నిల్వంగ వెంట
 టనె కూర్మంబదిచూచినీవుభయమొండంగారణంబేమి? స
 జ్జనసాంగత్య మపేక్షణీయ మతిపూజ్యంబంచుధర్మజ్ఞు లెం
 దునవాక్రుచ్చిరి కాన నీచెలిమి సంఘోషంబుమాకీయెడఁ.

మ॥ అనిచిత్రాంగునిఁ జేరఁదీసి కగుణా ♦ వ్యాపారమేపార దా
 నినినోదార్చి భయంబుఁబాపి సఖుఁడా! ♦ నీదివ్యచారిత్రముఁ
 వినుపింపందగునంచుమంధరుఁడనఁ ♦ వేడఁకమ్మగంబంతటం
 దనచారిత్రముసర్వముందెలిపె యా ♦ ధార్ధ్యంబువాటిల్లగఁ.

వ॥ అంతట హిరణ్యక లఘుపతనకమంధరచిత్రాంగులొకరి
 యిక్కట్ల కొకరు పాల్గొని యెనలేని మైత్రి గావించుకొని
 కాలంబు బుచ్చుచుండిరని విష్ణుశర్మ రాజపుత్రులకుం
 దెలిపె.

98

—♦ ఆ శ్వా సా ం త ము —

కం॥ హరకోదండవిభంజన !

ఖరవిక్రమ నిఖిలదైత్య ♦ ఖండన ! ధరణీ

ధరకులభూషణ ! విమల

స్థిరతరసత్కీర్తిసోమ ! ♦ సీతారామా.

99

మాలిని॥ సకలవిబుధమాన్యాయ ♦ సత్యమార్గానుగమ్య

వికచవనజనేత్రా ♦ విశ్వరూపైకగాత్రా

సుకవినికరగేయా ♦ శుద్ధచిత్తానుమేయా

ప్రకటితగుణశాలీ ♦ భక్తసంత్రాణశీలీ

100

—♦ గ ద్య —

శ్రీరామచంద్రకరుణాసమాసాదితకవితాచాతుర్యకాశ్యప

గోత్రోద్భవమాదిరాజు వంశపయఃపారావారరాకా

సుధాకరాబ్జరాజమాత్యపుత్రజగ్గమాంబా

గర్భశక్తిముక్తాఫలరఘునాథామాత్య

కవిప్రణీతంబగునీతికథామంజరియను

మ హా ప్ర బ ం ధ ము న

బ్రథమాశ్వాసము

స ం పూ ర్ణ ము.

శ్రీరస్తు.
శ్రీరామాయ నమః.

నీతికథామంజరి

ద్వితీయాశ్వాసము

శ్రీ జనకతనూజావ

క్షోజాంకితఘనపటీర ♦ కుంకుమరస వి

భ్రాజితవక్షస్థల ! పరి

రాజితవరకీర్తిసాంద్ర ! ♦ రామనరేంద్రా ! 1

వ॥ అవధరింపుము. విష్ణుశర్మ మిత్రలాభంబను తంత్రంబు రాజ
పుత్రులకు నీతిదాయకంబుగ వక్కాణింప సంతసించి
వారు— 2

ఉ॥ పిమ్మటవిష్ణుశర్మ బృథివీపతి పుత్రులుగాంచి స్వామి!మో
దమ్మన మిత్రలాభమనుతంత్రమువింటిమి; మాకు మిత్రభే
దమ్మనుతంత్ర మంచితవిధానమున వినుపింపుమింక శ్రో
త్రమ్ములకుంబ్రియంబుగ సుధారససానముకై వడివడి.

చ॥ అనవిని విష్ణుశర్మ మను ♦ జాధిపపుత్రులఁగాంచి శ్రద్ధతో
 వినుఁడిక మిత్రభేదమును ♦ వీనులవిందుగఁ దెల్పెదన్ సదా
 వనమున మున్ను సింహవృష ♦ భంబులు గూరిమినుంటఁ
 గాంచి రెం
 టినివిడదీసి భేదము ఘటించి సృగాలమొకండు రెంటికిఁ.

క॥ పిమ్మట సింహముచే వృష
 భమ్మును జేంపించె మీర ♦ వార్యప్రియభా
 వమ్ములఁదెల్పెద వినుమని
 సమ్మోదముతోడఁజెప్ప ♦ సాగెనతండున్.

నీ॥ దక్షిణాపథమందు ♦ రక్షావతిపురంబు
 కలదొకండండు వి ♦ ఖ్యాతిగలిగి
 వర్ధమానుండు నా ♦ సార్థవాహుఁడొకండు
 సిరులతోవాసంబుఁ ♦ జేయుచుండుఁ
 దనకంటెఘనులైన ♦ తనబాంధవులఁ జూచి
 వారికంటెధనం బ ♦ వార్యవిధులఁ
 గూడఁబెట్టెదలంచి ♦ గొన్ని మేల్గురకులు
 వారువంబులమీద ♦ బండ్లమీద

ఆ॥ వె॥ వేసడములమీద ♦ వేయించి కంచర
 మొండు సిద్ధపఱచి ♦ మెండుబలము
 నంది పేరుగన్న ♦ నందక సంజీవ
 క వృషభముల దానిఁ ♦ గట్టియెక్కి.

క॥ పరివారముతోఁ దా ను

త్తరదేశంబునకుఁబోయె ♦ ధాత్రీశుండనన్

బురమునఁగలిగిన వ ర్తక

వరులెల్లరుఁ జింతలంది ♦ వర్తింపంగన్.

7

వ॥ ఇవ్విధంబున వెడలి కడు దూరంబుఁగడిచి సుదుర్గంబను
శైలంబుచెంగటం గల కాననాంతరమునఁ బోవుచుండ సం
జీవకంబు శకటంబు లాగలేక లాగుచు జోటి మోకాలు
విఱుగంబడియె. అంతట నావ ర్తకుండు సమీపగ్రామంబున
కరిగి పోతరించి లావుగల యొకనఱ్ఱవిలిచితెచ్చి శకటంబు
నకు గట్టించికొని సంజీవకంబు నా వనాంతరంబున విడిచి
సాగిపోయె. పిదప నా కాటియం దా వృషభరాజంబు
కొన్నాళ్ళకుం జేక్కఁబడి విచ్చలవిడి నరణ్యంబున సంచ
రించుచుఁ బచ్చికమేత కడుపార దొరకుటంబట్టి పోతరించి
యొకనాడు శైలగుహాంతరంబులు మాటుమోగ గణిల్లని
అంకెవై చె—

గీ॥ అందు బింగళకాఖ్య పం ♦ చాననంబు

కలదొకండది సర్వమృ ♦ గాల లెక్క

సేయ కిచ్చకువచ్చిన ♦ ఊయ సంచ

రించుచు విశేషదానంబుఁ ♦ గాంచి నాడు.

9

చ॥ యమునకు నీటికై వెడలి♦యావృషభారవమాలకించి డెం
దమున భయంబుదోప నిటు ♦ దారుణభీకరభూరిమేఘనా
దముల నిరాకరించు నిన ♦ దంబుజనింపఁగ నేల ? దీనికిన్
భ్రమగలుగందొడంగెనని♦రాపడినిల్చె విచారమొందుచున్

కం॥ కలవటం గరటకదమనక

ములను సృగాలములురెండు ♦ ముచ్చటల బ్రా
ద్దులుబుచ్చుచు గరటకుండు
ర్మిలి నా దమనకునిజూచి ♦ మించివచించెన్.

11

చ॥ ఇదివరకీయరణ్యమున ♦ నిట్టి భయంకర నిర్వృణంబు వి
న్నదియె ? మహాద్భుతంబు; యము ♦ నానది కేగుమృగాధి
నాయకుం
డదివిని యిట్టురాపడి భ ♦ యంబుననిల్చినవాడుఁగాన ని
య్యది మనబోంట్ల కేయెడ భయం బొనగూర్చుటలో
విచిత్రమే. 12

వ॥ అనిన దమనకుండాకర్ణించి యింతమాత్రమునకు భయ
భ్రాంతులగుట ధీరులకు లక్షణంబుగాదు. కావున నిట్టితఱి
మనము మంత్రిపుత్రులమై యుండి యొప్పరికించుట పాడి
గాదు. డాయంబోయి మనరాజుగారిభీతి మాన్నింత
మనఁ గరటకుండు దమనకుంజూచి దమనకా ! కొన్నా
ళ్ళకుముందు వర్తకుండొకండు కంచరం బీడువఁజాలక
యీడిగిలంబడిన బక్కనట్ట నొక్కదానిని బ్రయాణత్వరం
బట్టి యికాంతారమధ్యంబున విడిచి చనియె. అయ్యది
యీకాటిలో గడ్డిమేసి పోతరించి యచ్చటచ్చట నట్టాడగాఁ
జూచితి. మన మాకర్ణించినది దాని అంకెగాని వేటొండు
గాదు. కావున నాతని భీతిమాన్పుట మనకేల ? ఆతనివలనఁ
బడ్డపాట్లకు మేఱగలదె ? ప్రాప్తలాభంబునకు సంతృప్తి

జెందువాఁడు సుఖించును. జోలిమాలినపని మనకేల ?
అట్టికార్యంబున కుపక్రమించినవాఁడు మేకుంబెరికిన మరగ-
టంబుచందంబున హానింజెందు నీకాకథ చెప్పెద వినుమని
యిట్లనియె—

13

—• వా న ర ము క థ •—

సీ॥ మగధదేశమునందు ♦ వగలతో మితిమీలు
నరిదుర్గమను పురం ♦ బలరుచుండె
నాపురంబున నైభ ♦ వోపేతుఁడై సదా
శుభదత్తుఁడనెడి నై ♦ శ్శృండు గలఁడు
పుత్రహీనుండు కా ♦ వున నతండాత్మవి
త్తముఁ దటాకాది కా ♦ ర్యములకెల్ల
వ్యయమొనర్చుచు జీర్ణ ♦ మైయుండు నొకదేవ
శంబుఁ గన్గొని యాపు ♦ రంబులోని

గీ. కారువులఁబిల్చి తగిన సం ♦ భారవేత
నముల నియమించి యీదేవ ♦ శము విశేష
నైభవంబులతోఁ గట్ట ♦ వలయు ననుచు
నంతవారి నియోగించె ♦ నధికభక్తి.

14

సీ. అటుమీదవారు దే ♦ వాలయంబును గట్టు
చుండఁగా సూత్రధా ♦ రుండు చేవ
దూలంబు అంపంబు ♦ తోడఁ గోయించుచో
నది ప్రీతిపోవఁ దా ♦ నచ్చటచట

మ్రానిమేకులుగొట్టి ♦ మధ్యాహ్న భోజనా
 ర్థము కూలివాండును ♦ దానుఁబోయె
 నపుడుఁ జెంగటి భూరు ♦ హములందుఁ దిరుగు శా
 ఖా మృగంబులు దాని ♦ కడకువచ్చి

గీ॥ గోపురంబులు ప్రాఁకుచుఁ ♦ గొమ్మలంటి
 కాళ్ళతోఁబట్టి తలక్రిందు ♦ గాఁగ వ్రేలు
 చుఁ బెనుగొమ్మలు పట్టి యూ ♦ చుచుఁ గరములఁ
 గూరుచుండి పరులు వీపు ♦ గీరుకొనుచు. 15

ఉ॥ క్రుక్కు-చుమేనివేలనుటు♦గొట్టుచుఁబండ్లిగిలించుచున్ సదా
 నిక్కు-చు వెక్కిరించుచు న♦నేకవిధంబులఁ బోరుచుండ నొ
 దొక్క-స్థవంగవృద్ధమధి ♦ కోద్ధతి దూలముడాసి దానిపై
 నెక్కి-విహారమున్ సలుప♦ నెంచుచుముష్కముదానిసందున్.

ఉ. వ్రేలఁగఁ గూరుచుండి బిగ ♦ వేసినమేకును రెండుచేతుల
 జోల బలంబునం బెటికి ♦ చేయ్యన దానిబిలంబు లోపల్
 గ్రాలెడిముష్క-మల్లెనలు♦గంజరణంబులఁదన్ను కొంచుఁదా
 తోలుచుఁబ్రాణముల్విడిచె♦రోదన నాదముబోరుకొల్పుఁగన్.

వ॥ కావున జోలిమాలిన కార్యంబునకుం బోరాదు. ఐనను
 మన మాతని భృత్యపదంబున లేము. స్వామి హితాహిత
 విచారము వారిదికాని మనకా యధికార మిసుమంతయై
 ననులేదు. పరాధికారము పైనవేసికొన్న వెంగలి యొండ్ర
 వెట్టి దండఘాతంబునఁ బ్రాణంబులు గోల్పోయిన రాస
 భంబు చందంబున నాశనమొందును. నీకాకథ వక్కాణిం
 చెద సావధానచిత్తుండవై వినుమని యిట్లనియె. 18

ఉ॥ వచ్చినతత్కురంగము న ♦ పారదయామతి నాదరించి నీ
 విచ్చటికేగుదేరఁ బని ♦ యేనుని కూర్మముపుచ్చసేయనో
 సచ్చరితాగ్రగణ్య! ననుఁజింపఁగిరాతుఁడు వెంటరా వనిం
 జొచ్చిభయంబుతో నిటకు♦సోలుచువచ్చితిన్నఁగావుమీ.

గీ॥ సర్వదానవ్రతంబులు ♦ సర్వయాగ
 ములును శరణాగతతాణ ♦ మునకు సరియె?
 కాన శరణాగతుని వీడఁ ♦ గా ఘటిల్లు
 పాపమునకంటె వేఱు పా ♦ పంబుగలదె? 95

మ॥ అనుచుఁ మ్రొక్కులోనర్చుచుఁమిగులఁ జిత్రాంగుండు
 నిల్వంగ వెం
 టనె కూర్మంబదిచూచినీపుభయమొ♦దంగారణంబేమి? స
 జ్జనసాంగత్య మపేక్షణీయ మతిపూ♦జ్యంబంచుధర్మజ్ఞు లెం
 దునవాక్రుచ్చిరి కాన నీచెలిమి సం♦తోషంబుమాకీయెడన్.

మ॥ అనిచిత్రాంగునిఁ జేరఁదీసి కరుణా ♦ వ్యాపారమేపార దా
 నినినోదార్చి భయంబుఁబాపి సఖుఁడా!♦నీదివ్యచారిత్రమున్
 వినుపింపందగునంచుమంధరుఁడనన్♦వేడన్-మృగంబంతటం
 దనచారిత్రముసర్వముందెలిపె యా♦ధార్మ్యంబువాటిల్లగన్.

వ॥ అంతట హిరణ్యక లఘుపతనకమంధరచిత్రాంగులొకరి
 యిక్కట్ల కొకరు పాల్గొని యెనలేని మైత్రి గావించుకొని
 కాలంబు బుచ్చుచుండిరని విష్ణుశర్మ రాజపుత్రులకుం
 దెలిపె. 98

—• ఆ శ్వా సా ం త ము •—

కం॥ హరకోదండవిభంజన !

ఖరవిక్రమ నిఖిలదైత్య ♦ ఖండన ! ధరణీ

ధరకులభూషణ ! విమల

స్థిరతరసత్కీర్తిసోమ ! ♦ సీతారామా.

99

మాలిని॥ సకలవిబుధమాన్య ♦ సత్యమార్గానుగమ్యా

వికచవనజనేత్రా ♦ విశ్వరూపైకగాత్రా

సుకవినికరగేయా ♦ శుద్ధచిత్తానుమేయా

ప్రకటితగుణశాలీ ♦ భక్తసంత్రాణశీలీ

100

—♦ గ ద్య ♦—

శ్రీరామచంద్రకరుణాసమాసాదితకవితాచాతుర్యకాశ్యప

గోత్రోద్భవమాదిరాజు వంశపయఃపారావారరాకా

సుధాకరాబ్జరాజమాత్యపుత్రజగ్గమాంబా

గర్భశుక్తిముక్తాఫలరఘునాథామాత్య

కవిప్రణీతంబగుసీతికథామంజరియను

మ హా ప్ర బ ం ధ ము న

బ్రథమాశ్వాసము

స ం పూ ర్ణ ము.

శ్రీరస్తు.
శ్రీరామాయ నమః.

నీతి కథామంజరి

ద్వితీయాశ్వాసము

శ్రీ జనకతనూజావ

క్షోజాంకితఘనపటీర ♦ కుంకుమరస వి

భ్రాజితవక్షస్సల ! పరి

రాజితవరకీర్తిసాంద్ర ! ♦ రామనరేంద్రా ! 1

వ॥ అవధరింపుము. విష్ణుశర్మ మిత్రలాభంబను తంత్రంబు రాజ
పుత్రులకు నీతిదాయకంబుగ వక్కాణింప సంతసించి
వారు— 2

ఉ॥ పిమ్మటవిష్ణుశర్మఁ బృథివీపతి పుత్రులుగాంచి స్వామి!మో
దమ్మన మిత్రలాభమనుతంత్రమువింటిమి; మాకు మిత్రభే
దమ్మనుతంత్ర మంచితవిధానమున వినుపింపుమింక శ్రో
తమ్ములకుంబ్రయంబుగ సుధారససానముకై వడివడి.

చ॥ అనవిని విష్ణుశర్మ మను ♦ జాధిపపుత్రులఁగాంచి శ్రద్ధతో
 వినుఁడిక మిత్రభేదమును ♦ వీనులవిందుగఁ దెల్పెడన్ సదా
 వనమున మున్ను సింహవృష ♦ భంబులు గూరిమినుంటఁ
 గాంచి రెం
 టినివిడదీసి భేదము ఘటించి సృగాలమొకండు రెంటికిఁ.

క॥ పిమ్మట సింహముచే వృష
 భమ్మును జేపించె మీర ♦ వార్యప్రియభా
 వమ్ములఁదెల్పెద వినుమని
 సమ్మోదముతోడఁజెప్ప ♦ సాగెనతండున్.

5

నీ॥ దక్షిణాపథమందు ♦ రక్షావతిపురంబు
 కలదొకండందు వి ♦ భ్యాతిగలిగి
 వర్ధమానుండు నా ♦ సార్థవాహుడొకండు
 సిరులతోవాసంబు ♦ జేయుచుండుఁ
 దనకంటెఘనులై న ♦ తనబాంధవులఁ జూచి
 వారికంటెధనం బ ♦ వార్యవిధులఁ
 గూడఁబెట్టఁదలంచి ♦ గొన్ని మేల్సరకులు
 వారువంబులమీద ♦ బండ్లమీద

ఆ॥ వె॥ వేసడములమీద ♦ వేయించి కంచర
 మొండు సిద్ధపఱచి ♦ మెండుబలము
 నంది పేరుగన్న ♦ నందక సంజీవ
 క వృషభముల దానిఁ ♦ గట్టియొక్కె.

6

కం॥ పరివారముతోఁ దా ను

త్తరదేశంబునకుఁబోయె ♦ ధాత్రీసుండనక

బురమునఁగలిగిన వ ర్తక

వరులెల్లరుఁ జింతలంది ♦ వ ర్తిపంగళ.

7

వ॥ ఇవ్విధంబున వెడలి కడు దూరంబుఁగడిచి సుదుర్గంబను
శైలంబుఁచెంగటం గల కాననాంతరమునఁ బోవుచుండ సం
జీవకంబు శకటంబు లాగ లేక లాగుచు జోటి మోకాలు
విటుగంబడియె. అంతట నావ ర్తకుండు సమీపగ్రామంబున
కరిగి పోతరించి లావుగల యొకనట్టువిలిచితెచ్చి శకటంబు
నకు గట్టించికొని సంజీవకంబు నా వనాంతరంబున విడిచి
సాగిపోయె. పిదప నా కాటియం దా వృషభరాజంబు
కొన్నాళ్ళకుం జేక్కఁబడి విచ్చలవిడి నరణ్యంబున సంచ
రించుచుఁ బచ్చికమేత కడుపార దొరకుటంబట్టి పోతరించి
యొకనాడు శైలగుహఁంతరంబులు మాటుమోగ గణిల్లని
ఱంకెనై చె—

గీ॥ అందు బింగళకాఖ్య పం ♦ చాననంబు

కలదొకండది సర్వమృ ♦ గాల లెక్క

సేయ కిచ్చకువచ్చిన ♦ ఛేయ సంచ

రించుచు విశేషదాహంబుఁ ♦ గాంచి నాడు.

9

చ॥ యమునకు నీటికై వెడలి♦యావృషభారవమాలకించి డెం
దమున భయంబుదోప నిటు ♦ దారుణభీకరభూరిమేఘనా
దముల నిరాకరించు నిన ♦ దంబుజనింపఁగ నేల ? దీనికికొ
భ్రమగలుగందొడంగెనని♦రాపడినిల్పె విచారమొందుచుక

కం॥ కలవటఁ గరటకదమనక

ములను సృగాలములురెండు ♦ ముచ్చట్లం బ్రో
ద్దులుబుచ్చుచుఁ గరటకుఁ డ
ర్మిలి నా దమనకునిఁజూచి ♦ మించివచించెన్.

11

చ॥ ఇదివరకీయరణ్యమున ♦ నిట్టి భయంకర నిక్షణంబు వి
న్నదియె ? మహాద్భుతంబు; యము ♦ నానదికేగుమ్మగాధి
నాయకుం
డదివిని యిట్టురాపడి భ ♦ యంబుననిల్చినవాఁడుఁగాన ని
య్యది మనబోంట్లకేయెడ భ♦యం బొనగూర్చుటలో
విచిత్రమే. 12

వ॥ అనిన దమనకుండాకర్ణించి యింతమాత్రమునకు భయ
భ్రాంతులగుట ధీరులకు లక్షణంబుగాదు. కావున నిట్టితఱి
మనము మంత్రిపుత్రులమై యుండి యొప్పరికించుట పాడి
గాదు. డాయంబోయి మనరాజుగారిభీతి మాన్పింత
మనఁ గరటకుండు దమనకుంజూచి దమనకా ! కొన్నా
ళ్ళకుముందు వర్తకుండొకండు కంచరం బీడువఁజాలక
యీడిగిలంబడిన బక్కనట్ట నొక్కదానినిం బ్రయాణత్వరం
బట్టి యిక్కంతారమధ్యంబున విడిచి చనియె. అయ్యది
యీకాటిలో గడ్డిమేసి పోతరించి యచ్చటచ్చట నత్తాడగాఁ
జూచితి. మన మాకర్ణించినది దాని అంకెగాని వేఱొండు
గాదు. కావున నాతని భీతిమాన్పుట మనకేల ? ఆతనివలనఁ
బడ్డపాట్లకు మేఱగలదె ? ప్రాప్తలాభంబునకు సంతుష్టిం

జెందువాఁడు సుఖించును. జోలిమాలినపని మనకేల ?
 లట్టికార్యంబున కుపక్రమించినవాఁడు మేకుంబెరికిన మర్క-
 టంబుచందంబున హానిజెందు నీకాకథ చెప్పెద వినుమని
 యిట్లనియె—

13

—• వా న ర ము క థ •—

సీ॥ మగధదేశమునందు ♦ వగలతో మితిమీఱు
 నరిదుర్గమను పురం ♦ బలరుచుండె
 నాపురంబున నైభ ♦ వోపేతుఁడై సదా
 శుభదత్తుఁడనెడి వై ♦ శ్శృండు గలఁడు
 పుత్రహీనుండు కా ♦ వున నతండాత్మవి
 త్తముఁ దటాకాది కా ♦ ర్యములకెల్ల
 వ్యయమొనర్చుచు జీర్ణ ♦ మైయుండు నొకదేవ
 శంబుఁ గన్గొని యాపు ♦ రంబులోని

గీ. కారువులఁబిల్చి తగిన సం ♦ భారవేత
 నముల నియమించి యీదేవ ♦ శము విశేష
 నైభవంబులతోఁ గట్ట ♦ వలయు ననుచు
 నంతవారి నియోగించె ♦ నధికభక్తి.

14

సీ. అటుమీదవారు దే ♦ వాలయంబును గట్టు
 చుండఁగా సూత్రధా ♦ రుండు చేవ
 దూలంబు అంపంబు ♦ తోడఁ గోయించుచో
 నది ప్రీతిపోవఁ దా ♦ నచ్చటచట

మ్రానిమేకులుగొట్టి ♦ మధ్యాహ్న భోజనా
 ర్థము కూలివాండ్రును ♦ దానుఁబోయె
 నపుడుఁ జెంగటి భూరు ♦ హములందుఁ దిరుగు శా
 ఖా మృగంబులు దాని ♦ కడకువచ్చి

గీ॥ గోపురంబులు ప్రాచుచుఁ ♦ గొమ్మలంటి
 కాళ్ళతోఁబట్టి తలక్రిందు ♦ గాఁగ వ్రేలు
 చుఁ బెనుగొమ్మలు పట్టి యూ ♦ చుచుఁ గరములఁ
 గూరుచుండి పతులు వీపు ♦ గీరుకొనుచు. 15

ఉ॥ క్రుక్కు-చుమేనిపేలనుఱు♦గొట్టుచుఁబండ్లిగిలించుచున్సదా
 నిక్కు-చు వెక్కిరించుచు న♦నేకవిధంబులఁ బోరుచుండ ను
 దొక్క-ప్లవంగవృద్ధమధి ♦ కోద్ధతి దూలముడాసి దానిపై
 నెక్కి-విహారమున్సలుప♦నెంచుచుముష్కముదానిసందున్.

ఉ. వ్రేలఁగఁ గూరుచుండి బిగ ♦ వేసినమేకును రెండుచేతులం
 జాల బలంబునం బెటికి ♦ చేయ్యన దానిబిలంబు లోపలఁ
 గ్రాలెడిముష్కమల్లెనలు♦గంజరణంబులఁదన్నుకొంచుఁదా
 తోలుచుఁబ్రాణముల్విడిచె♦రోదననాదముబోరుకొల్పఁగన్.

వ॥ కావున జోలిమాలిన కార్యంబునకుం బోరాదు. ఐనను
 మన మాతని భృత్యపదంబున లేము. స్వామి హితాహిత
 విచారము వారిదికాని మనకా యధికార మిసుమంతయై
 ననులేదు. పరాధికారము పైనవేసికొన్న వెంగలి యొండ్ర
 వెట్టి దండఘాతంబునఁ బ్రాణంబులు గోల్పోయిన రాస
 భంబు చేందంబున నాశనమొందును. నీకాకథ వక్కాణిం
 చెద సావధానచిత్తుండవై వినుమని యిట్లనియె. 18

—• రా స భ ము క థ •—

సీ. ఏపట్టణము మోక్ష • హేతువై నిరతంబు
 బహువైభవములతోఁ • బరిభవిల్లు
 నేపట్టణము మహా • పాపంబులఁగించు
 నట్టి గంగాదేవి • కాలయంబు
 ఏపట్టణముకోరు • లిచ్చి భక్తులఁబ్రోచు
 నట్టి విశ్వేశున • కాటపట్టు
 ఏపట్టణముధాత్రి • నెల్ల పుణ్యస్థలం
 బులలోన మిన్నయై • నలరుచుండు

గీ. నట్టి కాశీపురంబున • నధివసించి
 యెల్లవారికి ధావక • మల్లుడనెడి
 రజకుఁడొక్కండు సుగుణ వి • భ్రాజితుండు
 నగుచుఁ దలలోన నాల్కయ • న్నట్టులుండు.

19

ఉ॥ వాఁడొకనాడు రేవుకడ • బట్టలుగుంజనమేటిపాటువో
 నాడఁగ నిద్రవోయె నపు • డా నడిరాతిరిఁ దోడివారితోఁ
 గూడి తదీయగేహమునకున్ వెసఁజోరుఁడొకండువచ్చెనా
 జోడనెఱింగి కుర్కురమునందడి సేయకయుం డెఁజూచుచున్.

చ॥ అదికని కాలిబందమున • నాతనివాకిట నిల్చియున్న గా
 డిద శునకంబుఁగన్గొని వ • డిన్ యజమానునియింట
 ముష్కరుం
 డనను నెఱింగిచొచ్చెఁ గనవా ! మాటియేటికినూరకుండు వి
 య్యది తగునాయటంచేనఁగ • నాశునకంబనె దానికిట్టులన్.

ఉ॥ నాపనిచూడ నీకుఁదగు ♦ నా ? తలవాకిలివీడ కేయెడం
గాపరినై వసించు ననుఁ ♦ గాంచక కూడిడకుండునట్టి యీ
పాపిగృహంబుముష్కరులఁపాలయినంబనియేమినాకు? నా
తాపముఁదీర్పనీకగునె ? ధర్మము లేటికి ? నూరకుండుమీ.

ఉ॥ అప్పుడురాసభంబు మదిఁనల్క వహించిమరాత్మ! యేలికఁ
దప్పులువెట్టినిట్టితఱిఁధర్మమె ? సేవకుడున్ స్వకృత్యమున్
దప్పినఁదాఁగృతఘ్నుఁడగుఁదై వమెఱుంగఁడె? నీగుణంబు నే
నిప్పుడెఘాని నీపనికి ♦ నేలికనింతట మేలుకొల్పెదన్. 23

చ॥ అనివచియించుచుఁమిగులఁ నాఖరమంతటనోండ్రవెట్ట మె
టనె మడివేలుమేలొకని కటా చెడెనిద్రయటంచులేచి దా
నిని నొకదుడ్డుతీసికొని ♦ నిద్దురమత్తునమోదె నద్దియుం
దనయసువుల్దొరంగియమఁధామముఁజేరెక్షణంబులోపలన్.

ఉ॥ కానఁ బరాధికారమును ♦ గావలెనంచుఁడలంచునట్టి య
జ్ఞానులు హానిజెందుదురు; ♦ జ్ఞానులు దీనినిఁగోరరిక నీ
బానిసెవృత్తిచేఁ గలుగు ♦ బాధలెఱింగినవాఁడవయ్య ని
ద్దానికిలోనుగాకుముయఁధార్థమునమ్ముమునాదుమాటల్.

వ॥ కావున నిట్టి దుర్వివాదంబేల ? భక్షితావశిష్టంబగు పలలు
బెంతయుంగలదు. దానిని భక్షింతము రమ్మన నందులకు
దమనకుండు నవ్వి యిట్టి కఠినోక్తుల నామర్మంబుల
నొప్పింపకుము. వాని యాకారంబునఁ దదీయహృద్గ
తాభిప్రాయంబు నాకవగతంబయ్యె. నే నచ్చటికేగి సఫలీ

కృతకార్యుండనై యే తెంతునని పింగళకునిపాలికింబోయి
సాష్టాంగదండప్రణామంబు లాచరింప మృగేంద్రుండు
చూచి వానికిట్లనియె— 26

సీ॥ దమనకా ! నీకు భ ధ్రంబె నిన్నుంజూచి
బహుకాలమాయె మీ ధ వారలెల్ల
క్షేమమా ? యనుచుఁ బ్ర ధ శ్శింపఁగా దమనకుం
డనియె నీరీతి నో ధ హరివరేణ్య !
సేమంబెమాకు మీ ధ చిత్తంబదేమో వి
చారంబునందుండు ధ ఛాయదోచె
నదియేమొ చెప్పెద ధ రా యటంచేనికోరఁ
బంచాననంబు భా ధ పించెనిట్లు

గీ॥ దమనకా ! నేడువింటివా ? ధ దై వమాయ
తెలియరాదీమహావన ధ స్థలమునందు
నుటుము తెఱగున ఘనరావ ధ మొండువెడలె
దానినాలించి యిట్లుంటిఁ ధ ద్రాసమూని. 27

చ॥ అనివచియింపనందులకు ధ నామృగనాథునిఁజూచి వంచకం
బనెనిటులఁ మహాత్మ ! విను ధ మయ్య వచించెదఁ
గార్యమెప్పుడై
ననుఁదమకించిచేయఁదగుఁదా? యవివేకులమార్గమూని చే
సినఁబఱ తెంచుహాని; యిదిధిసద్ధము; ధర్మపథంబుఁజూడుమా.

చ॥ సమయముఁజూచిశాస్త్రపులఁజేంపవలెందమకింపరాదు సం
భ్రమముఁ బరిత్యజించి తగు ధ పద్ధతి నారయుమింక శబ్దమా

త్రమునకు నివ్వెటంబారయ ♦ రాదు భవాదృశు
లిట్టులుంట యు
క్షమె? వినుమయ్య దీనికొక ♦ గాథవచించెదనంచు నిట్లనెన్.

— ♦ జంబుకముకథ —

సీ॥ కాంతారమున జంబు ♦ కంబొండు తొల్లి దా
నెరలేమినెచటఁ గ్రు ♦ మ్మరుచుమిగుల
నాఁకలిబాధచే ♦ నల్లాడుచు ధరిత్రఁ
గూలినట్టి శతాంగ ♦ కులముఁ, గెడసి
భూధరశ్రేణులఁ ♦ బోలువేదండ తం
డములుఁ, దాత్మారుగా ♦ సమసి క్రిందఁ
బడినవారువములుఁ, ♦ గడు మగంటిమి వీర
శయనంబునొందిన ♦ సమరయోధ

గీ॥ జాలములుఁ, గల్గి విజనమై ♦ క్రాలు నొక్క-
పాలికలనిఁగాంచి చెంతకుం ♦ జోయి యొక్క-
ఘోరనిక్వాణమాలించి ♦ గుండెలవియ
నప్పొలముచుట్టు తెప్పలు ♦ విప్పిచూచె.

30

చ॥ గొనకొనిగాలికింగదలు ♦ కొమ్మలతాకునమ్రోగు దుందుభిం
గని మనమందుగల్గిన వ ♦ గ న్విడనాడుచు దానిచెంతకుం
జేని వెసఁజర్మముంగొటికి ♦ చేక్కఁజొరంబడివచ్చి మున్ను దీ
ని నిజమెటుంగనై తి నిల ♦ నిల్కడమీద నిజంబు వెల్వడున్.

చ॥ అనితలపోయుచున్ శవచఁదియంబులనన్నిటిఁబాఱఁజూచి దీ
నిని దొరుగందలంచితిని ♦ నేనవివేకినటంచు మాంసముం
దినిచేనెఁగఁగన సద్దునినిఁనివ్వెఱపొందుటమిమ్ముభోంట్ల కెం
దునఁదగునాయటంచుహరిఁతోన నెజంబుక నాధుఁడయ్యెడన్.

చ॥ అనిమరలన్ సృగాల మిపు ♦ డాధ్వనిగల్గినచోటికేగి యం
దునకగుకారణంబరసి ♦ తోడనెవచ్చెదనంచు సింహశా
సనమున దానిపాదముల ♦ జేడల నావృషభంబుడాసి యి
ట్లనె వినయంబుతో వృషభ ♦ మా ! హరిభృత్యుఁడ
నన్నెఱుంగవే. 33

ఉ॥ ఆతఁడు నీసమీపమున ♦ కంపఁగవచ్చితి నుర్వి నీవన
వ్రాతమునాయధీనమిట ♦ వర్తిలుసత్వములన్నియున్ మదీ
యాతతశాసనంబు తల ♦ యందుధరించివసించుచున్ మహా
ఖ్యాతివహించుఁగాననిక ♦ నట్టులనీవువసింపఁగావలెన్. 34

ఉ॥ అంచుఁదనంతఁదానపుడు ♦ నాడెడుమాటలు నాకుఁజెప్పి పు
త్రైంచినవాఁడు నీవుచేను ♦ దెంచినజేడలతండు లోనఁగా
వించినఱంకచేనెఱిఁగె ♦ భీతిలఁబోకుము సత్కృపారసో
దంచితఁడౌనుండుసమఁదియంబిదివానినిఁజూడరమ్మిఁకన్.

వ॥ అని యొప్పించి ముందుగా మృగేంద్రునిపాలికేతెంచి
స్వామీ ! దేవరయానతింబోయి యప్పొలంబు నలుకెలం
కులఁ గాంచివచ్చితి. తద్విశేషంబుల నాలింపుమని
యిట్లనియె—

ఉ॥ సహ్యముగానిరావమును ♦ సల్పినవాఁడు సతంబు మీకను
 గ్రాహ్యుఁడుగానికోపమునఁగయ్యమొనర్పఁగఁబట్టినీకు ని
 గ్రాహ్యుఁడుగాడు తావకపరాక్రమమున్విని భీతిఁజెంది తా
 వాహ్యవిసమ్రభావమునఁవర్తిలుచుండెమ్మగేంద్రరాజమా !

ఉ॥ అంచితభూరిభూరుహచ ♦ యంబులఁబట్టి ప్రభంజనుండు భం
 జించునుగాని వంచికొను ♦ శీర్ష తృణాశిఁబెకల్చునెట్లు; శౌ
 ర్యాంచితుడట్లు నిర్గతభ ♦ యాత్మలఁ దన్నెదరించువారి ఖం
 డించునుగాని నీచుల గ ♦ ణించునె ? తాఁగలనై నమేదిని.

వ॥ ఇట్టిగుణంబు లేలినవారికి సహజంబులు గావున నాదా
 రుణా రావంబుగావించినబలాధ్యండు సంజీవకుండనువృష
 భేంద్రుండు. దేవరయాస్థానంబున వర్తింపంజాలినఘనుండు.
 తమయానతిగొని వాని మీసముఖంబునకుం గొనితెత్తు
 నని మృగేంద్రుని శాసనంబు శిరంబునందాల్చి సంజీవకుని
 కెదురేగి నీయదృష్టంబు కతంబున మృగేంద్రుం డేకాం
 తుండై యున్నవాఁడు. దర్శింప సమయంబిదియేయని
 తోడికొనివచ్చి పింగళకునిచెంగట నిలువంబెట్ట వృషభంబు
 వందనంబు లాచరించె. పిమ్మట మృగేంద్రుండు వానిని
 సాదరంబుగ వీక్షించి వృషభరాజమా ! నీ గుణంబులు
 మా దమనకుండు పెక్కుతెఱంగుల నగ్గింప నాకర్ణించి
 యమందానందకందశితహృదయారవిండుండనైతి. భవా
 దృశుండగుధీమంతుండస్మదీయాస్థానంబుననుంట పరమ
 లాభంబు. కావున నీకు మంత్రిత్వమొసంగితిని. మాకు

మాటుగ నిఖిలకార్యంబులు నిర్వహించుచు నుండుడని
యానతిచ్చి యది దొరంకొని తానును సమాత్యండును
బద్ధసఖ్యంబున వర్తించుచుఁ దక్కుంగల పరివారంబులందు
నిరాదరుండై యుండె. పిమ్మట దమనకుం డీవిషయంబుల
విచారించుచుఁ గరటకుంజూచి యిట్లనియె— 39

ఉ॥ కాఁగలదయ్యె నోకరట ♦ కా ! విను నీవచనంబుసత్యమే
నీగతిదూరమెంచ కొన ♦ రించితి నన్నిఁక నీవుదూఱఁగా
రాగలలాభమున్నె? కడు ♦ రాయడికల్లుటఁగాని కాన నా
భోగిశయానుభావములఁ బోలుజనుండొనరించుకార్యముల్.

వ॥ కావున నిట్లు స్వయంకృతాపరాధంబునఁ గీడొందినవాడ
నేనొక్కరుండకాను. తొల్లి యాషాఢభూతియనువానిచే
నొక్క యతీశ్వరుండును, మేషయుద్ధంబున నొక్కవంచ
కంబును ధనప్రాణంబులఁ గోల్పోయిరి. నీకాకథ వక్కా
ణించెద వినుమని యిట్లనియె— 41

—, ఆ షా ఢ భూ తి క థ ,—

సీ॥ క్షౌతలంబునదేవ ♦ శర్మాఖ్యుడను యతి
బ్రువుఁడర్థపరుడొక్క ♦ రుండుగలఁడు
ఆతఁడాశాకృష్ట ♦ చేతనుఁడయ్యు వీ
తస్పృహుండుంబోలె ♦ దనియ మాన
పులకు వేదాంతార్థ ♦ ము లుపస్యించుచు
వానినాలించు య ♦ త్నానమూగి

జనములు దెచ్చియి ♦ చ్చిన విత్తముల ననా
దరనూచకానంద ♦ పరమరుచిర

గీ॥ కాంతిరాజిత విమలాస్య ♦ కమలుడగుచు
గాంచి తదనుగ్రహార్థ మా ♦ సించినట్లు
దినదినంబున సేకరిం ♦ చినధనంబు
దుదకు నొకబొంతలోపల ♦ బదిలపటచి.

42

క॥ అదికప్పుకొని మహానయ
విడుదాతడు దిరుగుచుండు ♦ విడువకదానిక
గదనమున వజ్రకవచము
వదలనివీరుండునా న ♦ వార్యప్రీతిక.

34

ఉ॥ కర్ణరసాయనంబుగనొ ♦ కానొకరోజున నాతడు భవో
త్తీరకమోక్షధర్మముల ♦ దెల్పుచునుండగనొక్కకూళ సం
పూర్ణముదంబుతోనతని ♦ బొంతహరింపగ వేచియుండి యా
దుర్ణయుడాసిమ్రెక్కులిడె ♦ దోసిలియొగ్గి మహాత్ముడో
యనక 44

చ॥ అదికని నీవెవండవు మ ♦ హాత్మునివై ఖరిమాకు భక్తిచే
ముదముఘటించుచుంటివని ♦ స్తుచ్చిలిమస్కరిపల్కవంచకుం
డెదవినయంబుతో మునికు ♦ లేశ్వర! పుణ్యులదర్శనంబు సం
పదలకు నాశ్రయంబని భ ♦ వాద్యశులంగొలువంజెలంగితిక.

చ॥ అనియొకతాళవృంతమును ♦ నంది యతివ్రజమాళి పీచుచు
డిన యతిచూచి మావలన ♦ నీకుబ్రయోజనమేమి నా నతం

డనవరతంబుఁజూడఁదమఁ యందురహస్యవిధానమొందునా
యనితరసాధ్యమైవెలయు ♦ నర్థమిటంబడయంగ వచ్చితిన్.

ఉ॥ కావున సన్నుశిష్యునిగఁ ♦ గై కొనికూరిమినామనోరథం
బేవిధినైనదీర్పుము మ ♦ తేదియునేనికనొల్ల సత్యమీ
నావచనంబు నావుడు మ ♦ నంబున మస్కరి సంతసించి నీ
భావమె నాదుభావమని ♦ పల్కనతండతిభక్తిజూపుచున్.

వ॥ ఇవిధంబున నప్పారాశరివెంట దేశాటనంబు సల్పుచుండె.
ఒక్కనాడు మార్గంబున నిర్వృతం బోవుచుండ నాటకు-
దారి సత్వరంబున నా మస్కరింజేరి నమస్కరించి
యిట్లనియె—

48

గీ॥ మనము రాత్రిపరుండిన ♦ మందిరంబు
వారితృణమొండు నామీది ♦ వస్త్రమంటి
వచ్చె నొకపోఁచేనైనను ♦ పరులసొమ్ము
నపహరించిన సతిపాప ♦ మండు బుధులు.

49

ఉ॥ కావున వారిగడ్డిపర ♦ కంగొని వారికినిచ్చివత్తు నీ
తావునఁ గూరుచుండుడని ♦ తాజేనివెనకకు దానినచ్చటం
బోవిడనాడి కొంతవడిఁ ♦ బుచ్చి రయంబునరా మనంబునం
దావెఱగందిమస్కరిగతస్పృహఁడీతఁడటంచునెంచుచున్.

గీ॥ కడుముదంబున నాపచ్చె ♦ కానిఁగాంచి
వార్ధకాధిక్యమున హీన ♦ బలుడనగుట
నింతమాత్రంబు కప్పుడు ♦ బొంత మోయఁ
జోలకుంటిని దీని నీ ♦ లీలఁదెమ్ము.

51

చ॥ అనితనచేతికీయ నత ♦ డద్భుతహర్ష పరీతచిత్తుఁడై
 వినయముతోఁ బ్రసాదమని ♦ వెంటనెత్తెచ్చుచుఁ
 దొంటికంటె హె
 చ్చినదగునచ్చికంబొదవుఁచెద్దుముఁజూపుచుసంచరించుచుం
 డెను విగతస్పృహనుండధిక♦నీతిపరుండని లోకులూడఁగఁ.

నీ॥ అకావితాల్పు తా ♦ నొక్కవాసరమునఁ
 జేనుదెంచుచుండ్రోవ ♦ సమయపరశు
 రాముండు కరసహ ♦ స్రంబు ఖండింపఁగా
 రక్తప్రభాసంవి ♦ రాజితుండు
 విగతతేజుండునై ♦ వెలుగు నాకృతవీర్య
 సూనుండునుంబోలె ♦ సూర్యుడచటఁ
 జూపట్టుచుండ న ♦ చోటికిం జెంతను
 స్పృటి తీర్థంబున ♦ కరుగుదెంచి

గీ॥ సంధ్యవార్పుచునుండె మే ♦ షములురెండు
 కట్టెదుట రోషములతో న ♦ గంబులపుడు
 మాటుమోతలు మ్రోయఁగా ♦ దారుణమగు
 సంగరంబును డీకొంచు ♦ సలుపుచుండ. 53

గీ॥ మూర్ఖములు విచ్చికాలువ ♦ పోల్కినడుమఁ
 గాఢీవేరిన గట్టిర ♦ క్తంబుఫేర
 వంబొకండు గనుంగొని ♦ పలలఖండ
 మనితలంచుచుఁ జెంగటి ♦ కరుగుదెంచి. 54

సీ॥ మహితయుధ్యన్తేష ధి మధ్యభాగమటంచు
నెంచకద్దాని భ ధి క్షించుచుండ
నంతలోపల వెనుక ధి కరుదెంచి వెంట వ
చ్చినమేషయుగము ధి ధి కొనుడునడుముఁ
బంచత్వమొందెనా ధి వంచకంబయ్యెడ
నాపరివ్రాజకుం ధి ధి ద్దిచూచి
పలలలోభముఫేర ధి వము నిట్టిదశకుఁ దె
చ్చెగదా ? కటాయెట్టి ధి శీలవంతుఁ

గీ॥ జేని లోభగుణంబుచే ధి హింసనొందు
నని తలంచుచుఁ ద త్తీర ధి మునకువచ్చి
శిష్యునాదారిఁగానక ధి చింతనొంద
సాగి యాపాఠభూతి యా ధి పాఠభూతి. 55

చ॥ అని యెలుగె త్తితాఁబిలిచి ధి యంతటఁజూచుచుఁ జేయిసంజవె
ల్గునకునుటుంగువెట్టుకొని ధి గుర్తులువానికిఁ జెప్పిబొంతఁగై
కొనిచేనునిట్టివానిఁగనుఁ ధి గొంటిరె?మీరనివచ్చుపోవువా
రి నడుగుచుక దిశలెవ్విదకిఁ రిక్తహతుం ధి ధి తఁడంచునెంచుచుక.

గీ॥ శిరముపంకించి నిట్టూర్పు ధి దోఁతఁగిమేష
సంగరముచే సృగాల మా ధి పాఠభూతి
వలననేను స్వదోషంబు ధి వలనఁజెడితి
మని మనంబునఁదలంచుచు ధి నరుగుదెంచె. 57

వ॥ అనిచెప్పినఁ గరటకుం ధి ధి ధి కర్ణించి యెట్టి ధి ధి ధి మంతునికై న
నొక్కొక్క కాలంబునఁ బ్రమాదంబు వాటిల్లుట స్యాభావి

కంబు. అందులకుఁ జింతింప లాభంబులేదు. కావున నీ వింక నాచరింపందగిన కార్యంబేమియని ప్రశ్నింప దమ నకుం డిట్లనియె. కరటకా ! లోకంబున వినాశోన్ముఖకార్యంబుఁ జేక్కఁబఱచుటకును, భావ్యర్థసంగ్రహంబునకును, ననర్థప్రతీకారంబునకును మంత్రంబే శ్రేయస్కరంబు. కావున నిట్టిసమయంబునఁ బింగళకసంజీవకులకు భేదంబు పుట్టించు నుపాయంబాలోచింపవలయును. ఉపాయంబుచే నెయ్యది శక్యంబగు నయ్యది పరాక్రమంబునకు శక్యంబు గాదు. తొల్లి కాకంబొకం డుపాయంబుచేఁ దనవైరియగు భుజంగంబునుదోరించె నక్కఱ వక్కాణించెద నా కర్ణింపుము.

58

— కా క భు జ ం గ ము ల క థ —

కం॥ యమునాతీరంబున విప్రి.

నమునం దొకమట్టిచెట్టు ♦ నడుమ నొకకులా
యముఁ గట్టికొనిమదిన్ మో
హముతోడం గాకమిధున ♦ మందువసించెన్.

59

కం॥ ఆమట్టికింది నాకువు

లో మెలఁగుచు సర్పమొండు ♦ లోగక కాకం
బే మఱిచి దానియండ
స్తోమముఁదిని పోవుచుండుఁ ♦ దోషంబలరన్.

60

ఉ॥ దానికి వాయసంబధిక ♦ దారుణభేదముతో మనంబునన్
దీని యుపద్రవంబెటులఁ ♦ దీరునటంచుఁ దలంచిచెల్మితో

దానముసల్పు జంబుకముఁ దాపునకుం జేనుదెంచి పాముచే
నొననయంబు చెప్పికొని యంతటసారెకు నంగలార్చినకా.

వ॥ అప్పుడు గోమాయువాత్మమిత్రుండగుకాకంబుంగాంచి
మిత్రమా ! దీనికిం జింతిల్లిన లాభమేమి ? తొల్లి యొక్క
సరోవరంబునం గల మీనంబులనెల్ల భక్షించిన బకంబు
నొక్క కులీరం బుపాయంబువలన సంహరించె. అట్లు
నీవును నీవైరిం దుదముట్టిపుము. నీ కా చరిత్రంబు
చెప్పెద నాకర్ణింపుమని యిట్లనియె. 62

సీ॥ మునుఘోరబదరికా ఁ వనమందు సారోద
మనుసరోవర మొకం ఁ డలరుచుండు
నటకొక్క కొక్కెర ఁ యరుదెంచి లోచనం
బులు మూసికొని యన్న ఁ ముం ద్యజించి
తపమాచరించెడి ఁ దానివైఖరి నేక
పాదంబుతోడ ని ఁ ల్వంబడియుండె
నొకయెండి కనిదాని ఁ నుత్సాహమునడాసి
యోబకాధీశ ! ని ఁ న్నుగ్గడింపఁ

గీ॥ దరమే? నీవిట్లుక్రశిమంబుఁ ఁ దాల్చుచుండి
చెంతఁబాతాడు చేపల ఁ సుంతయైనఁ
జూడవీయున్మియేదియో ఁ శుభముఁగోరి
పూనినమహావ్రతంబు కా ఁ బోలునేమొ ? 63

ఉ॥ నీచరిత్రంబు నాకిప్పుడు ఁ నేమముతో వినుసింపుమన్న సం
కోచముమాని డెందమునఁఁగొంగకులీరముఁగాంచియెండి! నా

వాచిక మీపురూపమున ♦ భావనసేసితివింక నీమహా
 ధీచతురత్వమెట్టుల ను♦తింపఁదరంబగు మమ్ముబోంట్లకుఁ.

ఉ॥ పుట్టినదొట్టి నాయుదర ♦ భూరితరానలఘోరకీలలక
 గిట్టిన జంతురాశిఁ బరి ♦ కింపఁగ లెక్కకురావు కానని
 పుట్టిన గట్టిపట్టుదలఁ♦బాణములక భరియించుచుంటినా
 యట్టిదురాత్ముఁ డిద్ధరణి♦యందఁగలండె? కుశీరసత్తమా.

సీ॥ ఇట్లుండ నొక్కయో ♦ గీశుండు శిష్యుల
 సఖిలధర్మంబుల ♦ నానతిచ్చు
 సందర్భమునను దో ♦ షముల కాధారమై
 చెలఁగులోభము విస ♦ ర్జింపవలయు
 సర్వభూతంబుల ♦ సదయుఁడై వర్తింప
 వలయు నియ్యవిలేని ♦ వానికఖిల
 ధర్మంబులు ననుస్థి ♦ తములయ్యు వ్యర్థంబు
 లగు జీవనంబు తా ♦ నస్థిరంబు

గీ॥ కాన పురుషుండు మోసపో ♦ క సమయంబు
 నట్టెపుచ్చక ధర్మంబు ♦ లాచరింప
 వలయుననిచెప్ప విన్నట్టి ♦ వాడనగుట
 నదిమొదలుకొని మతిధర్మ ♦ మందెనిలిచె.

66

కం॥ హింసాకర్మముఁబాసితిఁ
 గంసారిక బుద్ధినిలిపి ♦ ఘనతరభక్తి
 సాంసారికసౌఖ్యంబుల
 ధ్వంసంబొనరించి మాని ♦ వలెనుంటివనిక.

67

చ॥ అనవుడుఁ జేపలానుడువులబ్బురమొందుచు నాలకించి ధ
ర్మనిరతుఁడీఘనుండుబకఁమాత్రుఁడుగాడనిడాయఁబోయినీ
ఘనకరుణావలోకనముఁగాదిలితోబొలయించి మాపయి
మనుపుమటంచు నానతఁడు ♦ మంచిది యుష్మదభీష్ట
మయ్యెడన్. 68

వ॥ అనిచెప్పి నాటంగోలె మీనంబులతో సఖ్యంబుఁ జేసికొని
వర్తించుచుండె. ఇట్లు కొన్నాళ్ళుగడువ నొక్కనాడు
వటువాతఁ దనచెంత కరుదెంచిన మీలంజూచి దీనవద
నంబున నిట్లనియె— 69

చ॥ హితునివలెనటించుచు సహింపనిచింతలఁబాష్పవారిపూ
రితనయనద్వయుండయి వి ♦ రించిలిఖించినవ్రాతలేరిక
ప్రతిహతముల్లదాయనుచుఁబలఁగమీనములాలకించియీ
వితమగుఁఖేదమిట్లనుభవించుటకేమికతంబు? దెల్పుమీ.

సీ॥ అనుచు వక్కాణింప ♦ నాటక్కరిబకంబు
తనయెల్లురాలృడ ♦ ననియెనిట్లు
తనయదారాదిబం ♦ ధముఁద్రెంచికొని మము
క్షుడనై సుఖంపంగఁ ♦ గోరియుండఁ
బ్రారబ్ధమున భవ ♦ ద్బంధంబుసమకూడె
మీకొక్కయిక్కట్టు ♦ సోకునన్న
నుల్లంబుకడుఁ దల్ల ♦ డిల్లుచుండునటంచుఁ
గన్నీరునించి యో ♦ యన్నలార !

గీ॥ జోలరులు కొందరింతకు ♦ తుణముక్రింద
వచ్చి పరికించి యీ సరో ♦ వరమునింకఁ
గొలఁదిసీరింకినను వచ్చి ♦ జలచరములఁ
బట్టుకొని వత్తనునివారు ♦ పల్కిచేనిరి.

71

ఉ॥ ఆవచనంబులన్వినిన ♦ యంతనె నాహృదయంబు బ్రద్దలై
పోవఁగ నాటఁగోలె ఘనభూరివిషాదముతోఁ జెలంగితిన్
నావునుమీనముల్విని మ ♦ సంబునభీతిజనింప మమ్ము నీ
వేవిధి నై నఁబ్రోచుట కి ♦ దేసమయంబని కోరిమొక్కినన్.

ఉ॥ పంబినవేడ్కతోబకమ ♦ పాంపణియోయని పేరుగన్న ని
త్యంబుసరోవరంబిటకు ♦ నామడలోపలనుండె నందు మి
మ్ముంబడనై తుఁగానియొకఁ ధూటనెచేర్పఁగజోలనంచు మీ
సంబులకెల్ల డెందమున ♦ నమ్మికపుట్టవచించిమీదటన్. 73

గీ॥ నిత్యమూకొంగవలసి న ♦న్నింటిమీలఁ
బట్టికొనిపోయి యొకకొండ ♦ బండమీద
నునిచి భక్షించుచుం గొన్ని ♦ దినములకును
దాని నిర్దీనముగఁజేసెఁ ♦బూనితెగువ.

74

ఉ॥ అంతటనెండ్రిమిత్రమగు ♦ నాబకరాజముఁగాంచినన్ను దు
ర్దాంతవిపత్సముద్రమును♦దాటఁగఁజేయుము నా బకంబు నీ
యంతటిమిత్రునికొమనువు ♦ సంతటివాడనె? యైననింక నీ
చింతలఁదీర్ప యత్నమును♦చేసెదనంచువచించి నమ్మికన్.

ఉ॥ ఎండ్రినిఁబట్టించువుల ♦ నేర్పడ మీలనుఁదిన్నకొండకున్
గండ్రతనంబునంజేనెడు ♦ గద్దటిపోకడఁజూచి యెండ్రి లే

పండుజలంబులియ్యడమఁ దాపులు; కావుననన్నుఁ గొంగయీ
తీండ్రపుఁగొండకొమ్మునకిఁ దేకొనిపోవుచునుండెని త్తఱి.

గీ॥ లోనఁ గపటంబుగలిగి యీ ధీమహిమములను
బట్టికొనివచ్చి యీకొండ ధీ బండమీదఁ
బెట్టికొనిమింగె గాబోలు ? ధీ బేలనైతిఁ
గాదె ? తెలియక దీని వా ధీ క్యములునమ్మి. 77

గీ॥ మాయకులయందుఁ దాబుద్ధి ధీ మంతుఁడెపుడుఁ
గాని మాయావియైయుంట ధీ యేనయంబు
కాన నీనిని నేవిధి ధీ నైన మోస
గించి వచ్చినబాధ త ధీ ప్పించుకొందు. 78

ప॥ అని వగచి కర్తవ్యంబాలోచించి యీటక్కరికొక్కరం
జూచి మందస్మితవదనారవిందంబున నిట్లనియె. 79

చ॥ వెన నీక నన్ను నీవిటుల ధీ వీరవరేణ్యునిఁబోలె నోటితో
దుసికిలకుండఁబట్టికొని ధీ దూరముపోవఁగలేవు; లేక నే
రసపయిజేరినందుదకుఁ బ్రాణముదక్కదు; మీదనీకెద
వ్యసనముగల్గునీకొకయుఁ పాయముఁదెల్పెదనాలకింపుమీ.

గీ॥ సకుండ ! నీగొంతు నేను ప ధీ ట్టుకొనివత్తుఁ
జెలఁగుగంతవ్యదేశంబు ధీ జేరువరకుఁ
బట్టువిడువను నన్నుఁ గా ధీ పాడునట్టి
భారమంతయు నీది నీ ధీ వాడనయ్య. 81

గీ॥ అనఁగవిని కొంగతావలై ♦ యనివచించి
 గొంతు నెండ్రొకఁబట్టించు ♦ కొనినగంబు
 పొంతకుంబోయి కాళ్ళూనఁ ♦ బోవునపుడుఁ
 దనదుగిట్టలతో దాని ♦ తలనుద్రెంచి.

82

ఉ॥ వచ్చినముప్పుఁదప్పుకొని ♦ బ్రాణములంజేనఁగాన నీవిటం
 బొచ్చెముఁబూని నీపగతు♦పోరణగింపుమటంచు జంబుకం
 బచ్చపుఁగూర్చిదెల్పవిని♦యాకరటంబుమహారయంబునక
 'వచ్చె నిజాలయంబున క♦వార్యనిరంతరధైర్యమూనుచుక.

కం॥ ఘనయమునాతీరంబున

ధనకనకాదులవిలాస ♦ ధామంబనుప

త్తనరాజమొండు రెండవ

దనుజారిపురంబనంగఁ ♦ దనదుచునుండెక.

84

మ॥ కికురింతల్విడి రాజకాంతలచటం ♦ గ్రీడార్థమేతెంచి కా
 నకుఁ బుష్పపచయం బొనర్చి♦శ్రమవోనాడక జలక్రీడకై
 యొక పద్మాకరముంగనుంగొని♦తదీయోద్దామసౌందర్యకాం
 తికి డెందంబున సంతసంబొదువఁ ద ♦ తీరప్రదేశంబునక.

నీ॥ చేరిహారాద్యలం ♦ కారంబులూడ్చి య

కడనుంచి గుబ్బుచే ♦ న్నట్లుగట్టి

చెలఁగు నొండొరుల చె ♦ ట్టులుపట్టుకొనిమంద

గతులనొయ్యారంబు ♦ లతిశయింప

నీరంబులండిగి ♦ వారిశోభాపరి
 స్ఫురణంబులంజూచి ♦ చూచియంత
 కంటెనాత్మీయాంగ ♦ కాంతులు మెఱయించు
 గతిబెఱుగుచూపులు ♦ కళవళింప

గీ. నులుకుచు విశేషజలకేళి ♦ సల్పుచుండ
 నించుబోడియొకతె దోయి ♦ లించినోయి
 లించినీళ్ళై తిదానొక్క ♦ చంచలాక్షి
 పైనఁజేల్లిన మఱల నా ♦ పంకజాక్షి.

86

ఉ॥ మార్కొనియేది చేల్లుమని ♦ మల్లరపుండనమూని చేల్లనా
 కర్కశవారిధారలకుఁ ♦ గాఢియమొందుచుఁ దాళలేక నీ
 కోర్కెలు దీతెఁగాన ననుఁగొట్టకుమింక నమస్కరింతు నీ
 తర్కమిదేల నీ తెఱుపు ♦ దాకొనమానుమటంచుఁబల్కినన్.

ఉ॥ ఆయదియిస్సిరోయిటుల ♦ సంతటిపందవెనా మఱొక్క ప
 ద్మాయతనేత్ర కోపమున ♦ దానిఁగనుంగొని జాణవేనినా
 ఛాయకురమ్ము నీవయసు ♦ ఛానలఁజూడక చిన్నదానితో
 నా యిటుబింకముల్మఱలు ♦ మాయనిపల్కుచుఁదాను నద్ది
 యున్. 88

చ॥ తొలఁగక పట్టువీడకటఁ ♦ దోఁగుచుహస్తసమీరితాంబుధా
 రలఁ బురికొల్పి యొండొరుల ♦ రమ్మని హెచ్చుచుమెచ్చు
 చున్ మహా
 కలకలనాదములైవలయఁ ♦ గా జలకేళినొనర్పఁ దోడివా
 రలిది సుఖంబె? మీదుసమఁగఁ రంబులుచాలికరండురండనన్.

చ॥ చిఱునగవుల్కుభాజములఁ ♦ జెన్నలరారఁ బయింటలోన నీ
బృరముగ నుబ్బినిక్కవోడు ♦ వఁ విగిసిబెప్పగుబ్బల
త్తఱిగడురోజుచున్నిలువఁ ♦ దాలిమితోమఱికొందరుద్దులై
వరమణిభూషణంబులను ♦ పందెముపెట్టి మహారయంబునఁ.

ఉ॥ పారముసేరి పట్టుదలఁ ♦ బాయకయీదుచుఁబోవనేలమీ
రూరక లేని పంతముల ♦ నూనెదరేయని లాతివారనం
జేరితటంబిటఁ మనలఁ ♦ జేరిననారలకుఁ శ్రమంబు దు
ర్వారముగాదెయంచుగెలు ♦ వందగునేర్పులుపల్కుచుఁ వెసఁ.

ఉ॥ ముట్టుచుఁ దత్తటంబపుడు ♦ ముట్టనివారిని నవ్విచేతులం
గొట్టుచు నోడినారనుచు ♦ గుబ్బలఁబొందెడిసామ్యమోర్వలే
కట్టెరథాంగహంసముల ♦ నవ్వలికిన్వెసఁ బాఁడదోలుచుఁ
ముట్టిమనోజబాణములఁ ♦ బోలుసరోజములంగలంచుచుఁ.

గీ॥ జలవిహారంబులీగతి ♦ సలుపుచుండఁ
దీరమున మున్నిడిన యలం ♦ కారములను
మణిసరంబొండు ముక్కున ♦ నణచిపట్టి
పఱచి యాకాకియటనొక్క ♦ తరువుజేరె.

93

చ॥ కనియదియేమిచిత్రమిది ♦ కాకము రత్నసరంబు నోటితోఁ
గొనిచే నెఱచినారెయని ♦ కోమలియొక్క తెపల్కనందరుం
గనుఁగొనిమోములై త్తివెసఁ ♦ గాకముదామణిహారమామిషం
బన్నిభమియించెనేమొయని ♦ యాడుచుఁగోపముపెచ్చరిల్లినఁ.

సీ॥ తనమెడం దగిలించి ♦ కొని కులుకలాడఁ బో
యెనటంచు, నీయంద ♦ మునకు హార
మొకటి తమకెయని ♦ మొకమందముగఁ దిప్పి
కరమెత్తి కడునెట్టి ♦ కలవిఱచుచుఁ
జక్క నిమగ్నిహార ♦ మికాకి యెక్కడ
నుండి తానేతెంచె ♦ నో యిచటికి
నెటఁబాటవైచునో ♦ యింక నేరికబ్బునో
యండజంబున కిట్టి ♦ మండనంబు

గీ॥ తోడఁబనియేమి ? దీనికే ♦ దో విశేష
ముండు నద్దాని పరికింప ♦ కుండరాదు
గారణములేకయేదియుం ♦ గానరాదు
నిలుకడలమీద నై జంబు ♦ తెలియవచ్చు. 95

చ॥ అనుచుఁగలంగి యొండొరులు ♦ నచ్చటముచ్చట లాడు
చుండఁగాఁ
గని చెలులందుఁ గొందఱది ♦ కాకమదేదిశఁబట్టిపోవునో
గనుఁగొనుచుండుడంచు నటఁ♦గావలివారలనుంచి సత్వరం
బునఁజేని రాజసేవకుల ♦ పొంత నయంబునఁజెప్పి దీనినికా.

గీ॥ అంతవారిచేఁ బ్రేరితు ♦ లగుచు జనుల
వెంటఁదోకొనివచ్చి కా ♦ నింపఁజేయ
మందగతిఁజేని కాకమా ♦ తృగృహమునకుఁ
గ్రిందివల్మీకమునవైచె ♦ గినుకఁబూని. 97

చ॥ భటులదికాంచి గట్టిగున ♦ పంబులులోనగుసాధనంబులం
తటఁగొనివచ్చి దానివెనఁ ♦ ద్రవ్యఁగఁజేసినందునాగము
దృఢతరదుర్విసాసలము ♦ దారొన ఘోత్రుత్తులన్
గుడ్డుచు

బటుతర జన్వోలార్చుచు న♦వార్యగతింగఱువంగవచ్చినన్.

ఉ॥ వారలుగఱ్ఱలంబాడిచి ♦ పన్నగమున్మమియించి మెటనా
భూరిసరంబుఁ దీసికొని ♦ పోయిరి కాకమునాటఁగోలె దు
ర్వారసుఖంబులంగనె ను♦పాయముచే నెపుడైనభాత్రి సే
కూరనికార్యముల్లలవె?♦కూడునె?యయ్యది లేకయేదియున్.

—♦ కుం దే లు క థ —

వ॥ కావున బుద్ధిబలంబుగలవానికి సర్వంబు సేకూరు. ధీశక్తి
రహితున కేదియుం బొసఁగ నేరదు. తొల్లి యొక్క
శశకంబు నేర్పునంజేసి యొక్క పంచాస్యంబుం ద్రుంగించె
నక్కఱ వక్కాణించెద వినుమని యిట్లనియె— 100

సీ॥ మున్నొక్క కాననం ♦ బున సత్త్వసారంబు
నెడు మృగేంద్రంబుండె ♦ నడవిలోనఁ
గలజంతువులనద్ది ♦ పొలియించితినుచుండ
నచటిసత్త్వములెల్ల ♦ నతిభయమున
నొక్కచేక్కటిఁజేరి ♦ వెక్కురీతుల విచా
రించి వాటిలిస బా ♦ రికి నుపాయ
మెదియుఁగానఁగలేక ♦ తుదకుఁ గర్తవ్యాంశ
మొక్కండు పరికించి ♦ యోలికలియఁ

గీ॥ బలికికొని బెండగిలి సింహ ♦ పతినిఁజేరి
వదనముల దీనభావంబు ♦ వజ్రలదూర
దూరములనిల్చి కడు నమ ♦ స్కారములిడి
వినయముంజూపి యీరీతి ♦ విన్నవించె.

101

ఉ॥ ఓ మృగరాజ ! మామనవిఁనోపితోవినుమయ్య యుష్మదీ
యామితవిక్రమానల శి ♦ భావలికేము భరింపలేక నీ
ప్రేమవరించివచ్చితిమి ♦ వేటనకింతటినుండి వంతుమై
స్వాములచెంతకంపుదుము ♦ జంతువునొక్కటిఁ
బ్రత్యహంబునన్. 102

ఉ॥ కావునమీరుదాని నెఱఁగొనిమమ్ములఁబ్రోవఁగావలెన్
నావుడుసంతసించి మృగఁనాయకుఁడట్లని యానతిచ్చె ద
దాహమెఱింగి యంతమృగఁతండములయ్యెడలోనఁజింతలం
బోవిడనాడితావులకుఁబోయిముదంబునఁబ్రత్యహంబునన్.

గీ॥ ఓలివఁతుల కొలఁది నొ ♦ కొక్కక్కమృగముఁ
జీరి సింగంబుచెంతకుఁ ♦ జేర్చుచుండుఁ
గడువఁగాఁ గొంతకాల మి ♦ క్కరణిఁ జెవుల
పిల్లినొకదానిని మృగంబు ♦ లెల్లబిలిచి.

104

ఉ॥ ఎల్లిమృగేంద్రుసన్నిధికి ♦ నేగెడువంతిఁకనీదియన్న మూ
ర్ఖలిశశంబుకొంతవడిఁ ♦ జెచ్చెరలేచి మనంబు భీతిచే
ర్ముల్లుమనంగ నెవ్వరికిశక్యమె ? దైవకృతంబుదాటఁగాఁ
దొల్లిటికర్మముంబాదిలిదూఁకొనుకష్టసుఖంబు లెల్లడన్.

- ఉ॥ కావునభీతిలేక మృగఁకాంతునిఁ ద్రుంపఁగడంగెడఁ మనీ
మావిధి నెట్టులైన నిక ఁ సారససంభవుడాయజుండు నా
కేవిధివాసెమీదనటులేయగుఁ గొండలమొందుచుండినం
బోవునె వచ్చినట్టివిధి ఁ పుచ్చకకాలము పోయివచ్చెడఁ.
- చ॥ అనితలపోయుచున్నెడలిఁయాత్మనుపాయము దోపకుండ న
ల్లనఁజేనుచుఁ పథంబునఁగఁలంగమనంబుసహించి కొంతసే
పున కటకేగి తాహరికిఁమ్రొక్కిన; సింగముచూచి జూలుని
క్క నధికరోషమూని శశ ఁ కంబునకిట్లనెఁ జారుపోవుటఁ.
- ఉ॥ కుట్టినఁదేలటండ్రు మఱి ఁ కుట్టమిఁగుమ్మరపుర్వటండ్రు నీ
విట్టుల వేళదప్పి యిట ఁ కేటికివచ్చితి వీచుగాలి కి
ప్పట్టునహెచ్చెగర్వ మని ఁ వార్యమదీయబలంబునింక నీ
కట్టెదుటం గనంబఱతుఁగాంచుమటంచేని లేచెనల్కతోఁ.
- ఉ॥ అంతటనాశశంబటఁమృగాధిపునింగని మ్రొక్కి స్వామి ! ర
వ్వంతయు నీచుసేవకులఁయందలి దోసములేదు లేచి మీ
చెంతకు నేనువచ్చుతఱిఁ ఁ జెచ్చెఱసింహమొకండువచ్చి నే
త్రాంతములందునిప్పులొలఁయననుగాంచివచించెనీగతిఁ.
- ఉ॥ ఓశశకంబ ! మాయెనుటఁనుద్భటవృత్తి మఱేమృగంబు లే
కోశమునందు లోనఁగల ఁ గుండిటువీడి చరింపవార ! నీ
పాశములఁనిగిడ్చికొనిఁపాటుటమాకె వెఱంగగుఁ మదా
దేశముఁద్రోసి వేయఁగలఁతేజమునీ కెటులబ్బెఁ జెప్పమి.
- సీ॥ అనినిరోధింప నే ఁ నాతనింగాంచి మా
కధిపుండు సత్యసా ఁ రాభిదానుఁ

డను మెకంబులరాయఁ ♦ డలరు నే సవాని
 దరికేగుచుంటి నా ♦ తండ్రికింత
 కోపింప లోకమా ♦ కులమాచు వెలయునా
 నాతండు మధ్యంది ♦ నాంబుజా ప్త
 మండలంబుంబోలె ♦ మండుచు నెపుడు లే
 నట్టి యబ్బుర మిప్పు ♦ డాలకింప

గీ॥ వలసివచ్చెనటంచుఁ దాఁ ♦ దలనుద్రిప్పి
 యీవనంబున మృగముల ♦ కేనెదొరను
 గాని నాకంటె దొర వేఱొ ♦ కండు గలఁడె ?
 యతనినాకింకఁ జూపింపు ♦ మణఁచివైతు. 111

క॥ చూపింపవేని కాలుని
 దాపునకున్ నిన్నుఁబంపె ♦ దనటంచుఁ గడుం
 గోపించినన్న నిత్తరి
 నీపాలికిఁబంపెనయ్య ♦ నినుఁ గొంపోవన్. 112

గీ॥ దాననాలస్యమయ్యెనా ♦ దానినివిని
 మండిపడి సింహమాదుష్టు ♦ మట్టివైతు
 నతనిఁజూపింపుమనఁగఁ బం ♦ చాస్యమునకుఁ
 దోడఁజూపించె శశ మొక్క ♦ పాడుబావి. 113

ఉ॥ ఓమృగసార్వభౌమ! బలి♦యుండగుయుష్మదమిత్రుఁడిందునం
 బ్రామిడియైవసించెదల♦వాంచికనుంగొనుమంచు నా మృగ
 స్వామిమహోగ్రదృష్టిఁగని ♦ వారినిజప్రతిబింబముగ్ర సం
 గ్రామమొనర్చు నన్యమృగ ♦ కాంతుడటంచేని దూకి
 త్రుంగెడిన్. 114

గీ॥ కాన బుద్ధిబలంబుచే ♦ ఘనబలాధ్యుఁ
బగతునెంతటివానిఁ గె ♦ ల్వంగవచ్చు
నట్టివిధముననాదు కా ♦ ర్యానుకూల
మునకొక యుపాయముండె దా ♦ నినివచింతు. 115

వ॥ తొల్లి కృతాపరాధంబులగుటఁ గాటకపాటకంబులుజేనిచే
నిష్కాశితంబులయ్యె. జేని యనుగ్రహంబు సంపాదించు
గోరి యాజంబుకంబులు సంజీవకు ననుసరించుచున్నవి.
మదీయోద్యోగమున కీయుపాయం బనుకూలంబు. పోయి
వత్తు సెలవిమ్మని కరటకువీడ్కొని దమనకుండు పింగళకుని
చెంతకేతెంచి. 116

ఉ॥ మ్రొక్కి-మ్రొగంబువాల్చికొని ♦ మూఁకతనంబు వహింపఁ
గాంచి తా
గక్క-సమైందుచుం దమన ♦ కా ! వినుమేటికి నీవు తెల్వితే
కిక్క-రణి వసించితివి ♦ హేతువుదెల్పుము నామృగేంద్రుఁడా
నక్క-లఱేడు తామనము ♦ నన్ ముదమైందుచుఁబల్కె నీ
గతి. 117

క॥ సంజీవకుండు మీమది
రంజిల్లఁగ నింతదనుక ♦ శ్రద్ధాత్ముండై
భంజించుచు నిట శాత్రవ
పుంజంబుల; నెపుడుఁ గీర్తి ♦ పూరితుడగుచున్. 118

చ॥ తమకనుకూలపద్ధతులఁ ♦ దానటియించుచు, నేడుశాత్రవా
ధముల మెలంగుచుండెనిది ♦ ధర్మువుగాదని పెద్దలండ్రుమం

త్రములనెఱింగి నిష్కపటఁ తత్వయుతుండగువాఁడె రాజస
త్రములసభాస్థలంబుల ప్రధానిగనండఁదగు వివేకియై.

ఉ॥ కావున వానిభావమెఱుఁగఁ విధికై నవశంబుగాదు మీ
సేవకతం డనర్హుఁడని ఁ చెప్పఁగ సంశయమున్నె?కొల్వులం
దీవిధినిట్టివారు వసి ఁ యింప నృపాలుర కెగ్గుగల్గునే
దేవరకిందుకొక్క కథ ఁ దెల్పెద నీయెడ నాలకింపుమి.

— చీ ర పో తు క థ —

గీ॥ ఆర్య ! మందవిసర్పిణి ఁ యనెడినొక్క
చీరపోతుండైనదియొక్క ఁ భూరమణుని
శయ్యఁజేరి మెలంకువ ఁ సంచరించి
వేడఁమీఱంగ నెపుడు జీ ఁ వించుచుండు.

121

గీ॥ అంతనొకనాడు డిండిమం ఁ బనెడిమత్తు
ణంబు తచ్చయ్యకరుదెంచి ఁ నన్నదంబు
నందిమందవిసర్పిణి ఁ యపుడుదానిఁ
దీసికొనివచ్చి భక్తి నా ఁ తిథ్యమిచ్చె.

122

మ॥ కుశలప్రశ్న మొనర్చియీకరణినాఁకుంజోద్యముంగూర్చున
ద్యశముంబొందినవాఁడవీ విటకురాఁదాత్పర్యమేమంచుఁబ
ల్కశరీరంబుబుకంగమత్తుణమువేడఁగనిన్ను నేనొండుకో
ర శరణ్యుండవటంచువచ్చితిని నాఁరమ్యార్థముం దీర్పుమి.

చ॥ అనుచువచింప దానినుడులద్భుత మొందుచునాలకించి తా
మనమునలేని వేడుకల ఁ మందవిసర్పిణి డిండిమంబునుం

గనుఁగొని నీమనోరథము ♦ గల్గిన నావశమైయొకండు దా
నిని నెరవేర్తునందులకు ♦ నీవిటులన్ నుతియింపఁజెల్లునే.

ఉ॥ నావినిడిండిమంబు జన ♦ నాధుల విగ్రహశోణితంబునే
తావునఁగానికోల్లెడు విధంబులభించి యెఱుంగఁగావున్
నీవిటనింక నాయునికి ♦ నిండుకృపామతి నీకొనంగ నా
సావనదోహదంబు జన ♦ వందితమై నెఱవేలు నావుడున్.

చ॥ మదిముదమొందియందులకు ♦ మందవిసర్పిణిమిత్రరత్నమా!
యదను నెఱింగి మైమఱచి ♦ యానర నాధుఁడు నిద్రపోయిన్
మెదలకఁజేనిమైగఱచి ♦ నెత్తురుబీల్చి తొలంగిపోయి నీ
సదనమునన్వీవేకమున ♦ సంచరియింపుమటంచుఁ బల్కిన్.

క॥ వినిడిండిమంబునీ చె

ప్పినయట్లు నటించుననుచుఁ ♦ బృథ్వీపతిచం

ద్రునిమృదులతూలతలిమం

బున మెలఁకువతో వసించి ♦ మోహముమీఱన్. 127

చ॥ కువలయనాధుఁడుం బడక ♦ కుంజేనికూర్కక ముందెవానిని
దవిలిశరీరముంగొఱికి ♦ నన్ జననాధుఁడు లేచి "నీ"యటం
చు విసివిసేవకుంబిలిచి ♦ చూడుడు దేహము తేలు గుట్టిన
ట్లవిసెడుఁదెమ్ముదీపమన ♦ నాతఁడుదివ్వియఁదెచ్చెఁజెంతకున్.

గీ॥ అంతలో మత్కుఁగంబు దా ♦ నతిరయమున

దూరముగఁబోవ నాపరి ♦ చారకుండు

పాన్పుసంతయుఁగని యొక్క ♦ ప్రకకనెఱసు

పోల్కి నటించు నాచీర ♦ పోతుఁజేంపె.

128

—• ఆ శ్వా సాం త ము •—

ఉ॥ అంబుజపత్రనేత్ర! కరుణాంబుధి! పంకగుహలయాప్రియా
తుంబురనారదాబ్జభవ • ధూర్జటిపాకహరాదిపూజ్యపా
దాంబుజ! సాధుమానిహృదయాంబుజసీమవిహార! దానవా
డండరభంజనా ! ఘణిన • టద్వరవిగ్రహ! లోకనాయకా.

కం॥ దుర్వారబాహువిక్రమ

గర్వితగీర్వాణవైరి • గణఘోరమరు

న్నిర్వాపణనిర్వద్వర

దర్శికర ! విష్ణుప్రప్ర • తానాధారా !

131

భుజంగప్రయాతము.

సగేంద్రాతిథీరాక • సల్లోకవీరా

జగన్మోదదాయీ భు • జంగేంద్రశాయీ

ఖగేంద్రాధిచారీ ప్ర • కాండాసురారీ

జగత్సూత్రధారీ • నృ • శంసాపహరీ.

132

—• గద్యము •—

ఇది శ్రీరామచంద్రకరుణాసమాసాదితకవితాచాతుర్యకాశ్యప

గోత్రోద్భవమాదిరాజు వంశపయఃపారానారరాకా

సుధాకరాబ్జరాజమాత్యపుత్రజగ్గమాంబా

గర్భశుక్తిముక్తాఫలరఘునాధామాత్య

కవిప్రణీతంబగునీతికథామంజరియను

మహాప్రబంధమున

ద్వితీయాశ్వాసము

శ్రీరస్తు,
శ్రీరామాయ నమః.

నీతికథామంజరి

తృతీయాశ్వాసము

శ్రీవైదేహీహృదా

జీవాంబురుహఃప్ర ! మాని ♦ చిత్తాబ్జవిహారా !

విశ్వశ్రేణీసం

సేవితపాదారవింద ! ♦ సీతారామా.

1

ప|| అవధరింపుము. కావున గుణశీలంబు లెఱుంగక పరునిం జేర్చినవానికి హానిగల్గు. నావుఁడాకర్ణించి పింగళకుం డిట్లనియె—

2

ఉ|| కాదనకుండ నోదమన ♦ కా ! మదభీష్టము దీర్పుమిప్పుడీ వాదురహంకృతిం గెరలు ♦ నట్టి వృషేంద్రుని చెంతకేగి నీ వాదృతిఁజూపిశాస్త్రపుల ♦ నంటిచరింతువటంచు రాజు నీ మీదఁగరంబుఁగోపమునఁమీఱుచునుండెనిదేమిచిత్రమో.

సీ॥ అయిననాతఁడు దయా ♦ మయుఁడుకావున నీవు
 నావెంటఁజేనుదెంచి ♦ ప్రోవుమనుచు
 స్వాపరాధముఁదెల్పి ♦ ప్రార్థించినఁ బ్రసన్నుఁ
 డగునంచువచ్చియింపు ♦ మయినదనుకఁ
 జెలికారమునుజేసి ♦ కలుపుకోలుతనంబు
 నకుఁ గడంగుదము దా ♦ ని కనుకూలు
 డై వచ్చెనేని మే ♦ లండు; దక్కినఁ దత్తు
 లము నందుఁ గాన వే ♦ గమునఁబోయి

గీ॥ రమ్మ మనమాటలేవియుం ♦ ద్రవ్యకుమన
 దమనకుఁడు వల్లెయని యాన ♦ నమున దీన
 భావము చెలంగఁ దొట్రిలఁ ♦ బదము లటకుఁ
 బోయి సంజీవకునిఁగాంచి ♦ మ్రొక్కెనెలమి.

4

గీ॥ అంతసంజీవకుఁడుగాంచి ♦ యందరికిని
 భద్రమేయన నాలించి ♦ వంచకంబు
 భువిఁబరాధీనులకు డ్దేమ ♦ మునకు మిగుల
 సంతరంబుండు దానికిఁ ♦ జింతయేల ?

5

ఉ॥ నావుఁడునాలకించివృష♦నాథుఁడువంచకనాథ! తాల్మితో
 నీవచనప్రకారము గ ♦ ణించిన నొండువిశేషమేదియో
 భావమునంజెలంగెనను ♦ భావముతోచెడుఁగాన నింక నీ
 వావిషయంబుఁదెల్పఁదగు♦నంచిరుప్రకలఁజూచెనయ్యెడఁ.

చ॥ కనుఁగొనినానిలక్షణము ♦ కాటకపాటకులంత లేచిపో
 యినఁగని వానివైపు నిపు♦డేమని తెల్పుదు ? వీరితోడ నీ

వనయముఁ జెల్పిఁ జేయుదువటంచున్మహాఁడెఱింగెనిద్దియె
వ్వనికిననర్హమాననెడుఁవాకృతముతోపదె? చూచువానికిఁ.

క॥ రాజద్రోహులువీరను

నై జమునీవెఱిగి ప్రతిది ♦ నంబున నీ ని

స్త్రేజోవంతులఁజేర్చుట

రాజున కహితంబు; శుభక ♦ రంబె తలంపఁ.

8

ఉ॥ కావుననిన్ను నాత్మసముఖంబునకుంగొనిరమ్మటంచు నా
తోవచియించినన్ననిపె ♦ దోడనెవచ్చుటమేలు మీద నీ
భావమునందుఁదోచుననుభావవిధానముఁబూనుమింతకుఁ
దైవమలంఘ్యమెవ్వరికిఁనా వృష భేంద్రుఁడుభీతిఁగాంచుచుఁ.

ఉ॥ నివ్వెఱవోయి యన్యులకు ♦ నేనొక కీడొసరింపలేదు నా
కెవ్వరుఁగాని యెందులకుఁనెగ్గుడలంతురు? మంచివారలం
దివ్వసుధాస్థలికి వికృతి ♦ నేర్చుఖలాత్ముల చిత్తవృత్తులిం
కెవ్వధినన్న నేమిఫల ♦ మీవిధిదాటఁదరంబె? యేరికిఁ.

వ॥ తొల్లి కాకవ్యాఘ్రజంబుకంబులు కపటోపాయంబున నొక
క్రమేలకంబుందమ ప్రభువగు పంచాస్యంబుచేఁ ద్రుంగించె.
నీకా కథచెప్పెద నాకర్ణింపుమని సంజీవకుండు దమన
కునితో నిట్లనియె—

11

—♦ ఒంపెకథ ♦—

గీ॥ దర్పసారంబునెడు మృగేం ♦ ద్ర మొకకాన
వ్యాఘ్రజంబుకకాకంబు ♦ లనెడిమంత్ర

పుంగవులతో నెపుడుఁ దాఁ జె ♦ లంగుచుండు
సర్వమృగములు కొలుచుచు ♦ సన్నుతింప.

12

సీ॥ శార్దులకాకవం ♦ చకము లాకానలో
నొకనాడు దిరుగుచు ♦ నొక్కయుష్ట
మునుగాంచి సంతోష ♦ మునను నీపేరేమి
యెటనుండిరాక నీ ♦ విటకనపుడు
నాక్రమేలక మిట్టు ♦ లనె వర్తకుఁడొకండు
మేటిభారంబు నా ♦ మీదవైచి
మోయించుచుండ నా ♦ మోపు నేను భరింపఁ
జాలకవ్యాని నీ ♦ లీలమొఱగి

గీ॥ యాయరణ్యముఁజేరితి ♦ మీయనుగ్ర
హమునఁ ద్రాసంబువోనాడి ♦ యలరువాడ
నాకు మీకంటె మజీశర ♦ న్యంబులేదు
హితునివలెఁజూడుడివె నమ ♦ స్కృతులుమీకు. 13

చ॥ అనపుడునివ్వనంబునమ్మ♦గాధిపుఁడొక్కరుఁడుండె వీరుఁడా
తనికిట మేముభృత్యులము ♦ తాలిమితోనిక నీవు వానిద
ర్శనమును జేయుమేముతగు♦సాయమొనర్తుమటంచు నక్కప
ల్కినవిని నాదుపుణ్యము ఫ ♦ లించెనటంచు మహాంగ
మెంచుచున్. 14

ఉ॥ వానిపిఱుందవోవ మృగ ♦ పాలునకయ్యవిదానిసంగతిం
బూనికతోవచించివెస♦మొక్కుమునానదిమొక్కినిల్వఁబం

చానన మామహంగమునఁకాదృతితో నభయంబొసంగితా
నేనిటనీకమాత్యపద ♦ మిచ్చితిఁ గై కొనివేడునుండుమీ.

ఉ॥ నావుడునుష్ఠమంత మృగఁనాథుఁడుచెప్పినరీతినుండఁ దా
నీవిధినుండనొక్కతటి ♦ నిట్లనెమంత్తులఁబిల్చి సింగమీ
నావిధినేమనందు నిట ♦ నాకిపుడామయకారణంబునం
జేవదొఱంగెదేహమిక ♦ జీవనభాగ్యమదెట్లుగల్గునో. 16

గీ॥ కాన నారోగ్యమదికొంత ♦ గలిగి బలము
వచ్చి నడయాడునందాఁక ♦ వనమునందు
మీరలందఱు నాకు నా ♦ హారమిపుడుఁ
దెలిపితోడ సంపాదించి ♦ తెచ్చియిండు. 17

చ॥ అనవుడువాయసాదులుమృగాధిపునింగనిస్వామి! యీవనం
బున నెరనిట్లునీకు నొకఁపూటకుఁదేఁగలవారమొక్కా? మే
మనవరతంబు మీరుదిని ♦ యవ్వలికేగినమీద నున్నదా
నిని భుజియించిజీవనమునెట్లనజేయుచునుంటిమానట.

గీ॥ తెలియనిదికాదు మాశక్తి ♦ దేవరకిట
ననఁగ వారలసింగంబు ♦ గనివచించె
దొరకినంతనెకానిండు ♦ తోడ్కొమ్మనఁ
జోలుఁ గడపెదఁగాలమీ ♦ లీలననుచు॥ 19

ఉ॥ అంతటమారుపలుకుటకు ♦ నయ్యవిభీతిలి యెల్లభూములం
దెంతయుఁగ్రుమ్మరిల్లి యెట ♦ నేయెరచిక్కమినన్నివీడి వ
న్యాంతరవీధులం దిరుగునట్టితటికె వెసఁదత్త్రయంబు వా
సంతమురాకపూర్వమొకఁచేక్కటిఁజేరుడు సంతఁగాకియ్య.

ఉ॥ తక్కినవారిఁజూచి విడితంబుగ మీకెర కొంచెమేనియుం
జక్కినజోడలేదె ? యికఁజేయునదేమి ? సతంబుఁజేడిటన్
మక్కువతోడదానిదిన ♦ మాంసములంబరులుబ్బ మెక్కిఁజే
డక్కట ! లేవలేనిసమ యంబున నీవిధమార్యధర్మమా.

ఉ॥ ఇప్పుడునొక్కచొప్పు మది ♦ కేర్పడుచుండెనదేమనందురా
తప్పక యీక్రమేలకముఁ ♦ దంత్రమునన్ సరిపెట్టి నేటి కీ
తిప్పలులేకఁజేనిపనిఁ ♦ దీర్చితిమాయీక నెల్లిపోలిన
ట్లప్పటిమాటచూతమన ♦ సంతస్యగాలముపల్కె నీగతిన్.

సీ॥ మనయధీశుండుప్రేమున ♦ కమాత్యపదంబు
నొసఁగినన్మానించు ♦ చున్నవాఁడు
మనము దానికపాయ ♦ ము నొనరించితిమేని
నొవ్వించిరేనికి ♦ దవ్వగుదుము
కాన నీవిపుడు వ ♦ కాఁగించినవిధంబు
పోలదంచువచింపఁ ♦ జేలిమాలి
బలిభుజంబిట్లు త్తు ♦ ద్బాధితుండీలఁ గృతా
కృతములారయలేడు ♦ హితులనైనఁ

గీ॥ జెంపుటకుఁ బాల్పడునుగాని ♦ జెంకడనఁగ
వ్యాఘ్రమాలించి యట్టికా ♦ ర్యమునకతఁడు
నిష్టపడనిమ్ము మనకది ♦ హితముగాద
టంచు ధర్మవిధానంబు ♦ నెంచిచెప్పి.

- ఉ॥ ఆతనిచెంతకేగి మన ♦ మంతటఁ గ్రుమ్మరిపడ్డబాధలం
గై తవముంద్యజించిపలు♦కందగునా, సరియంచుఁబోయి సం
ప్రీతిజనింపఁజేనిఁ గని ♦ పెక్కునమస్కృతులొచరించి స్వా
మీ ! తగుపాటజిక్కినను ♦ మేలొనఁగూడదిదేమికాలమో.
- చ॥ అనుచువచ్చిచి కొంతవడి♦కయ్యవిమామువురందుదేవ!యొ
క్కనితమగర్భమందునిచి ♦ కల్గినయాకలిమంటఁబాపికొం
డనిన మృగాధినాథుఁడనయింబుమిమున్ దయఁగాచి నేటికీ
పనికిటులేనొడంబడుట♦భావ్యమె? లోకులునన్ను దూఱరే?
- వ॥ కావున నిట్టి సంభాషణంబింక తేకుడు. దీనివలనఁ బరలోక
సౌఖ్యంబులకు దూరుండనగుదునన జంబుకంబు కాకంబు
గాంచి నీవు నైకంబవు నిన్ను గర్భంబునఁ జొన్నినను
తేనికి యుద్బాధానలశిఖావ్రాతంబణంగదు. నామేను
తేనికి భోజ్యంబుజేసి కృతార్థుండనయ్యెదనన దానింగాంచి.
- ఉ॥ గోలయొనర్ప నేటికిది ♦ గూడునె?యంచువచ్చిచివెంటశా
ర్దులముమీరలెవ్వరికఁ ♦ దూగరుదీనికి నేనుతేని కీ
లీలమదీయదేహమును ♦ లిఘ్నసంగదనంచుఁబల్క నా
కాలమునంగ్రమేలకము♦గ్రక్కునఁదాఁజేనుదెంచితద్విధిఁ.
- మ॥ వినిసాంతంబుగ దీని కీ విధమునఁ♦వేసారుటన్ లాభము
దునె ? యిద్దానికి నేనమర్థుఁడను నా♦టోపంబుమీకేలరా
జునకున్ నావలనంబ్రయోజనమిటఁ♦సుంతై నలేదంచుఁబ
ల్కిన గోమాయుముతేనిగాంచి తమకీ ♦ కృత్యంబు
యు కంబగున్. 28

ఉ॥ భృత్యుఁడుస్వామికార్యములభీతివహింపకపిలుకమారినక
నిత్యసుఖంబులందనువునించుదివంబు లభించు దీన మీ
కత్యయ మేమి లేదన మృగాధిపుఁడంతటఁజూడనుస్త్రిముక
సత్యముజంబుకో క్తి సనుఁజెంకకధన్యునిజేయు మంచేనక.

క॥ తుదకాకలిబాధకు న

య్యదియోర్వంగలేక లొట్టి ధ యం జేంపి తినెం

గుదురుకొను కొత్తవానిని

మొదలంటహరింతు రాజు ధ మునుపటిలెంకల్. 30

వ॥ కావున త్సుద్రపరివేష్టితుండగు భూనాయకుండు భయం
కరభుజంగసంఘాతావృతపటీరపాదపంబుచేందంబునఁ బరి
సరజనంబులకు ముప్పుపుట్టించును. దీని కొక్కకథ
వక్కాణింతు వినుము. 31

— ధ వ డ్ల ం గి క థ —

సీ॥ ఇలనొక్కపురమందుఁ ధ గలఁడొక్క వడ్లంగి

వాఁడు నానాఁడుఁ దా ధ వనికేబోయి

పనికియు క్తంబగు ధ పాదప్రవాతంబు

ఖండించి స్తంభాది ధ కము లొనర్చి

కొనితెచ్చి పురికమ్మి ధ కొని సదాజీవించు

చుండు వాఁడొకనాడు ధ నొక్కచోట

వనిలో సుహృద్విలో ధ చనము నాఁబరగు పం

చాస్యంబుఁగాంచి భి ధ తాత్ముడగుచు

గీ॥ నిలువఁబడియుండ నామృగ ♦ నేతకాంచి
 పరమకరుణాంతరంగుడై ♦ పలికెనిట్లు
 మన్నఖంబులు మీమీద ♦ మరలితెగవు
 ధైర్యమునువీడిత్రాస మొం ♦ దకు మటంచు. 32

ఉ॥ అంతటఁ బెక్కు చేందముల ♦ నాతఁడు మ్రొక్కి నుతించిసింగముం
 జింతలుదీటఁ గోరికలఁ ♦ జెందుచు నప్పటినుండి దాని న
 త్యంతముదంబుమీఱ వివి ♦ ధస్తవసీయఫలాదులిచ్చి తా
 నెంతయుఁ దన్నుచుండుఁ బృథి ♦ వీశుడనంబ్రతివాసరంబున్.

సీ॥ ఇట్లుకొన్నిదినంబు ♦ లేగ సింహంబుతో
 నొకనాడుఁ గాకజం ♦ బుకములరుగు
 దెంచి యిష్టాగోష్ఠిఁ ♦ దేలుచుండేవర
 వారీవనింగొన్ని ♦ వాసరముల
 నుండివేటకుఁ భోవు ♦ చుండఁగానము కార
 ణము గానుపింపదు ♦ నామృగేంద్రు
 డాలించి యారీతి ♦ నాడె వడ్లంగి యొ
 క్కండస్సదీయ భ ♦ క్తుండు గలఁడు

గీ॥ ప్రతిదినంబున నాహార ♦ మతఁడు దెచ్చి
 యిచ్చుచున్నాఁడు నావిని ♦ మెచ్చి కాక
 జంబుకములంత నామృగ ♦ స్వామిఁజూచి
 యతనిఁ జూపుడు ధన్యుల ♦ మగుదుమేము. 34

ఉ॥ నావుడు నాలకించిమృగ ♦ నాయకుఁ డల్లెయటంచువానితో
 దావసియింపనొక్క యెడఁ ♦ దాలిమి నాతఁడువచ్చిచూచియా

తావ్రననున్న పాదపముఁ ♦ ద్రాసముతో వేసనెక్కినంగృహ
భావముతో మృగేంద్రమటఁవానినిడాసియిదేమినావుడు.

గీ॥ అవనిసార్థకనామధే ♦ యంబులగు న
రిష్టవంచకములు రెండు ♦ రెండువైపు
లందు నీకుండుటంజేసి ♦ యిందువేగఁ
జేరితిని దుష్టయుతు రాజఁ ♦ జేరఁదగదు. 36

గీ॥ అనుచు వచియించి యాభూరు ♦ హంబునందె
యుండి భయమునఁ ♦ గదలక యొక్కచేనుప
వచ్చుచుండంగ దానిని ♦ వచ్చిచేరి
కడురయంబున నక్కాన ♦ వెడలి చనియె. 37

గీ॥ సజ్జనుండయ్య నెపుడు దు ♦ ర్జనులతోడి
సంగతిం దుర్జనుఁడునాఁ జె ♦ లంగుచుండు
బకకదంబముతో మిత్ర ♦ భావమొంది
తిరుగుహంసంబుబకమునాఁ ♦ బరగుఁగాదె ? 38

కం॥ మించినకార్యమునకుఁ జిం
తించిన ఫలమేమి ? మిగుల ♦ ధీరుడనై కా
వించి కలిగి దిశల న్నిం
డించెద రణశూరవినుత ♦ నిర్మలయశము. 39

మ॥ అటుకాదేని సమ స్తశూరజనమా ♦ న్య స్వర్గసౌఖ్యంబులు
తల్లటమోదంబునఁ బొందువాఁడననివఁకాఁగింపనాలించివి
స్ఫుటశౌర్యాంచితయుష్మదీయవచనంబుల్ సత్యముల్ కానియొ
క్కటినాలింపుమటంచుజంబుకముపఁబ్రంబూ నెనీవైఖరి.

సీ॥ భవదీయవచనంబు ♦ లవని శూరశ్లాఘ
 నీయంబులైన నే ♦ దో యుపాయ
 మును విచారించి నై ♦ రినిదాకి సాధింప
 నొండె వెంటఁదొలంగ ♦ నొండెమేలు
 సాహసంపడి మహా ♦ సంగ్రామమరణంబు
 శ్రేయంబటంచు నై ♦ రికులమంటి
 ప్రాణంబుదొరగుట ♦ పాడిగాదనుమాటఁ
 బాటించిపిదప నా ♦ పగఱతరము

గీ॥ నెఱిఁగి విజయంబుదా నిశ్చ ♦ యించి పోర
 భయము విడనాడి మార్కొన ♦ వలయు దీని
 కెప్పుడు విపరీతమగునప్పు ♦ డెందుఁగాని
 తప్పుదు పరాభవము శచీ ♦ ధవునికైన.

41

— టి ట్టి భ ము క థ —

గీ॥ తొల్లియవివేకమున సము ♦ ద్రుఁడొక టిట్టి
 భంబు నెదిరి పరాభవిం ♦ పంగఁబూని
 తాఁబరాభూతుడయ్యె న ♦ ద్దానిఁబూర్ణ
 ముగ వచించెద వినుము స ♦ మ్మోదమలర.

42

సీ॥ జలధితీరంబునఁ ♦ గలయొక్క తరువుపై
 తీతువొక్కఁడుగూడు ♦ దీర్చికట్టి
 కొనియాత్మసుందరిం ♦ గూడి కాపురముండె
 గడువనిట్టులఁ గొంత ♦ కాలమునకుఁ

దనకాంత గర్భంబుఁ ♦ దాల్చుటంగాంచి నీ
 యిష్టంబువేడు మే ♦ నెట్టిదైనఁ
 గూర్తునావుడు నాశ ♦ కుంతాంగనామణి
 చెలువునింగాంచి యి ♦ ట్టల వచించె

గీ॥ మదభిమతమొండు గలదు చె ♦ ప్పెద వినుండు
 పర్వదినములలో సరి ♦ తృతిమహోగ్ర
 తుంగభంగములు చెలంగ ♦ నింగిముట్టి
 హెచ్చి యచ్చెరువుగఁబొంగి ♦ వచ్చుఁగాదె ? 43

మ॥ మనయావాసము చెంగటం గలుగుటఁ ♦ త్కౌజంబుపై
 నుండు నం
 డనికాయంబులు నీటిచాలగునుకా♦నన్ మందిరంబొండుచూ
 డనగున్ మీరికనాలసింపకుడి వెం♦టన్ సూతికాలంబుడా
 సినవేళన్ వెననన్యదేశగతియున్ ♦ శ్రేయంబుగాదేయెడన్.

చ॥ అనవిని దానిమాటలకు ♦ నావిహగంబుహసించితమ్మిగుం
 పునకరుణండుఁగల్వలకుఁ♦బూర్ణ శశాంకుఁడుఁ జాతకవ్రజం
 బునకుఘనుండు నెట్లటులఁ ♦ బుల్లులకున్ ఖగరాజురాజుకా
 వున నిక నీజడాశయుఁడుఁ ♦ బోనె? యెదుర్కొని యస్మ
 దాదులన్. 45

గీ॥ ఏల యీలీల నాతరం ♦ బెఱుంగ లేక
 లేనిపోనివిచారంబు ♦ మానసమునఁ
 జేర్చెదవుగాన ధైర్యంబు ♦ చే వసింపు
 మనఁగ టిట్టిభియిల్లని ♦ యానతిచ్చె. 46

ఉ॥ ఎట్టిజనుండు రాఁగలుగు ♦ నెక్కునణంచెడుసాధనంబుఁ జూ
పట్టినమీదటఁ వెఱపుఁ ♦ బాసివసించిన మేలుగాని తాఁ
బట్టినపట్టు వీడకీటు ♦ పాలనుఁడై నటియింప విజ్ఞులే
పట్టిన గర్వియాతఁడనిఁపలుకుచుఁ దిట్టరె? మాటలేటికిఁ.

గీ॥ హితము విననట్టి బాలిశుఁ ♦ జెప్పుడుఁగోల
విడిచిపడినట్టి కమఠంబు ♦ విధిధరితిఁ
గాలధర్మంబునొందు నా ♦ కథముదంబు
దనరసాకల్యముగఁ జెప్పె ♦ దను వినుండు.

48

—, తా బే లు క థ ,—

చ॥ జగతివెలుంగుచుఁ భువన ♦ సారసరోవరమొక్కఁడుండె నె
ప్పుడిది నెసంగునద్ది బహు ♦ పక్షికదంబ విహారయోగ్యమై
సొగసులమీఱుపద్మములఁశుద్ధమరందచరద్భ్రమాలినా
దగరిమశాలియై విబుధ ♦ తామరసాక్షిజలక్రియార్హమై.

సీ॥ అందుఁగంబుగీ॥వ ♦ మను కూర్మము వికట
సంకటంబులను హం ♦ సములతోడి
చెలిమితోవర్తించు ♦ నిలఁగొన్నిరోజుల
కటవాసలేమిఁ బ ♦ ద్మాకరాంబు
పూరంబిపురఁబాట ♦ నారాజహంసంబు
లన్యదేశంబున ♦ కరుగఁదలఁచి
కూర్మంబుచెంతకుఁ ♦ గూర్మితో నరుదెంచి
తమయిచ్చఁగలుగు న ♦ ర్థంబు నుడివి

శీ॥ కడకు నీచువియోగదుః ♦ ఖంబుమీలు
చుండె మేమేమిసేయుదు ♦ ముల్లముందు
మలువకుండుము సఖ్యంబు ♦ సరిగివత్తు
మనవుడాకచ్చపంబిట్టు ♦ లనియె వగచి.

50

శీ॥ ఇంతకాలంబు మనమీ వ ♦ నాంతరమునఁ
బరగుచుంటిమి చెల్లిసో ♦ దరులభాతి
దీనికొక్కచొసఁగు కల ♦ నేని పొసఁగు
సనితలంచి యెలుంగ నా ♦ మనమునందు.

51

శా॥ మీతో నీయెడఁగూడి పక్షములబల్మిర్కారా విపత్తుండనే
రీతికవచ్చెద? గాన నెట్లయినఁగూర్చింబూనినన్ను వడిక
మీతోఁగై కొనిపొండునామిగులఁదాల్మిర్కలోనయోచించిన
గీతో క్తిన్నినిసాహసంబునకు నుం ♦ కింపక మనంబాప్పునే?

చ॥ ఎటులగునో యెలుంగమిక ♦ నీనెలవున్విడనాడి నీవు వ
చ్చుట సరికాదటంచునవిచొప్పుడఁజెప్పినఁ గచ్చపంబు మి
క్కుటముగఁ గక్కసించె దుద ♦ కువిహగంబులుదానిఁ
గాంచి నీ
యటమటదీట నొక్క వెరవారయగల్గితిమాలకింపుమీ.

శీ॥ యష్టినొకదానిఁగొని దాని ♦ యగ్రతలము
లేముచెటియొక ప్రక్కన ♦ నెలమిపట్టి
కొనిపఱుతుమీవు తన్నధ్య ♦ మును గ్రహించి
వీడకుండుదు వేని మా ♦ వెంటరమ్ము.

54

చ॥ అనవుడు వల్లెయంచునది ♦ యావిహగంబులు తెచ్చినట్టియ
ప్రినిఁగొని వ్రేలఁజంచువుల ♦ చే నవినింగితదంచలంబులం
గొనిచేనుచుండ దానిఁగని ♦ కూరిమితో నొకపట్టణంబులో
ని నరులు పల్కునట్టి నుడి ♦ నికర్షణముల్ చెవిసోకినన్ వెసన్.

గీ॥ కూర్మ మీధ్వనివచ్చుట ♦ కుఁ గతమెద్ది
యనుచు నాభేచరంబుల ♦ నడుగనోరి
పట్టువదలి భువింబడి ♦ పలలలుబ్బు
లగు జనులచే హతంబయ్యె ♦ వగపుఁగాంచి. 56

ఉ॥ కానవివేకవంతుఁడెటఁ♦గాని యుపాయముఁబూనికార్యసం
ధానచఱుండునై మెలఁగి♦నన్ శుభముల్ సమకూడుఁగానిస్వ
స్థానముఁబాయకే యెడల♦దై వపరుండయియుండఁగూడద
వ్యానికిఁ గీడుతప్పదని ♦ పల్కు-బుధోక్తుల నాలకింపవా ?

— చే ప ల క థ —

వ॥ ఈ యర్థంబు తేటఁబడ నీకొక్కకథావిశేషంబు చెప్పెద
నాకర్ణింపుము, తొల్లి యొక్కజలాశయంబున ననాగత
విధాతయుఁ, బ్రత్యుత్పన్నమతియు, యద్భవిష్యంబునని
మూడు మత్స్యంబులు సంగాతంబునంజేసి వర్తించుచుండె.
అందనాగతవిధాత, ప్రత్యుత్పన్నమతియద్భవిష్యంబులం
జూచి యిట్లనియె. 58

ఈవత్సరంబున ♦ నింతవఱకువాన
 లేదయ్యెనట నింక ♦ మీదనైనఁ
 గురియునాసయొకింత ♦ కూరదు కాలంబు
 ప్రతికూలముగఁదోచె ♦ వారిజాక
 రమునందుఁ గలుగు నీ ♦ రంబు లెండకమున్నఁ
 దెలివితోఁ జరియింప ♦ వలయులేక
 మసలిన మోసంబు ♦ పొసఁగుఁగావున నిచ్చ
 టికిఁ గొంతదవ్వున ♦ డెందమునకు

గీ. సతిముదంబిజెడు ద్రువోద ♦ మనువ్రాదంబు
 కలదు; మనకిచ్చటికి నీటి ♦ కాల్య యచటి
 నుండి విడువకవచ్చుచు ♦ నుండునదియు
 వెనుకమూయఁగఁ దోయంబు ♦ వెనుకఁదీయు.

59

ఉ॥ కావున నేటిరాత్రి సల ♦ కాలువలోఁబడి యావ్రాదంబు నిం
 కేవిధి నైనఁజేరి మన ♦ మీవగఁబాపికొనన్వలె మహా
 ధీవరులింతకున్నునుపు ♦ తేకువతోఁ జేనుదెంచి యింక నీ
 జీవనముల్గనుంగొని “యి ♦ నీ” పదిరోజులకింకఁబాటెడిన్.

ఉ॥ అప్పటికేగుదెంతమని ♦ యందరుజేలరులాడికొంచు వా
 రప్పటికప్పుడుంజేనిరి ♦ యావచనంబుల నాలకించుచు
 న్నప్పటినుండి నాదుహృద♦యంబుడికిల్లె నుపద్రవంబురాఁ
 దెప్పిలుదారిఁజూచెదరు ♦ ధీనిధులేయెడనంచుఁ బల్కినన్.

కం॥ మనముననానందించుచు

విని ప్రత్యుత్పన్న మతి వి ♦ వేకియుతుఁడు నా
ననె దీనికింతయేటికి
ననరంతగవచ్చినప్పు ♦ డరయుదమనుచున్.

62

గీ॥ యద్భవిష్యంబు తా మాట ♦ లాడకుండె
నంతట ననాగతవిధాత ♦ యాజలాశ
యము వెడలిపోయి యొయ్యెనా ♦ యర్థరాత్రిఁ
దగునుసాయంబుతో ధ్రువో ♦ దంబుఁజేరె॥

63

చ॥ ఇకనిటనంతకంతకగు ♦ నెండలమెండున నెండ నీరు మై
నికులు రయంబునన్వెడలి ♦ నెట్టనమావులు గట్టిమీనబం
ధకములు గఱ్ఱెలఁతైలలు ♦ నాదగుసాధనముల్లఘించి వే
డుకలఁజెలంగి చేపలఁబ ♦ టుత్వముమీఱఁగఁ బట్టి
యీడ్చుచున్. 64

చ॥ సిమితముతోడగట్టునకుఁ ♦ జేర్చుచునుండగనందు యద్భవి
ష్యము కడుమిట్టిమిట్టిపడఁ ♦ జెంపిరి; రెండవచేప నీటిపై
సనుసినయట్లుతేలగిల ♦ జోలరులంతటఁజూచి నీళ్ళు తీ
రమునకుఁజిమ్మి మీననికఁరంబులగైకొని గట్టుఁజేరుచున్.

గీ॥ అద్ది తామెల్లఁగాఁబోయి ♦ యాజలంబుఁ
దూటి తప్పించుకొని బారిఁ ♦ తొలఁగిచేనియె
గాన మతిమంతుఁడేయెడఁ ♦ గాని కీడు
గనడు నావిని టిట్టిభ ♦ మనియెనిట్లు.

66

కం॥ ఇంద్రులకై డెందంబునఁ

గొందలమౌదకుము పనులు ♦ గూడినవేళఁ

డిందుపడకేమగంటిమిఁ

బొందుపడంజేసి యశముఁ ♦ బొందెదఁగనుమీ.

67

చ॥ అనపుడునాపులుంగుచెలి ♦ యంతటభ ర్తకుమారుపల్కగా
మనమున భీతినూరుకొనెమామృలు లేకది కొన్నినాళ్ల కం
దునఁ బ్రసవించినం గినిసి ♦ తోయవిభుండల పక్కిపంతముం
గనవలెనంచుబొంగితమ♦కంబునఁగై కొనియెం దదండముల్.

ఉ॥ పిమ్మటనాపులుంగుచెలి♦పెన్నిటిఁగన్గొని తొల్లి నాడు వా
క్యమ్ములు త్రోసిపుచ్చి వినరైతి రిఁకేమిఫలంబటంచు బా
ష్పమ్ములుకాల్వలోయనఁగ♦జోరుచునుండగనంగలార్చినఁ
నెమ్మది లేకటిట్టిభము ♦ నెమ్మిసతిఁ బుజగించి మీదటఁ.

చ॥ పులుగులగుంపుఁగూర్చికొని ♦ పొంగుసముద్రునిపాటు
వానితోఁ

తెలియఁగఁబల్కి వారిధులఁ♦దెంపరియై యొకసారిపుక్కిటం
గలయఁగఁబట్టజేలిన జ ♦ గన్నుతళూరుడుఁబన్నగాశనుం
డిల మనకుంబ్రభుండనుచు♦నీజడరూపుఁడెఱుంగ డేయెడఁ.

ఉ॥ కావునవానికింక మన ♦ కష్టవిధంబెఱిఁగింపకున్న నీ
జీవననాయకుండెపుడుఁ♦జేవదొఱంగడు తాల్మి దా నహం
భావముమానఁడిప్పనికిఁ♦బంతమెయంచేనరాదు సోయి యా
దేవనుతుఁ ఖగేశు విను♦తించిన మేలుఘటించునాతఁడఁ.

చ॥ అనితమితోనొడంబటిచి యావిహంగంబులు దానుభక్తితో
వినుతులొనర్పనాతడట యేగమునంగనిపించి మీ మనం
బునంగలదోహదంబులను బొందుడొసంగెదనాఖగంబులం
బునిధియొసర్చినట్టి విధి యిహవచించిన నాతడలకతో.

గీ॥ జలనిధింగాంచి తనమహః యశసమున
నండములనెల్ల చెప్పించి యావిహంగ
ములకు నిప్పించి మాజనం బులకు నింక
నెగ్గుదలంపకుమదిసీకు లగ్గుగాడు.

73

గీ॥ అనుచుశాసించి యావిహం గాధినాథుఁ
డచట నంతర్విత్తుండయ్యె నంత టిట్టి
భంబు తమవారితో నిశాం తంబుఁజేరి
సతికి నండంబులంజూపి సౌఖ్యమొందె.

74

ఉ॥ నావినిసంతసించుచు మ నంబున నక్కలతేనిగాంచి సం
జీవకుఁడెట్లనె ధరణి జీవులకేయెడనైన డాగినం
జోవులభింపకుండునె వి చారమదేటికి పుట్టిగిట్టుమ
ర్యావళి నెందఱంగనమయారె హాహాళిక జెందనాయమే.

ఉ॥ మిత్తినిబట్టిగెల్వంగల మేటియొకండుగలాడె దానిచే
హత్తుకొనంగ దుష్టయశ మందుటఁగానిమఱొండుగాదు నా
చిత్తముప్రాణహానికిని సిద్ధమెకాని సుమానహానికే
యెత్తుననోర్వజాలదిది యంతయు నిక్కముమాట లేటికి.

ఉ॥ కావున నేనుయుద్ధమున ♦ కై చేనుదెంతునటంచు తేనితో
నీవువచింపుమిక నిట ♦ నిల్వకపోమ్మన వంచకంబు సం
జీవకునాజ్ఞ వేగమునఁ సింహముచెంతకుఁబోయి వానితోఁ
దావచియించెసర్వము యథావిధిఁబూసలఁగ్రుచ్చినట్టులన్.

ఉ॥ కక్షవహించి గోవిభునిఁ ♦ గాలునివీటికిఁ బంపఁబూని హ
ర్యక్షమవార్యకోపమున ♦ నార్చుచునుండఁగఁగోవిభుండుప్ర
త్యక్షముగా రణంబునకుఁ ♦ దావెసరానట రెంటికిఁ సహ
స్రాక్షునికై నఁ జూడఁదగ ♦ నట్టిమహారణమయ్యెనంతటన్.

ప॥ అట్టియెడఁ గరటకుండు దమనకుంగాంచి దమనకా ! భవ
దీయమంత్రశ్రవణఫలంబు మెకంబులయెకిమీ డనుభవిం
చెడు. కంటివే; కార్యాకార్యవిచక్షణంబులే కిట్లాచరించుట
న్యాయంబగునె? లోకంబునం గొందఱు విజ్ఞులమని తామ
కృత్యాకృత్యంబుల నిర్ణయింతురు. నై పరీత్యంబున దైవాను
కూల్యంబు పొసంగదని వక్కాణింతురు గాని తమ యవి
వేకంబని విచారింపరు. అట్టిమూర్ఖులకు బుద్ధిచెప్పఁ
బూనినవాఁడు మర్కటంబులకు బుద్ధిఁజెప్పఁదలంచిన
సూచీముఖంబు చందంబునఁ గీడొందును. అక్కఱ వక్కా
ణించెద వినుము.

79

—, సూ చీ ము ఖ ము క థ ,—

క॥ హిమవద్భూమిధరప్రాం

తమునన్ లలితఫలసుమ వి ♦ తానయుతార

ణ్యముగల దచ్చట వానర
సముదాయమొకండు సంత ♦ సమున వసించున్. 80

గీ॥ ఒక్కరోజున నాగుంపు ♦ మిక్కుటమగు
శీతబాధితమై మహా ♦ జ్యోతిరింగ
ణనికురంబముగని వహ్ని ♦ యనెడిబుద్ధి
డాసి చేలిగాచుకొనుచు నుం ♦ డంగ నచట. 81

క॥ సూచీముఖమనువిహగము
చూచికపిండ్రంబులార ! ♦ చోద్యంబగు నా
లోచింపంగ నివి మిడుంగురు
లాచేయంజూడు డచట ♦ ననలంబుండెన్. 82

చ॥ అటకరుదెంచి కాచికొని ♦ యాచేలిపాపికొనుండనంగ మ
ర్కట మొకడందునా నుడికి ♦ గాఢతరంబగుకోపమూని నీ
విటనిటుమాకు బోధకుడ ♦ వేయని నిక్కుచు వెక్కిరించిసం
దిటఁగొని యాఖగంబుఁ గడ ♦ తేర్చె నఖంబులఁ గ్రుచ్చి
గ్రక్కునన్. 83

చ॥ ఇలమతిమంతుఁడెంచి మతిఁపీనునకాడుహితంబుమేలుగాఁ
గలదె? హితప్రబోధకుని ♦ కంటె హితోక్తుల నాలకించువాఁ
డలవడ డెందునం; దనకు ♦ సన్నిటిలోనశుభంబుఁగోరి య
న్యులకునుఁ గీడుగోరు జను ♦ డొందు వినాశము మాటి
మాటికిన్. 84

—, వ ర్త కు ల క థ ,—

వ॥ తొల్లి నందిగుప్తుండనువాడు సుదర్శనగుప్తుని వంచింప
నెంచి తండ్రిని ధనంబును గోల్పోయె నక్కఱ వక్కాణిం
చెద నాలకింపుము. 85

సీ॥ భువిజనావతియను ♦ పురి సుదర్శనగుప్తుఁ
డును నందిగుప్తుండు ♦ ననెడువర్త
కులు నిర్వ్వరేయడఁ ♦ జెలిమినుంఁజిరి; వారు
ధనము సంపాదింపఁ ♦ దలఁపుగలిగి
యన్యదేశంబున ♦ కరుదెంచి కొంతకా
లము పాలిబేరంబు ♦ ల నొనరించి
యభిమతంబొనగూడ ♦ నభిజనంబునకు రా
నందిగుప్తుండు మహా ♦ నందమొంది

గీ॥ యలసుదర్శనగుప్తుని ♦ సంతఁగాంచి
మనము ధనముల నిపుడుఁ దె ♦ చ్చినవిధంబు
మఱచిపురమున వెల్లడిం ♦ పంగఁజనదు
మదిదలంపుమువిబుధ సం ♦ భాషితముల. 86

మ॥ సరఘాశ్రేణిసమార్జితాచ్ఛమధువుఁ ♦ సర్వంబుడెందంబునం
గరుణన్వీడి జనుల్గ్రహింతురుగదా ♦ కాబట్టి లోకంబునం
దరయన్ న్యాయసమార్జితంబగుధనం ♦ బన్యుల్గ్రహింపంగఁజూ
తురుదీనిఁ నగరంబు బాహ్యమున నెం ♦ దుంగానిదాపందగున్.

చ॥ వలసినవేళఁ దెచ్చికొన ♦ వచ్చుననంగ సుదర్శనుండు నీ
తలఁపు యథార్థమైయని♦దానిని నిర్వరు నొక్కబిందెలో
పలవెసఁబోసి యొక్క వట ♦ పాదపసన్నిధిఁబాతి మందిరం
బుల కరుదెంచిడెందముల♦పొందునవ ర్తిలుచుండిరేయెడన్.

గీ॥ కొంతకాలంబునకు నంది ♦ గుప్తుఁడొక్క
వాసరంబున నల్లగు ♦ ప్తస్థలమున
కరిగి యాబిందెత్రవ్వి తా ♦ నపహరించి
కడువెసందెచ్చి డాపటి ♦ కంబుఁ జేసి.

89

మ॥ తనుపారణ మఱికొంతకాలమున కా♦తండ్రిొక్కనాఁడాసుద
ర్శనగుప్తుంగని వి త్రమెత్తుకొనిరా ♦ సందేహ మేమాత్రమై
నను గాన్నింపదు రమ్మటంచుఁ గొని వెంటటంబోయి యా
చిహ్నముం
గనియామేదినిద్రవ్వి న౯ధనమటం♦గాన్నింపదాయెన్వెసన్.

ఉ॥ అంతట నందిగుప్తుఁడట ♦ నచ్చెరువందుచు వానిముందటం
జింతిలు నాసుదర్శనునిఁ ♦ జేతనురంబును బాదికొంచు నీ
యంతటి మిత్రహంతకుడయారె? జగంబునలేడుచెల్మితో
నింతకు నీవొడంబడితి ♦ వే నినులోకము లాడిపోయవే.

ఉ॥ కంటికిఁగానరాక తమ ♦ కంబున నద్దమరేయి నెప్పుడో
యొంటిగవచ్చి నీవు ధన♦మొయ్యనఁగై కొనియజ్ఞుడట్లయీ
కొంటెతనంబునం బడుల♦కొంపలఁగూల్తువె? లేక యీధనం
బంటఁగ నేరికిం దెలియు♦నా? మఱిదానికిఁ గాళ్ళవచ్చెనా?

సీ॥ కానిమ్ము, రా, నిన్నుఁ ♦ బోనిచ్చెదనె ? నంది
 గుప్తుండలంతులఁ ♦ గూర్చువాడ
 టంచు నీవెంచకు ♦ మాసామ్ము నీచేతఁ
 గ్రక్కింపకున్న నే ♦ నొక్కమేటి
 మగవాడనాయంచు ♦ జేగడంబుసేయుచు
 నాసుదర్శనగుప్తు ♦ నంటికట్టు
 పుట్టంబుఁ జేబట్టి ♦ భూనాయకుని కొల్వు
 కూటంబునకురాక ♦ కుదుటపడ వ

గీ॥ టంచులాగిన కోపంబ ♦ ణంచుకొంచు
 నాసుదర్శనగుప్తుండు ♦ నతనిజూచి
 యేలచిందులు వైచెదు ♦ తాళుమింక
 వినుము నాపల్కులంత నీ ♦ విధముఁ గనుము. 93

చ॥ వదలుమనంగఁ గోప మనివార్యముఁగా, నలనందిగుప్తుడుం
 బదిలముగానటింపఁ గల ♦ వాడవు నీవు; ధనంబుపోయి క
 ప్తదశవహించు నేనెటుల ♦ స్థైర్యముతో నివసించు? గాన ని
 య్యది సరిపోక నీనుడుల ♦ నా వినఁగావలె? సిగ్గులేదొకో.

మ॥ నినువీడందగవొనె?రమ్మనఁగఁగా♦నిమ్మలైయంచునుద
 ర్శనగుప్తుండట వానితో నరుగుదే♦ర నందిగుప్తుండు తా
 మనుజాధీశునిడాసి సర్వమెరిగి♦పమీద నన్యుండు మ్రొ
 క్కినివేదించె యథార్థసంగతులఁదా♦ ఖేదంబువేధింపఁగ.

గీ॥ అంతటం బాడ్డివుండు ధ ♦ రాధాధిక్యతుల
నటకు రావించి యిరువ్విర ♦ నప్పగించి
వీరి తగవును దీర్చుడు ♦ మీరటంచుఁ
బలికివారి నియోగింప ♦ వారలపుడు,

96

ఉ॥ వారివివాదమెల్ల విని ♦ వాదిఁ గనుంగొని త్రవ్వివిత్త మె
వ్వారలుచూచుచుండఁబ్రతి♦వాదిహరించె? దలంపసాక్షులు
న్నరుగదా? యనంగఁ గొను ♦ నా? ధన మన్యులెటుంగ
దొంగ; యె
వ్వారలు సాక్షులుండిరని♦వారలఁ దెచ్చెద నక్కటక్కటా.

ఉ॥ అచ్చటనొక్క మట్టిగల ♦ దన్యములేదు మతేమిసేతు నే
నెచ్చటఁజొత్తునా కిప్పుడు♦నెయ్యది దిక్కని భేదమొందుచుం
బాచ్చెములేనిమార్గమునఁ ♦ బోవుదునేని వటంబెసాక్షియై
వచ్చినమీరలెల్ల వినఁ♦ బలెడుగాక యథార్థ తత్వమున్.

చ॥ అనిశపథంబానర్పఁ గని ♦ యచ్చటివారితఁ డెట్టిపుణ్యుడో
తనరుచు లేనియట్టి శప ♦ ధం బానరింపఁగ నేరికానె? యై
ననునిదిచూడ కెప్పుగిది♦నాయముదెల్పఁగరాదు సర్వముం
గనుఁగొనుచుండు దేవుడల♦కల్లనిజంబులెటుంగు నేయెడన్.

చ॥ అనుచుఁదలంపవీఁడెధన♦మంతయుఁదెచ్చిహరించిపాపమా
తనిపయి నిందమోపి యిటు♦తానిట నెంతటిసత్యవంతుడో
యనెడియశంబుఁబొందవలె♦నంచుమహార్భటిసల్పుచుం డెనొ
కొ? నెఱయ “అంకుటాలికినిఁ♦గ్రొత్తడిసుద్దులు పెక్కులా”

గదా? 100

సీ॥ అనుచుఁజూపఱు చెప్పి ♦ కొనుచుండ సభ్యు, లొం
 డొరుఁజూచిలోన న ♦ చెప్పఱువుఁజెంది
 త్మోతలంబున నిట్టి ♦ శపథ మశ్రుతచరం
 బని ముచ్చటించుచు ♦ నవ్వణిజలఁ
 గని నేడుప్రాద్దువో ♦ యెనుగదా తేపు మీ
 తగవుదీర్తుము రండు ♦ తప్పవద్దు
 నా వల్లెయని నిశాం ♦ తమల కేగిరివారు
 నందిగుప్తుండంత ♦ నాటిరేయి

గీ॥ గృహబహిర్ద్వారమును మూసి ♦ కేఠితనదు
 జనకునింబిల్చి వానితో ♦ స్వకృతమంత
 యును నివేదించి సాష్టాంగ ♦ ము నొనరించి
 ప్రాజ్ఞఁడోయన నిట్లు చె ♦ ప్పందొడంగె. 101

గీ॥ అఖిలపురుషార్థసాధన ♦ మర్థమెపుడు
 వి త్తవంతునిలోకులు ♦ వివిధగతుల
 గౌరవింతురు కల్మష ♦ తుపణమునకు
 నర్థమెనిదానమనివిజ్ఞ ♦ లండుగాదె. 102

ఉ॥ కావునఁ జేతివి త్తమును ♦ గావజనుండు నుపాయవంతుడుం
 గావలెఁగాని మూర్ఖుడనఁ ♦ గాఁజరియింపఁగరాదు జాగులే
 కీవటకేగి సూర్యుఁ డుద ♦ యింపకమున్నె తదంతరంబునఁ
 నూవెయణంగి యుండవలె ♦ జూడుము వి త్తము దక్కు-
 మార్గము. 103

గీ॥ అరయ తేపటిదినము ధ ♦ ర్నాధికృతులు
వచ్చి వృక్షంబు నడిగిన ♦ వదలి వెఱపు
నిచటిధనమా సుదర్శనుఁ ♦ డెత్తికొనియె
ననుచు ధైర్యంబుతోఁ బలుక ♦ మయ్య తండ్రి ! 104

గీ॥ ఇంతమాత్రంబుఁ జెప్పితి ♦ వేని జయముఁ
గాంచుమనపక్ష మనఁగ నా ♦ లించితండ్రి
కీలుతలపోయుతటి వచ్చు ♦ కీడుగూడఁ
జంతసేయంగవలెనంచుఁ ♦ జెలిమినుడివి. 105

వ॥ ఇట్టి విచారంబు లేనిచో శాబకంబుల రక్షింపంబోయి
కోలుపోయిన బకంబుచేందంబగు. అక్కఱ వక్కాణించెద
నాకర్ణింపుము.

—♦ కొంగకథ —

క॥ ఒకనింబమహీజముపై
బకమిధునంబుండఁ బిదప ♦ బహుదినములకా
బకముచెలి గర్భవతియై
యొకకొమ్మం గూడువెట్టి ♦ యుల్సాహమునకా. 107

గీ॥ అండములువెట్టి పిల్లలౌ ♦ నట్లొనర్చి
పెంచుచు నొకప్పుడది తన ♦ పెనిమిటిఁగని
మున్నిచటి పక్షిశాబక ♦ ములను క్రింది
పుట్టలోఁ బాముభక్షించి ♦ పోవుచుండ. 108

గీ॥ దాని బాధలు పడలేక ♦ తరువుమీది
పులుగులొక్కటియై లేచి ♦ పోయినవట
వింటిరావంత; దీనిని ♦ విన్నదాది
నుండి నాచి తమెఱియుచు ♦ నుండెమిగుల॥

109

చ॥ ఎఱుంగక దీనిఁజేరితిమి ♦ యీపసికందుల కొక్కకీడురాఁ
దఱియఁగలార మేయనుచుఁ♦దావచియుంచుచుఁగంటనీరిడఁ
వెఱపువహించిజాయఁగని ♦ వెంగల్వికై వడిఁదాబకోటమే
తెఱఁగునుదోపకుండుట మ♦దింగడుఁజింతిలికొంతసేపటఁ.

ఉ॥ ఊరకనీవిదేటికెద ♦ నుమ్మలికంబువహింతువిట్లు సే
కూరినబారికిఁ వెఱపుఁ ♦ గూరక వైరివధించుకీలు నే
నారసినాడనిక విను ♦ మచ్చట ముంగివసించునట్టియా
యీరమునుండి పుట్టవర ♦ కీయెడఁజేపలవై చియుంచెదఁ.

చ॥ అటులఘటించినఁ మనకు♦నన్నియు సేకురునంచుఁబల్కి యం
తటఁ గమలాకరంబునకుఁ♦దాఁజేని చేపలఁదెచ్చివేయ మి
క్కుటమగు వేడఁముంగియట♦కుంజేని మీలభుజించి

పుట్టచెం

గటి కరుగెంచిచేంపిభుజ♦గంబు భుజించెను కొంగపిల్లలఁ.

చ॥ కాన నొకండు సేయఁజేనఁ ♦ గా మఱియొండగునంచుఁ
బల్కినఁ

దానికినందిగుప్పుడటఁ ♦ దండ్రుగనుంగొనిలోన సందియం
బూనకనేను చెప్పినటు♦లుండిన భద్రముగూడు నావుడుఁ
సూనునిమాటకొప్పుకొనె♦నూ, తుదకుఁ జనకుండుగూరిమిఁ.

ఉ॥ అంతట నాతడుఁ జనకుఁ నానిశిఁదాఁగొనిపోయి మ్రానిగ
 రాభంతరమందునుంచి నిలఁయంబునకుం జేనుదెంచితకుఁలే
 యంతయుఁ బుచ్చిరేపకడఁ న్యాయవిధిజ్ఞులచేత కేగుడుఁ
 వంతదొఱంగియంతఁ బ్రతిఁవాదియు నచ్చటికేగుదెంచెడిఁ.

ఉ॥ వచ్చినవారిఁ దోడుకొని ఁ వారలువెల్వడి మఱ్ఱిఁజేరి లో
 నచ్చికమూని పాదపమ ! ఁ నాటిదినంబున వీరలిచ్చటం
 గ్రొచ్చిధరితి) విత్తమునుఁగుప్తమొనర్చి యదెట్లుమీదటం
 దెచ్చిరి?సాక్షివౌటనికఁదెల్పుము సీపుయథార్థమంతయుఁ.

చ॥ అననిటఁబాతినట్టి ధన ఁ మంతయు నొక్కదినంబునఁ సుద
 ర్శనుడిట కొక్కరుండె నిశి ఁ జంకకవచ్చివెనఁ హరించిపో
 యెన నెడినాదమొండల మఁహీరుహమధ్యతలంబునుండి వ
 చ్చిననటనున్న వారలలఁచిత్రపటంబులమాడ్కినుండఁగఁ.

ఉ॥ అంతట నాసుదర్శనుఁడు ఁ నారసివారలఁజూచి యిద్ది దృ
 ష్టాంతమటంచునెంచకుడిఁసాలమదెక్కడ?సాక్ష్యమేడ?యీ
 యంతరమీరలాజ్ఞ యిడి ఁ నంతనె తెల్పెదనంచువేడితా
 నంతటవృక్ష మెక్కివిటఁ పాంతరముల్పరికించి యొక్కటఁ.

చ॥ గుహవలె భీకరంబయినఁ కోటరముంగనిలోనఁ దూఱఁగాఁ
 దహతహలాడియప్పడొకఁతంత్రమునారసియెండుగాదెమం
 దు హరిదలంచినందెడిడిఁతోడనెయింగల మంటఁజేయఁగాఁ
 దహనశిఖావితానపరి ఁ తప్తతనుండయిలోన వృద్ధుఁడుఁ.

ఉ॥ బెగ్గిలివేడికోప కొకఁ పెట్టునఁ గూయుచుఁ బైకిఁదూకితా
 మొగ్గిధరితి)వారలకుఁమ్రొక్కిమహాత్మకులార! మిమ్ములఁ

సిగ్గుఁజూడనాకు; నిఁకఁ ♦ జేరెదనాకము; నందిగుప్పుఁ డి
ట్లగికి నన్నొసంగె వినుఁ ♦ డాతనితండ్రినటంచు నయ్యెడక.

గీ॥ అనువులనువీడఁ బిదప ధ ♦ రాధికారు
లానుదర్శనగుప్పున ♦ కా ధనంబు
నెల్లదెప్పించి యిప్పించి ♦ హితముఁదెల్పి
గొఱతవేయించిరా నంది ♦ గుప్పునపుడు.

120

వ॥ అని వక్కాణించి కరటకుండు వెండియు నిట్లనియె. మొదట
విచారంబుదొఱిగి నీవచనంబుల నంగీకరించితిఁ గాని
యిది యకార్యంబని తలఁపనైతి. సంజీవకుండెన్నఁడైన
మన కపకారంబు గావించినవాఁడు కాడె? అట్టివానికిఁ
:: గష్టంబుఁ గల్పించితివి. పాపాత్ముండనై యిందులకు నేనును
నీకు సహాయుండనైతి. ఇది మనకు లగ్గుగాదు. పరుల
వంచింపనెంచిన వంచకుండు తానె వంచితుండగు. ఇందు
లకు నీకొక్క కథ వక్కాణించెద నాకర్ణింపుము. 121

— ♦ ధ న గు ప్తు ని క థ —

సీ॥ ధరణిలోన నజస్తు ♦ దంబు నాపురి నింద్ర
పాలితుండను వణి ♦ గ్వరుఁడుకలఁడు
అతనికి ధనగుప్పు ♦ డను మిత్రుఁడొకడుండె
నింద్రపాలితుఁడు దా ♦ నింటనున్న
యఱువదిపుట్ల లో ♦ హము కూలివాండ్రచే
నెత్తించికొని యా ప్త ♦ హితునికడకు

నరుదెంచి యన్న యు ♦ స్వట్లుండి యిప్పుడు
 బరదేశమునకుఁ బో ♦ వలసివచ్చెఁ

గీ॥ బయనమది తేపె దీనిని ♦ భద్రపటిచి
 యెంచికన్గొని నీయొద్ద ♦ నుంచుకొనుము
 వెలనిఁక నెఱుంగుదువుగదా ♦ విక్రయింపు
 మప్పటికి వడ్డీతో లాభ ♦ మమరు నేని॥ 122

చ॥ పరులవిధానసీవడితి ♦ వాడుకచోప్పునఁ బుచ్చుకొమ్ము నీ
 సరకువిధంబునంగనుము ♦ చౌకగనమ్మకుమాగిమీదట
 మఱియొక నాటికమ్ముదము ♦ మాటలవెంబడిఁ బ్రొద్దువోయెనీ
 సరకురయంబునంగొనుము ♦ జోగొనరింపకుమంచు
 బల్కినన్. 123

ఉ॥ ఆతఁడు నేనునీకిపుడు ♦ నన్యఁడనా ? మఱినామసొమ్ముగాఁ
 జూతును నీదుసొమ్మెపుడుఁ ♦ జూడమతోండుగ
 నమ్ముమంచు దాఁ
 జేతులనప్పగించుకొనె ♦ స్నేహముతో నపుడింద్రపాలితుం
 డీతఱిసీకునావలన ♦ నింతశ్రమంబొనఁగూడఁ బోయెదన్.

చ॥ అనుచువచించిమిత్రుఁడగు ♦ నాధనగుపుననుజ్ఞ వాని వీ
 డొనిచేనిమందిరంబునకుఁ ♦ గొంచకయామఱునాడు లేచి కూ
 ర్చిన విషయాంతరంబునకు ♦ శీఘ్రమెపోయి స్వకార్యమంత
 యుం
 బనుపడునట్లుకూర్చుకొని ♦ వచ్చిముదంబునఁగొన్ని నాళ్లకున్.

- 1 అవ్వ రకునిజాడ ♦ సరుదెంచి యాతఁ డ
 డభ్యుత్థానమొనరించి ♦ యుచితసరణిఁ
 గుశలంబునారసి ♦ కూర్చితోబయనంపు
 వృత్తాంతమడుగఁగా ♦ వించి కొంత
 తడవునల్లాపంబుఁ; ♦ దదనురూపంబుగా
 సతనివాణిజ్యంబు ♦ సందుగలుగు
 మంచిచెడ్డల విచా ♦ రించి లోహము కొంత
 వెలహెచ్చెననివింటి ♦ వీటనిపుడుఁ
- 2 నల్ల మసలోహమేమయ్యె ♦ ననఁగసతఁడు
 వదనమందలి దీనభా ♦ వంబుదోష
 నాదులోహంబు కొంచెముఁ ♦ డంగ దాని
 తోఁ గలిపి నీదులోహంబు ♦ త్రోసిగదికి. 126
- 3 తలుపులుమూసిమీదనొకతాళమువై చితిఁగొంతమందికా
 వలెనని నిన్నరానిటకు ♦ వాకిలితాళముఁదీసిచూడ లో
 పల నిసుమంతమైనఁ గను ♦ పట్టదులోహము; దీనినెట్టులం
 దెలుపుదునీకటంచు వెనుదీయుచునుంటిని లోనఁజింతలక.
- 4 నేను నాసామ్మపోయిన ♦ దానికెంత
 మాత్రమైననుఁ జింతింప ♦ మిత్రుఁడుంచి
 నట్టి సరకాతఁడిటకు రా ♦ నయ్య నీదు
 సామ్మగొనుమిదిగో యటం ♦ చు నననైతి. 128
- 5 అని మది కేమిదోపకిటు ♦ లారయుచుంటిని దీనివిన్నచో
 జనములుమెత్తురా ? తగు వి ♦ చారణసేయఁగ మా
 గృహంబునక

మునుపటిరీతిగాదిపుడు ♦ మూషికబాధలు పెచ్చరిల్లె దే
నినిఁ బ్రదుకంగనీయవవినిక్క-ముగామనలోహమంతయున్.
ఉ॥ పొంగుననోటఁగొట్టుకొని♦పోయెనటంచేని నిశ్చయించి యీ
సంగతిసీకుఁజెప్ప మది ♦ జంకితి నావిని యింద్రపాలితుం
డంగదలోనణించికొని ♦ యాతనిమోసమెఱింగి యీతఁ డి
బ్బంగిధనంబుఁగై కొను ను♦పాయముబన్నినవాఁడుగావునన్.
ఉ॥ ఈతని మాటుమోసమొన ♦ రించినఁగాని ధనంబురాదు సం
గాతము వీడరాదనుచు ♦ గాఢముగాఁదలపోసి మిత్రమా!
నీతలఁపేనెఱుంగనె ? గణించిన దై వముచేసినట్టి యీ
సేతకు నేమిచేయుదుము ♦ చింతిలనేటికిఁ? బోయివచ్చెదన్.

క॥ అనిచెప్పి నెలవుఁగై కొని

తనయింటికిఁబోయి యదిమొ ♦ దలుకొని నేస్తం

బునఁదిరుగుచు నా ధనగు

పుని యింటికి దినదినమునఁ ♦ బోవుచునుండెన్. 132

ఉ॥ అంతటనొక్కనా డతఁడు ♦ నాధనగుపునితోడ లోకవృ
త్తాంతములాడునట్టి సమ ♦ యంబున వీధినొకండు రేగుపం
డ్లంతికమందునమ్మరవ ♦ మాతని పుత్త్రకుఁడాలకించి తా
నెంతయుఁ దండ్రి పండ్లుకొని♦ యిమ్మని యేడ్చుచుఱొచ్చు
వెట్టినన్. 133

గీ॥ ఇంద్రపాలితుఁ డాబిడ్డ ♦ నెత్తితండ్రి

గా, వరాలుగా, బంగారు ♦ గా ఫలంబు

లిపుడు కొనితెచ్చి యిచ్చెద ♦ నేడువకుము

రమ్మని ఫలంబు లధికదూ ♦ రంబువోవ.

134

గీ॥ వెంబడించు నెపంబున ♦ వెంటనపుడు
తీసికొనిపోయి యొకచోట ♦ దెలియకుండ
దాచి యాననమున మహా ♦ దైన్యభావ
ముట్టిపడుచుండ నరుదెంచె ♦ నోటలేక.

135

ఉ॥ వచ్చినయింద్రపాలితుని ♦ వాడుగనుంగొని బిడ్డఁజేడినా
బుచ్చికుమారుదింపి ఫలముల్గొనుచుండఁగ నింతలోనఁ బా
టచ్చరుడోయనంగనొకటక్కరి గృధ్రమువచ్చిబాలునికా
ముచ్చిరుచుండఁదన్నుకొనిపోయెనటంచువచించెనయ్యెడక.

చ॥ అనధనగుపుడొక్కమొగిహస్తముతోనురమప్పలించుకొం
చు నిటులనీవు పాపమనిచూడక యింతటి ఘోరహత్యకుం
బనుపడినాడవా? కినిసిబాలునిమోమునుఁజూచి వానిగొం
తునులిమివైవడెందమునఁదోచినదా? మఱిచేతులాడెనా?

గీ॥ ఓరిచండాలుడా! ద్రోహి! ♦ యోరిపాపి!
నికముగాగద్ద బిడ్డ ద ♦ న్నుకొనిపోవు
నా? వినినవార లీమాట ♦ నవ్విపోరె?
యనుచు నేడ్చుచు మరల ని ♦ ట్లనియె కినిసి.

138

ఉ॥ ఎంచేకుమీవు సొమ్ము లభియించినదంచు; మదించి; దానిగ్ర
క్కించెదనింకఁ జూడుమని ♦ కేకలువైచుచు లేచిపోయి శో
కించుచు న్యాయవాదులకుఁ ఖేదవిధంబును విన్నవింపఁదాఁ
గొంచుచు నింద్రపాలితునిఁగూరిచివారలు పిల్చివానిని.

ఉ॥ ఆతనినుండి యావిధమునంతయునాదట నాలకించి యా
రా! తిలకింప నీవచన ♦ మశ్రుతదృష్టచరంబునాఁగ నే

నీతనియింటనే స్తమున ♦ నేర్పడ నర్పదిపుట్టలోహసం
ఘాతమునుంచిపోతి నెలు ♦ కల్గినిపోయిన వంటదానినిక.

గీ॥ బుడుత గద్దతన్నుకొని పో ♦ పుటదివింత
యా? యనఁగవిని వారు ♦ లోహంబుఁబిల్ల
వాని నయ్యెడఁ దెప్పించి ♦ వారికొసఁగి
కొఱతవేయించిరా ధన ♦ గుప్పునచట.

141

వ॥ అనిచెప్పి కరటకుం డనేకవిధంబుల దమనకు నుపాలంభించు
నవసరంబున మృగనాయకుండు కేసరంబులునిక్క- మూర్తి
భవించినమృత్యువోయన నవ ర్యకోపాసలజ్వాలామాలి
కాదుర్నిరీక్ష్యుండగుచుఁ జేచుదెంచి.

142

ఉ॥ లంబుదనిక్వణంబువలె ♦ నార్పుచునావృష భేంద్రుఁబట్టినే
లంబడఁద్రోచి చంగున గ ♦ లంబురదావళినొత్తిపట్టిర
క్తంబునుద్రావి యావృషభ ♦ కాంతునికాలునివీటికంపి గే
హంబున కేగుదెంచి మదియందనుతాపముపెచ్చరిల్లఁగన్.

గీ॥ వగలఁగూరుచుఁ జెంతకు ♦ వచ్చినట్టి
కరటకదమనకులఁ గాంచి ♦ కలఁతఁజెంది
యెంతఘోరం బానర్చితి? ♦ నిట్టినాకు
రాజనామంబదేల? భా ♦ రంబుగాదె?

144

గీ॥ భరణరక్షణములఁజేసి ♦ ప్రకృతిరంజ
నంబుగావించువాని క ♦ ర్హంబుగాని
యస్మదాదులకవని రా ♦ జాహ్వాయంబు
కాల్పనా? దూరమెంచని ♦ ఖలుఁడనైతి.

145

2|| కోపించి సంజీవ ♦ కునిఁ జెప్పికొంటిని

విషవృక్ష మేనిఁదాఁ ♦ బెంచి నలుకఁ
దగునె? యిట్లొనరింపఁ ♦ దక్కినలెంక కూ

టువకాయువుదొరంగు ♦ నవలభూప
తికిఁగల్గు దొనఁగు; సం ♦ దియములేదీధాత్రిఁ

బ్రదికినన్నాళ్ళు దు ♦ ర్యశముఁదెచ్చి
కొంటిఁగాబె యటంచు ♦ గోడుచేఁ గ్రింసుచూ
చుచునుండ దమనకుం ♦ డుచితసరణి

3|| దాయఁబరిమార్చి మీరలీ ♦ ఛాయఁజింతఁ

బడఁదగునె? కేరి రాజ్యలో ♦ భంబువలసఁ

గాని గర్వంబుచేఁగాని ♦ కడకుఁజేని

పదముఁగోరెడి దుష్టుండు ♦ బ్రదుకఁగలఁడె ?

146

4|| ధరణివానికి మరణంబు ♦ దక్కవేటు

దండమున్నదె? యిట్టి య ♦ ర్థంబు సర్వ

సమ్మతంబన సింహంబు ♦ సంతసించి

నవ్యవైభవభద్రాస ♦ నంబు నెక్కె.

147

5|| దమనకుఁడు మ్రొక్కి యోస్వామి! ♦ తమకు లోక

మునకు శుభమగుఁగావుత ♦ మనివచించి

సకలపరిజనములు తాను ♦ సంతసించి

సౌఖ్యముగనుండఁ దమరాజ ♦ శాసనమున.

148

చ|| అనిజననాయకాత్మజుల ♦ కందరికయ్యెడ విష్ణుశర్మ యీ

తనరుసుహృద్విభేదమను ♦ తంత్రముసాంతముగావచించి దీ

నిని భవదీయశాత్రవులనిత్యముఁజూపి జయంబుఁబొంది కీ

ర్నిగఁగుండన్న వేడుకలఁదేలిరి రాజకుమారులొత్తులన్.

—• ఆ శ్వా సాం త ము •—

శా॥ శ్రీగౌరీపతిపద్మసంభవశునా • సీరాదికోటిరశో
భాగారామలరత్నసంచయకలాన్యస్తాంఘ్రిపంకేరుహః !
భోగీంద్రస్తవసియసద్గుణగణాంభోరాశి ! దైత్యాంతకా !
శ్రీగోవింద ! మహీసుతాహృదయరాజీవాంబురుడ్బాంధవా !
క॥ రాజపరమేశ ! పుల్లాం

భోజవదన ! నిఖిలభూప • పుంజమహాంసో

త్తేజిత భూమిభరణ ని

ర్వాజఘనదయాంతరంగ • యానపంతగా.

ఉ॥ నక్రమహోగ్రశాపహర ! • న్యాయపథావనగాఢదీక్ష ! ని
ర్వక్రపరాక్రమోత్కమణఃవైరికులాంతక ! కీర్తిసాంద్ర ! ది
వ్యక్రతుతంతరక్షణ ! కృ • పారసపూరితమానసాంబుజా !
చక్రి ! పవిత్రభానుకుల • సాగరపూర్ణశశాంక ! రాఘవా !

—• గద్యము •—

ఇది శ్రీరామచంద్రకరుణాసమాసాదితకవితాచాతుర్యకాశ్యప
గోత్రోద్భవమాదిరాజు వంశపయఃపారావారరాకా

సుధాకరాబ్జరాజమాత్యపుత్రజగ్గమాంబా

గర్భశుక్తిముక్తాఫలరఘునాథామాత్య

కవిప్రణీతంబగుసీతికథామంజరియను

మహాప్రబంధమున

తృతీయాశ్వాసము

సంపూర్ణము.

శుద్ధాశుద్ధ పత్రము.

పేజీ	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
8	7	హత్కారమై	హత్కారమై
9	5	నొక్కక్కటి	నొక్కొక్కటి
10	1	నీతిథాక	నీతికథా
55	16	మము	ముము
69	5	డండర	డంబర
97	18	కరుగెంచి	కరుదెంచి
101	3	డభ్యుత్థాన	భ్యుత్థాన

ఏతత్కవికృత గ్రంథములు.

1. కాళహస్తీశ్వర శతకము	0-2-0
2. భవానీశంకర శతకము	0-2-0
3. సులభ సంగీత బోధిని	0-12-0
4. చికిత్సానిధి	0-12-0
5. భారతధర్మములు	0-8 -0
6. చంద్రహాసచరిత్రము (శేషాద్రిరమణకవులచే నంకితము పొందబడినది)	0-6-0

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY

Jangamawadi Math, Varanasi
Acc. No.7552.....

**PRINTED AT THE
PRABHAKARA PRESS,
GUNTUR**